

การวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับแผนการสอน
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา

ปริญญานิพนธ์

ของ

รศ.นา ชุมนเจริญ

-7 พ.ศ. 2535

โรงเรียนสตรีศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2528

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

178363

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานินท์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....ประธาน
.....กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
.....กรรมการ
.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์ และสนับสนุนจากผู้มีพระคุณหลายท่านกล่าวคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวา พันธุ์เมฆา และผู้ช่วยศาสตราจารย์เจดีย์ว พันธุ์สีดา ซึ่งกรุณาเป็นประธานและกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ตั้งแต่เริ่มแรกให้คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องจนสำเร็จเรียบร้อยเป็นรูปเล่ม ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษร เจริญรักษ์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ อาจารย์สวัสดิ์ จงกล แห่งคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาจารย์จำเริญ ไทไทย แห่งศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ อาจารย์ทิพย์รณัทพันธุ์ โรงเรียนวัดเจ้ามูล ที่กรุณาตรวจสอบแก้ไขเกณฑ์การวิเคราะห์จริยธรรม ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ คุณพิมพ์พิมล ชงเชียร แห่งโครงการห้องสมุดโรงเรียน ประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ คุณพูนสิน หัตถ์ดี แห่งหมวดห้องสมุดงานศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยี กองวิชาการ สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ที่กรุณาให้ข้อมูลและให้ยืมหนังสือภาพเพื่อทำการวิเคราะห์ ผู้วิจัยซึ่งในความมีน้ำใจของอาจารย์อุคม ตรีชั้น ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภา ตรีชั้น อาจารย์ศุภี สุขโรจน์ และอาจารย์นิรมล ทัญญะแสนสุข ที่กรุณาให้กำลังใจและช่วยเหลือผู้วิจัยในการจัดทำปริญญานิพนธ์ตลอดมา

ขอขอบคุณ อาจารย์ ดร.ศักดา บัณฑิตเพ็ชร และคุณเสนห์ เข้มหนู ที่กรุณาตรวจและแก้ไขสาระสังเขปภาษาอังกฤษ คุณประภาพรรณ วงศ์รัตนาวิน คุณนัยนา บัวทอง ที่ช่วยจัดทำบรรณนิทัศน์ในภาคผนวก ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จะไม่เสร็จภายในเวลาที่กำหนด ถ้าขาดกลุ่มเพื่อน ๆ ในการช่วยพิสูจน์อักษรซึ่งประกอบด้วย

คุณสมใจ พุทธเบญจพจน์ คุณกรองจิตต์ พรหมรักษ์ คุณศิริภรณ์ วิชิณท์กิตต์
โดยเฉพาะคุณวรรณ มาณะวนิชย์ ที่กรุณาสละเวลาตรวจทานในการพิมพ์ให้ลุล่วงไป
ด้วยดี

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ที่คอยให้กำลังใจในการเรียบเรียงมา

รัตนา ชื่นเจริญ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
กํานียามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือภาพ	9
เอกสารเกี่ยวกับการเขียนหนังสือภาพสำหรับเด็ก	12
เอกสารเกี่ยวกับลักษณะหนังสือที่ดีสำหรับเด็ก	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหนังสือภาพ	20
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	23
การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
การสร้างเกณฑ์การพิจารณาหนังสือที่เหมาะสม	23
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้	24
วิธีดำเนินการคัดเลือกหนังสือ	24
การสร้างเกณฑ์วิเคราะห์เนื้อหาหนังสือ	36
การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือภาพ	68
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	68
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	69

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
	การแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
5	สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	127
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	127
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	127
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	128
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	128
	การวิเคราะห์ข้อมูล	129
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	129
	อภิปรายผล	137
	ขอเสนอแนะ	139
	บรรณานุกรม	141
	ภาคผนวก	145

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 รายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือภาพที่ใช้ในการวิเคราะห์	25
2 เกณฑ์วิเคราะห์หนังสือภาพตามจุดประสงค์ของแผนการสอน กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 - 4	39
3 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความรับผิดชอบ	72
4 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องหน้าที่ของเรา .	74
5 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความมีระเบียบ วินัยและตรงต่อเวลา	76
6 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความซื่อสัตย์สุจริต	79
7 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความเพียร เป็นทางแห่งความสำเร็จ	81
8 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความอดทน อดกลั้น	82

9	ความสอดคล้องของ เนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่อง ความซื่อสัตย์สุจริต	84
10	ความสอดคล้องของ เนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่อง ความไม่เห็นแก่ตัว	86
11	ความสอดคล้องของ เนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่อง ความเมตตา	88
12	ความสอดคล้องของ เนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่อง ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	92
13	ความสอดคล้องของ เนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่อง เราอยู่ร่วมกัน	
14	ความสอดคล้องของ เนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่อง รักกันช่วยกัน	98
15	ความสอดคล้องของ เนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่อง ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว	
16	ความสอดคล้องของ เนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่อง เด็กดี	102

17	ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องการทำใจให้ลงมือปฏิบัติ	105
18	ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องเหตุผลช่วยให้คนเที่ยงธรรม	106
19	ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง	109
20	ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความกล้าหาญ	111
21	ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องการรักษาความพอดี	112
22	ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องทุกสิ่งย่อมเปลี่ยนแปลง	114
23	ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องการยอมรับการเปลี่ยนแปลง	116

24	ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น	118
25	ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความกตัญญูแก่เวท	119
26	ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความรักภักดี	122
27	ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องการไม่ดองและเสพสิ่งเสพติด	123
28	จำนวนหนังสือภาพที่สอดคล้องกับหัวข้อจริยธรรมของแผนการสอน กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4	124

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนากำลังคนโดยให้ความสำคัญต่อสุขลักษณะในร่างกาย สติปัญญา ความรู้ ความสามารถในการประกอบอาชีพเท่านั้นยังไม่เพียงพอ ยังต้องคำนึงถึงสุขภาพทางจิตใจ อีกประการหนึ่งด้วย เพราะการพัฒนาประเทศนั้นจำเป็นต้องอาศัยกำลังคนที่มีคุณภาพ มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย สติปัญญาและจิตใจ ในอดีตนโยบายการพัฒนากำลังคนมุ่งพัฒนาแต่ทางร่างกาย สติปัญญา และความรู้เท่านั้น ยังขาดการเสริมสร้างจริยธรรมซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาจิตใจ

การพัฒนากำลังคนที่มีผลในระยะไกลนี้ต้องเริ่มปูพื้นฐานชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่ยังเยาว์วัยโดยอาศัยการศึกษาเป็นแกนนำ เพื่อที่จะเตรียมคนเข้าสู่สภาพการดำรงชีวิตที่ค้ำจาม (นิรุมล กิติวิบูลย์ 2526 : 3) การปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดี และโน้มนำคุณธรรมที่ได้รับจากการเรียนรู้ไปปฏิบัติตนนั้นต้องอาศัยระยะเวลา ความสนใจ ประสพการณ์และสิ่งแวดล้อมของเด็กแต่ละวัยที่เป็นตัวกำหนดให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเด็ก

การปลูกฝังคุณธรรมเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดี นอกจากจะต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วนี้ ยังต้องเน้นให้เด็กเห็นชอบที่จะปฏิบัติตามอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัยอีกด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 16) การปลูกฝังคุณธรรมในตัวเด็กนี้เปรียบประดุจเหมือนการปลูกต้นไม้ ต้นจะแข็งแรงมีอายุยืนนานก็องเพราะจากเมล็ด และหมั่นบำรุงรักษาอย่างถูกต้อง ด้วยความเอาใจใส่เป็นระยะเวลานาน

อนึ่งการที่จะให้ความรู้และการปลูกฝังจริยธรรมนี้ ควรจะเริ่มกันตั้งแต่ช่วงแรกในชีวิตของเด็ก จึงจะได้ผลดีและไม่ควรเกินอายุ 10 ปี (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนิก 2520 : 8) เด็กในวัยนี้คือช่วงอายุก่อนเข้าเรียน

จนถึงชั้นประถมศึกษาเป็นวัยที่จะเริ่มต้นเรียนรู้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคมรวมทั้งกฎเกณฑ์ทางจริยธรรมด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อการปฏิบัติตนในอนาคต (กอบแก้ว เจริญอักษร 2526 : 3)

วิธีปลูกฝังจริยธรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมนั้น สามารถจัดกระทำได้จากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งแนวความคิดนี้ครูและบรรณารักษ์สามารถจะนำไปจัดรูปแบบของการเรียนการสอน และการให้บริการในห้องสมุดโรงเรียนได้อื่นจากการสอนจริยศึกษาที่ผ่านมาเป็นการสอนที่ไม่ถูกต้อง เพราะมุ่งเน้นการจดจำเนื้อหาเป็นสำคัญ การวัดผลก็มุ่งวัดความจำมากกว่าการส่งเสริมความคิด และการปลูกฝังนิสัยที่ดี ครูเองก็ขาดความรู้เกี่ยวกับกลวิธีในการสอนและอุปกรณ์การสอน (สมใจ สุริยกุล 2523 : 3) การสอนจึงเป็นการให้คำจำกัดความของจริยธรรมเท่านั้น ซึ่งมีได้ก่อให้เกิดเกิดความเข้าใจได้อย่างชัดเจน เพราะการสอนทางจริยธรรมนั้นมีลักษณะเป็นนามธรรมมาก จึงทำให้เด็กไม่สามารถเกิดความเข้าใจได้อย่างชัดเจน วิธีที่จะเสริมสร้างความเข้าใจและสามารถโน้มนำให้เด็กกระทำตามประการหนึ่งคือการสอนให้เด็กรู้จักการปฏิบัติตนไปในเวลาเดียวกันด้วย

เทคนิคของการสอนมีอยู่หลายวิธี เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การเล่านิทาน หรือการอ่านเรื่องจากหนังสือภาพซึ่งเป็นหนังสือเด็กประเภทหนึ่ง ที่เด็กให้ความสนใจมาก เพราะผู้จัดทำได้คำนึงถึงความสนใจ และความต้องการของเด็กในวัยนี้ เป็นประการสำคัญ (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ 2527 : 17) และมีจุดประสงค์ที่จะสอดแทรกจริยธรรมไว้ในหนังสือภาพ โดยไม่ให้เด็กรู้สึกว่าเป็นการจงใจสอน อีกทั้งภาพประกอบก็ช่วยให้เด็กเกิดจินตนาการ และสามารถแทรกจริยธรรมให้เป็นแนวความคิดแก่เด็ก และยังก่อให้เกิดการพัฒนาการทางความคิดอีกด้วย จึงกล่าวได้ว่าหนังสือภาพมีส่วนช่วยขัดเกลาบุคลิกภาพให้แก่เด็กเป็นอย่างมาก

ผู้ประพันธ์หนังสือภาพต่างก็มีจุดประสงค์ตรงกัน ในอันที่จะส่งเสริมจินตนาการ และปลูกฝังจริยธรรมเป็นประการสำคัญ ครูจึงสามารถใช้หนังสือภาพที่มีเนื้อหาส่งเสริมจริยธรรมเป็นสื่อเพื่อโน้มนำให้เด็กเกิดความซาบซึ้ง ในคุณงามความดีได้ อาจกล่าวได้ว่า

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ได้รายชื่อนักเรียนที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับจริยธรรมตามแผนการสอน หลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4
2. ผลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้าจะเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร บรรณาธิการ ครู ตลอดจนผู้ปกครอง ในการพิจารณาเลือกและใช้หนังสือภาพเพื่อเป็นสื่อในการส่งเสริมการเรียนการสอน ตามหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เพื่อให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
3. ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางสำหรับสำนักพิมพ์ ผู้เขียน ผู้วาดภาพ ในการผลิตหนังสือภาพให้สอดคล้องกับกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน เป็นการเสริมการพัฒนาทางด้านอ้อมให้แก่ประเทศ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะวิเคราะห์เฉพาะหนังสือภาพสำหรับเด็กประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 ที่โครงการห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ และหมวดห้องสมุดงานศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยี กองวิชาการ สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร ได้พิจารณาคัดเลือกไว้ในปี พ.ศ. 2527
2. การวิเคราะห์หนังสือภาพสำหรับเด็กในครั้งนี้จะกระทำในแง่ความสอดคล้องกับเนื้อหาของแผนการสอน กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 ตามหลักสูตรชั้นประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
2. แผนการสอน หมายถึง แผนการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4
3. กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย หมายถึง กลุ่มประสบการณ์ที่มุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงค่านิยม เจตคติและพฤติกรรมในตัวผู้เรียน ตามแนวทางอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 263) ในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะแขนงจริยศึกษา
4. การวิเคราะห์ หมายถึง การจำแนกรายละเอียดเนื้อหาของหนังสือแต่ละเล่มว่าสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของแผนการสอน ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษาประถมศึกษาปีที่ 3 - 4
5. ความสอดคล้อง หมายถึง ความใกล้เคียงของเนื้อหา และภาพที่ปรากฏในหนังสือภาพกับแผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4
6. หนังสือภาพ หมายถึง หนังสือสำหรับเด็กที่มีภาพเป็นสื่อ ทำให้เด็กเข้าใจในเนื้อเรื่องได้ชัดเจนขึ้น โดยอาศัยทั้งภาพและคำบรรยายในการดำเนินเรื่องที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์เอกชนเท่านั้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

ความหมายของจริยศึกษา จริยธรรม

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ได้ให้ความหมายของจริยศึกษาไว้ว่า "จริยศึกษา" คือการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อสร้างคุณลักษณะของพลเมืองให้มีคุณธรรม บุคลิกลักษณะ อุปนิสัย และพฤติกรรมที่ดี มีศีลธรรมตามความต้องการของชาติ ส่วนคำว่า "จริยธรรม" คือหลักแห่งความประพฤติหรือความประพฤติอันชอบธรรม

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 นี้ มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐาน สามารถดำรงตนเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย ด้วยเหตุนี้มักมีการศึกษาจึงได้นำเอาเนื้อหาในวิชาศีลธรรม ธรรมจริยา และหลักธรรมต่าง ๆ ของหลักสูตรเดิมมาปรับปรุงพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ และความต้องการของสังคมปัจจุบัน โดยการจัดเนื้อหาตามคุณธรรมที่จำเป็นให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของเศรษฐกิจ สังคม การปกครอง สภาพของท้องถิ่น และสามารถยังประโยชน์โดยตรงต่อชีวิตประจำวันของประชากรในสังคมนั้นด้วย

หลักสูตรของการเรียนขั้นพื้นฐานในชีวิตจึงปรับปรุงให้ทันต่อสภาพปัจจุบัน โดยได้พัฒนารูปแบบมาเป็น "หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521" ซึ่งมีหลักการ และจุดหมายของหลักสูตรอยู่ 3 ประการ คือ

1. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน
2. เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต
3. เป็นการศึกษาที่มุ่งสร้างเอกภาพของชาติ โดยมีเป้าหมายหลักร่วมกัน แต่ให้ท้องถิ่นมีโอกาสที่จะจัดหลักสูตรบางส่วนให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการได้

โครงสร้างและเนื้อหา

มวลประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มี 4 กลุ่ม ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ประกอบด้วยภาษาไทย และ คณิตศาสตร์
- กลุ่มที่ 2 กลุ่มเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต ว่าด้วยกระบวนการแก้ปัญหา ของชีวิตและสังคม กล่าวถึงปัญหาและความต้องการของมนุษย์ ในด้านต่าง ๆ เพื่อความดำรงอยู่และการดำเนินชีวิตที่ดี
- กลุ่มที่ 3 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ว่าด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนา และสร้างนิสัย
- กลุ่มที่ 4 กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ว่าด้วยประสบการณ์ทั่วไปในการ ทำงานและความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพ

(กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 1 - 3)

กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

เป็นกลุ่มประสบการณ์ที่มุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงค่านิยม เจตคติและพฤติกรรม ในตัวผู้เรียน ตามแนวทางอันพึงประสงค์ซึ่งได้ระบุไว้เป็นจุดหมายหลักสูตรประถมศึกษา ข้างต้น การสร้างเสริมลักษณะนิสัยอันพึงประสงค์มีขอบเขตครอบคลุมการพัฒนามุขลิกภาพ ในด้านจริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม พลศึกษา และความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกัน โดยสงบสุขเป็นสำคัญ

จุดประสงค์ทั่วไป เพื่อให้ผู้เรียน

1. มีค่านิยม เจตคติ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์
2. พัฒนาทางร่างกาย จิตใจ และสังคม
3. มีโอกาสได้แสดงออกตามความถนัด ความสามารถของบุคคล
4. ได้เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันอย่างมีวัฒนธรรมตามวิถีทางประชาธิปไตย
5. พัฒนาความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ความประณีตและระสนิยมที่ดี

(กระทรวงศึกษาธิการ 2522 : 253)

จุดประสงค์เฉพาะ

1. ให้สามารถควบคุมกาย วาจา ใจ อยู่ในขอบเขตที่พึงงาม ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ทั้งสามารถสร้างประโยชน์แก่ตนและสังคมได้
2. ให้มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน และปฏิบัติได้จนเป็นนิสัย

(กระทรวงศึกษาธิการ 2522 : 264)

การสอนจริยศึกษา

เพื่อให้ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์ได้นั้น จำเป็นต้องจัดประสบการณ์หลายอย่างเพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติ ได้คิด และได้ตัดสินใจในการกระทำของตนเอง โดยการจัดประสบการณ์หลาย ๆ ลักษณะ ดังนี้

1. การให้ความรู้ ความเข้าใจและการปฏิบัติตามคุณธรรมในหลักสูตร
จริยศึกษา

2. การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรม พิธีกรรมและระเบียบประเพณี

3. มารยาทและวิธีปฏิบัติตน

การสอนจริยศึกษา เพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นต้องใช้
กิจกรรมหลาย ๆ อย่าง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเกิดความคิด
ที่จะปฏิบัติในทางที่ถูกต้อง ครูจำเป็นต้องใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธี แต่ละวิธีควรมีเทคนิค
หรือวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนนั้นสนุกสนาน ทำให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอด และ
เห็นแนวทางในการปฏิบัติตนในทางที่พึงประสงค์ของสังคมด้วยตัวเองได้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องหนังสือภาพ

ความหมายของหนังสือภาพ

พจนานุกรมชื่อ School Librarians Encyclopedia Dictionary
ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญ ๆ ของหนังสือภาพสำหรับเด็กไว้ว่า หนังสือประเภทนี้ต้องมี
ภาพประกอบและคำบรรยายอยู่ด้วยกัน คำบรรยายมีไว้เพื่ออธิบายภาพ ในขณะที่ภาพ
ประกอบก็เป็นสื่อที่ช่วยเสริมให้ผู้เกิดความเข้าใจในเนื้อหายิ่งขึ้น ฉะนั้นทั้งภาพประกอบ
และเนื้อเรื่องจึงมีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน

ฮัค (Huck) ได้ให้คำจำกัดความของหนังสือภาพไว้ว่า เป็นหนังสือที่มี
ภาพเกี่ยวเนื่องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับคำบรรยาย ไม่สามารถจะแยกออกจากกันได้
ผู้อ่านจึงต้องดูทั้งคำบรรยายและภาพประกอบไปพร้อมกัน จึงจะเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี
หนังสือภาพมีความแตกต่างจากหนังสือภาพประกอบ (Illustrated book)
กล่าวคือ หนังสือภาพประกอบเป็นหนังสือที่มีรูปภาพเป็นเพียงส่วนประกอบของเนื้อเรื่อง

แม้ว่าจะมีภาพเป็นส่วนเสริมเนื้อเรื่อง แต่ก็ไม่ใช่สิ่งสำคัญต่อเนื้อหาสาระที่ทำให้เข้าใจเรื่องของหนังสือนั้นเหมือนดังเช่นหนังสือภาพ (Huck. 1976 : 14)

ชูเลวิทซ์ (Shulevitz) ได้กล่าวถึงหนังสือภาพว่าเป็นหนังสือที่มีทั้งภาพและคำบรรยายที่ผู้อ่านจะต้องดูภาพและคำบรรยายไปพร้อม ๆ กัน จึงจะได้รรถรสตามจุดมุ่งหมายของผู้แต่ง (Shulevitz. 1980 : 99 - 101)

นอกจากนี้ หทัย คันหยง ก็ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหนังสือภาพว่า หนังสือเด็กส่วนใหญ่มักจะเป็นหนังสือภาพ (Picture book) ภาพในหนังสือเด็กมีบทบาททั้งที่เป็นภาพเนื้อหาของเรื่องราว และภาพที่ประกอบประกอบเนื้อเรื่อง จะเห็นว่าภาพประกอบที่สวยงามนั้นย่อมสร้างความสนใจของเด็ก กระตุ้นให้เด็กเกิดจินตนาการที่กว้างไกล (หทัย คันหยง 2525 : 18)

ประเภทของหนังสือภาพ

ซูเธอร์แลนด์ อาร์บูธโนท ได้อ้างข้อเขียนของ สัทเทอร์แลนด์และอาร์บูธโนท (Sutherland and Arbuthnot) ซึ่งแบ่งหนังสือภาพสำหรับเด็กออกเป็น 7 ประเภท คือ

1. หนังสือภาพที่ไม่มีคำบรรยาย (Books without words, Wordless picture books) เป็นหนังสือที่ไม่มีคำบรรยาย ใช้ภาพในการดำเนินเรื่องโดยตลอด
2. หนังสืออักษรภาพ (Alphabet books, ABC books) เป็นหนังสือที่มุ่งให้เด็กรู้จักตัวอักษร
3. หนังสือหัดนับ (Counting books) เป็นหนังสือภาพที่มุ่งให้เด็กรู้จักการนับเลข

4. หนังสือที่ให้ความคิดรวบยอด (Concept books) เป็นหนังสือที่ให้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์และการจำแนกในสิ่งต่าง ๆ เช่น ขนาด ระยะ สี และรูปทรง

5. หนังสือสำหรับผู้เริ่มอ่าน (Books for beginning readers, Easy to read books) เป็นหนังสือที่จัดทำขึ้นสำหรับเด็กที่ยังอ่านหนังสือไม่ออกหรือกำลังเริ่มหัดอ่าน

6. หนังสือภาพสำหรับเด็กโต (Picture books for older childrens) เมื่อเด็กเริ่มโตขึ้น ความสนใจในการอ่านจะกว้างออกไป เด็กจะเริ่มอ่านหนังสือทั่วไปและนิยายสาร มีการอ่านที่เริ่มแยกเพศเป็นเด็กชาย เด็กหญิง หนังสือภาพสำหรับเด็กโตส่วนใหญ่มักเป็นเรื่องที่ให้ความรู้เกี่ยวกับทางด้านวิทยาศาสตร์ เช่น เรื่องเครื่องยนต์ เครื่องจักร สิ่งประดิษฐ์ การคิดค้นสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น ส่วนทางด้านสังคมศาสตร์จะเป็นหนังสือที่เกี่ยวกับชีวประวัติบุคคลสำคัญทางการเมืองการปกครอง การใช้ภาษายากขึ้นตามลำดับ จำนวนคำศัพท์ที่ใช้ในหนังสือมากขึ้น เด็กจะสนใจสิ่งแวดล้อมทั้งใกล้และไกลตัวมากกว่าเดิม เรื่องสำหรับหนังสือประเภทนี้จึงเกี่ยวกับชีวประวัติบุคคลสำคัญ เรื่องทางด้านวิทยาศาสตร์ ธรรมชาติของสิ่งต่าง ๆ เช่น ฤดูกาล อากาศ ธรรมชาติของสัตว์ ความรับผิดชอบ ความต้องการเป็นผู้ใหญ่ เรื่องตลกขบขัน แต่บางครั้งหนังสือภาพก็ไม่มีเนื้อเรื่องจำกัดอายุของผู้อ่าน คือ อ่านได้ทุกเพศและทุกวัย

7. หนังสือนิทานภาพ (Picture story books) หนังสือนิทานภาพมีความคล้ายคลึงกับหนังสือภาพมาก ต่างกันที่หนังสือนิทานภาพจะมีตัวละครที่มีการกระทำและฉากที่ปรากฏซ้ำบ่อย ๆ เรื่องจะยาวกว่าหนังสือภาพ การสร้างภาพและเรื่องต้องใช้ความสามารถสูงกว่าการสร้างหนังสือภาพ จำนวนหน้าของหนังสือนิทานภาพอาจมีถึง

ปัจจุบันการสร้างหนังสือนิทานภาพมีความแนบเนียนจนกระทั่งบางครั้งแยกไม่ออกว่าเล่มใดเป็นหนังสือภาพหรือหนังสือนิทานภาพ จะพบว่าหนังสือนิทานภาพเป็นที่นิยมอ่านกันมากในระดับเด็กโต เพราะเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การอ่านนิยายและหนังสือทั่วไป (สุประภา ศรีทอง 2527 : 14 - 17)

เอกสารเกี่ยวกับการเขียนหนังสือนิทานภาพสำหรับเด็ก

ละเมียด ลิมอักษร (ละเมียด ลิมอักษร 2521 : 24 - 44) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการเขียนหนังสือสำหรับเด็กไว้ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน อันจะเป็นแนวทางนำไปสู่คลังแห่งวิทยาการ และประสบการณ์อย่างกว้างขวาง เป็นการส่งเสริมการศึกษาด้วยตนเองตามความสนใจ และพอใจของผู้อ่าน
2. เพื่อเสริมสร้างให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ แทนที่จะใช้เวลาคุ้ยโทรศัพท์หรือฟังวิทยุเท่านั้น
3. เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์
4. เพื่อปลูกฝังเจตคติที่ดี
5. เพื่อส่งเสริมศีลธรรมและการกระทำที่ดี
6. เพื่อส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีของชาติ

ทูซ (Tooze. 1969 : 78) ได้ให้คำนิยามลักษณะที่หนังสือเด็กควรมีดังต่อไปนี้ คือ

1. ให้ข่าวสารแก่เด็ก
2. ให้คำอธิบายแก่เด็ก
3. ช่วยพัฒนาคุณค่าและทัศนคติเป็นที่ต้องการของเด็กให้เจริญเติบโต
4. ช่วยให้เด็กเข้าใจตัวเอง เข้าใจผู้อื่น เข้าใจสิ่งแวดล้อม และเข้าใจสิ่งที่ผ่านมาในอดีต

5. เข้าถึงจิตใจภายในของเด็ก
6. ช่วยเพิ่มการรับรู้ของเด็กต่อสิ่งต่าง ๆ
7. ให้ความบันเทิง
8. กระตุ้นให้เกิดจินตนาการ
9. เป็นแหล่งบันเทิงใจ

ณรงค์ ทองปาน (ณรงค์ ทองปาน 2526 : 79 - 80) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายในการเขียนหนังสือสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 ไว้ดังนี้

1. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนานความเพลิดเพลิน
2. เพื่อส่งเสริมจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
3. เพื่อปลูกฝังทัศนคติ แนวคตินิยม และค่านิยมที่ดีของสังคมให้แก่เด็ก
4. เพื่อปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้แก่เด็ก มีความอยากรู้อยากเรียน

สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทยได้จัดสัมมนาเรื่องการจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก ได้สรุปลักษณะที่ดีของหนังสือสำหรับเด็ก 4 ประการ คือ

1. คุณภาพด้านการพิมพ์ พิมพ์ตัวอักษร ภาพประกอบได้ชัดเจน มีสีสันร่าเริงงดงาม
2. คุณภาพการจัดหน้าและรูปเล่ม ต้องจัดให้เป็นไปตามหลักจิตวิทยาและคู่มือการพิมพ์ การใช้ตัวอักษรมีขนาดเหมาะสมกับวัยของเด็ก
3. คุณภาพทางศิลปะ ภาพประกอบควรเขียนอย่างให้ความรู้สึกแก่ผู้อ่าน ประณีต ใช้สีเหมาะสม (บางครั้งอาจจะผิดธรรมชาติก็ได้)
4. คุณภาพในการเขียนเรื่อง นักเขียนต้องสามารถในการผูกเรื่อง ใช้ถ้อยคำได้อย่างสละสลวย เด็กอ่านแล้วเข้าใจ

เกณฑ์ในการพิจารณาหนังสือสำหรับเด็ก ซึ่งพิจารณาโดยคณะกรรมการตัดสิน
หนังสือดีเด่นสำหรับเด็ก ประจำปี พ.ศ. 2523 ได้วางหลักไว้ว่า

1. เนื้อเรื่อง

- 1.1 มีสาระ สนุกสนานตื่นเต้น น่าสนใจ
- 1.2 ให้ความรู้ ความเพลิดเพลิน
- 1.3 ส่งเสริมจินตนาการ
- 1.4 สอดแทรกคุณธรรม ค่านิยมที่เหมาะสมของสังคมตามวัย
- 1.5 มีเป้าหมายแน่นอน
- 1.6 มีเอกภาพ
- 1.7 เล่าโครงเรื่องต่อเนื่องไม่ซับซ้อน
- 1.8 แก่นของเรื่องชัดเจน จับใจความได้ง่าย ไม่เกินกำลังปัญญาของเด็ก

2. วิธีเขียน

- 2.1 อาจจะใช้แบบเล่าเรื่อง
- 2.2 ตัวละครสนทนากัน แต่ต้องเป็นบทสนทนาสั้น ๆ
- 2.3 คำเนิ่นเรื่องรวดเร็ว
- 2.4 ข้อสำคัญต้องมีภาพประกอบเรื่อง
- 2.5 ภาพและเรื่องควรอยู่ในหน้าเดียวกัน

3. ความยากง่ายในการใช้ภาษา

- 3.1 ใช้ภาษาง่าย ๆ
- 3.2 สุกภาพ
- 3.3 สะดวกแก่การเข้าใจ
- 3.4 ระดับของภาษาเหมาะสมกับวัยและชั้นเรียนของเด็ก และเรียบเรียง

ได้เหมาะสม

3.5 สะกิดการันต์ถูกต้อง

4. การจัดรูปเล่มหนังสือ

4.1 ขนาดและรูปร่างของหนังสือยังไม่มีกรวิจัยให้แน่ชัดว่าขนาดใดที่จะเหมาะสมกับเด็กจึงถือตามความสะดวกของการพิมพ์ แต่ก็คำนึงถึงความสะดวกในการถือเพื่ออ่าน

4.2 การเย็บเล่ม วัสดุที่ใช้ในการเย็บเล่มต้องทนทาน ประณีต ดังนั้น จุดประสงค์ของการเขียนหนังสือสำหรับเด็กที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นทั้งหมด จึงพอสรุปได้ 4 ประการ คือ

1. เพื่อให้เด็กได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ความจรรโลงใจ และความสุขใจ
2. เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีนิสัยรักในการอ่าน มีนิสัยรักการเรียนรู้ อันเป็นพื้นฐานในการเรียนต่อไปในอนาคต
3. เพื่อเสริมสร้างจินตนาการและความคิดริเริ่ม
4. ให้ความรู้และปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามของสังคมให้แก่เด็กตามวัย เพื่อที่จะได้เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ

เอกสารเกี่ยวกับลักษณะหนังสือที่ดีสำหรับเด็ก

ค่านเนื้อหา

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ 2527 : 49 - 50) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหนังสือเด็กว่า หนังสือเด็กที่ดีนั้นต้องตรงกับความสนใจของเด็กแต่ละวัยและเนื้อหาหนังสือที่ตรงกับความสนใจของเด็ก ได้แก่

1. หนังสือคำประพันธ์ไม่สลับซับซ้อน มีความคล้องจองกัน
2. ให้ความเพลิดเพลิน

3. เป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว เช่น สัตว์ เทพนิยาย นิทาน
 4. เป็นเรื่องที่ชดเชยอารมณ์และสนองความอยากรู้อยากเห็นของเด็กแต่ละวัย
- นอกจากนี้เนื้อหายังให้ประโยชน์ด้านความรู้ ช่วยพัฒนาความคิดอ่าน ส่งเสริมความเข้าใจต่อตนเองและผู้อื่น

ปรางค์ เชียงทอง (ปรางค์ เชียงทอง 2526 : 7 - 8) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า วรรณกรรมที่ดีสำหรับเด็กควรต้องมีลักษณะดังนี้

1. เป็นเรื่องสนุก
2. ส่งเสริมจินตนาการ
3. ส่งเสริมให้เกิดความมั่นใจ เช่น เรื่องที่กล่าวถึงความสำเร็จของตัวละคร
4. สอนอารมณ์ที่ปรารถนา เช่น เรื่องที่กล่าวถึงความต้องการที่จะเป็นคนดี
5. ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมอย่างง่าย ๆ

ลักษณะเรื่องและวิธีการเขียน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ 2527 : 50) ได้ให้ความเห็นในเรื่องลักษณะของเรื่องและวิธีเขียนไว้ว่า

1. ต้องเดินเรื่องฉับไว ทันใจ
2. เนื้อเรื่องไม่สับสน วกวน
3. แสดงความสามารถของตัวละครของเรื่อง
4. ให้ความรู้แปลกใหม่ คั่นเด่น ผจญภัย ทดกขบขัน
5. ภาษาที่เขียนต้องง่าย ตัวสะกดการันต์ถูกต้อง

ปราณี เชียงทอง (ปราณี เชียงทอง 2526 : 8) ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงเรื่องและสำนวนภาษาไว้ดังนี้

โครงเรื่อง

1. ไม่ซับซ้อน มีแนวของเรื่องเด่นชัด เด็กสามารถเข้าใจได้โดยง่าย
2. เรื่องกระชับไม่เป็นเย้อ
3. ตัวละครอยู่ในวัยใกล้เคียงกับเด็ก
4. เนื้อเรื่องไม่ยาวนัก
5. เป็นเรื่องที่เด็กพอมีประสบการณ์และสามารถเข้าใจได้

สำนวนภาษา

1. เป็นภาษาง่าย ๆ ตรงไปตรงมา เด็กสามารถทำความเข้าใจได้
2. คำอธิบายมีเท่าที่จำเป็น ส่วนใหญ่เด็กจะพอใจติดตามเรื่องจากภาพประกอบมากกว่าอ่านคำบรรยาย

นอกจากนี้ รัชฎวณ อินทรกำแหง (คุณรัชฎวณ อินทรกำแหง 2517 : 77) ยังได้เน้นในด้านโครงเรื่องว่า โครงเรื่องต้องไม่ซับซ้อน มีแนวความคิดเอกที่เด่น ซึ่งเด็กสามารถจะเข้าใจได้

ภาพประกอบ

สมศักดิ์ ศรีมานอนันต์ (สมศักดิ์ ศรีมานอนันต์ 2523 : 47 - 50) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับภาพไว้ดังนี้คือ

1. ภาพประกอบควรมีสีสันสวยงาม ภาพไม่ซ้อนกันหรือทับตัวอักษร
2. ขนาดของภาพควรพิจารณาตามวัยของเด็ก กล่าวคือ เด็กเล็กต้องใช้ภาพประกอบขนาดใหญ่

3. ภาพที่เขียนต้องมีความถูกต้องและเป็นจริง
4. ภาพต้องให้ความรู้สึก (Feeling) มีชีวิตชีวาและมีอาการเคลื่อนไหว
อีกทั้งยังต้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

บันลือ พุกกะวัน (บันลือ พุกกะวัน 2521 : 86) ได้ให้ความเห็น
เกี่ยวกับภาพประกอบไว้ว่า

1. ต้องตรงกับความจริง ไม่ขัดกับธรรมชาติ
2. บอกเนื้อเรื่องได้และสามารถอธิบายเนื้อเรื่องให้แจ่มชัด
3. การวางภาพเป็นไปในลักษณะสวยงาม มีช่องว่างเพื่อความกระชับ
4. มีลักษณะท่าทางซึ่งแสดงอาการเคลื่อนไหวและต้องเข้ากับเนื้อเรื่อง
5. บอกบุคลิกของตัวละครได้แจ่มชัด
6. ควรเป็นภาพสีจึงจะเข้าใจเด็ก

รัฐจวน อินทรกำแหง (อุทุมพรจวน อินทรกำแหง 2517 : 87 - 88)
ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับภาพไว้ว่า เด็กชอบอ่านหนังสือด้วยภาพมากกว่าอ่านตัวหนังสือ
ภาพจึงนับได้ว่าเป็นหัวใจของหนังสือสำหรับเด็ก เป็นสิ่งที่เด็กสนใจมาก ภาพจะเป็นสี
หรือขาวดำก็ได้

รูปเล่ม

ขนาดของหนังสือไม่จำเป็นต้องกำหนดให้ตายตัว เด็กมักจะชอบสิ่งซ้ำซาก
ฉะนั้น จึงสามารถผลิตรูปเล่มได้หลายขนาด ตั้งแต่ขนาดเล็ก $4 \times 2\frac{1}{2}$ นิ้ว จนถึงขนาด
ใหญ่ $12\frac{1}{2} \times 9$ นิ้ว ความหนาของหนังสือตั้งแต่ 20 แผ่นจนถึง 50 แผ่น ทั้งนี้สุดแล้วแต่
เนื้อเรื่องและวัยของเด็ก ควรออกแบบและลักษณะรูปเล่มให้ต่างไปจากหนังสือแบบเรียน
(บันลือ พุกกะวัน 2521 : 86)

การจัดรูปเล่มหนังสือ ควรประณีตตั้งแต่ปกเป็นต้นไป ภาพหน้าปกควรสอดคล้อง
กับเรื่อง การจัดหน้าในหนังสือไม่ควรประหยัดเนื้อที่จนเกินไป การเว้นเนื้อที่ให้ว่างก่อน

ขึ้นเรื่อง ทำให้เด็กได้ฝึกสมอง ก่อนที่จะมาทำความเข้าใจเรื่อง เนื้อที่ว่างริม
กระดานทั้งด้านในและด้านนอกก็จะช่วยให้เด็กอ่านหนังสือได้สบายตายิ่งขึ้น

"ตัวอักษร" ควรมีขนาดให้โตสัดส่วนกับกำลังสายตาของเด็ก และควรพิมพ์
ด้วยตัวพิมพ์ที่ชัดเจนอ่านง่าย ไม่ควรใช้ตัวอักษรแบบตัวทลหรือฟิสการ

คุณภาพของกระดาน ต้องเป็นกระดานเนื้อดี เพื่อให้ทั้งภาพและตัวหนังสือที่
ชัดเจน

คุณภาพทางศิลปะ มีภาพประกอบประณีตสวยงามเหมาะกับเด็ก

คุณภาพการพิมพ์ ซึ่งได้แก่ตัวหนังสือและภาพประกอบที่มีสีสันชวนสนใจ และ
ต้องระมัดระวังความผิดพลาดในการพิมพ์เป็นต้นว่าตัวสะกดต้องถูกต้อง

การเขียนเล่มเข้าปก ต้องคำนึงถึงความมั่นคง แข็งแรง ทนทานต่อการหยิบ
บ่อยครั้ง

ฮัค (Huck, 1976 : 16 - 17) ได้ให้เกณฑ์การประเมินค่าหนังสือ
สำหรับเด็กในลักษณะรูปเล่มไว้ดังนี้

1. ภาพประกอบช่วยขยายเนื้อเรื่อง
2. ภาพประกอบต้องตรงกับเนื้อเรื่อง
3. ลักษณะรูปเล่มต้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง
4. คุณภาพของกระดาษดี
5. การเข้าเล่ม แข็งแรง คงทน

ความสำคัญของการอ่าน

วิริยะ สิริสิงห (วิริยะ สิริสิงห 2524 : 16) ได้ให้แนวความเห็น
เกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านไว้ว่า หนังสือที่ผู้เขียนได้ตั้งใจเขียนขึ้นเพื่อปลูกฝัง
คุณธรรมให้แก่เด็กนั้น จะเป็นหนังสือที่มีคุณค่าสำหรับเด็กในค่านต่าง ๆ คือ

1. เด็กได้แก้ปัญหาเมื่อนำตนเองเข้าไปเป็นตัวละครในเรื่อง
2. เด็กได้ทราบถึงความเป็นจริงในโลกรอบ ๆ ตัวของเด็กเอง
3. เด็กได้มีประสบการณ์กว้างขวางขึ้นในการค้นหาความหมายต่าง ๆ

ของชีวิต

4. เปิดโอกาสให้เด็กได้หัวเราะร่วมกัน
5. ช่วยให้เด็กได้ตัดสินใจอะไรเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับหนังสือภาพ

กรรณิการ์ นาคอยู่ (กรรณิการ์ นาคอยู่ 2523 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิเคราะห์หนังสือสำหรับเด็กที่พิมพ์ในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 - 2522 ในด้านเนื้อหา ลักษณะรูปแบบและการใช้ภาษา โดยคัดเลือกหนังสือที่พิมพ์ในประเทศไทย ที่มีภาพเป็นลักษณะเด่นของเรื่อง ได้หนังสือจำนวน 80 เรื่อง แบ่งออกเป็นหนังสือสำหรับเด็กวัย 6 - 7 ปี จำนวน 24 เรื่อง และสำหรับเด็กวัย 8 - 9 ปี จำนวน 56 เรื่อง ส่วนใหญ่มีเนื้อหาในระดับปานกลาง รูปแบบอยู่ในระดับดีทุกเรื่อง การใช้ภาษาอยู่ในระดับดี จะพบว่าหนังสือสำหรับเด็กวัย 8 - 9 ปี พบว่ามีเนื้อหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง รูปแบบอยู่ในระดับดี และการใช้ภาษาอยู่ในระดับดี เมื่อนำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของเด็กที่มีต่อหนังสือที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เด็กมีความคิดเห็นสอดคล้องกับผู้วิจัยทุกเรื่อง

วิจิตรา สุภากร (วิจิตรา สุภากร 2523 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิเคราะห์หาประเภทของคุณธรรมที่ปรากฏอยู่ในหนังสืออ่านสำหรับเด็ก ประเภทนิทานชาวบ้าน วรรณกรรมปัจจุบันและวรรณกรรมประเภทร้อยกรองด้วย เพื่อที่จะทราบว่าคุณธรรมเหล่านั้นขึ้นอยู่กับประเภทของหนังสือหรือไม่ โดยการวิเคราะห์จากค่าของความถี่ของคุณธรรมที่ปรากฏในหนังสือที่นำมาใช้วิเคราะห์ จำนวน 103 เล่ม เป็นหนังสือเฉพาะ

ที่พิมพ์เป็นภาษาไทย มีสำนักพิมพ์ในกรุงเทพมหานคร ตีพิมพ์ในปี พ.ศ. 2520 - พ.ศ. 2522 หนังสือเหล่านี้แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ นิทานชาวบ้าน 38 เล่ม วรรณกรรม ปัจจุบัน 40 เล่ม และวรรณกรรมประเภทร้อยกรอง 25 เล่ม ผลจากการวิเคราะห์ ปรากฏว่า คุณธรรมในด้านมารยาทและนิสัยส่วนบุคคล ความเมตตากรุณา และหลักธรรม ในการอยู่ร่วมกันเป็นคุณธรรมที่ปรากฏอยู่ในหนังสือทั้ง 3 ประเภทมากที่สุด หนังสือประเภท นิทานชาวบ้านและวรรณกรรมประเภทร้อยกรองมีคุณธรรมในด้านความเมตตากรุณา ปรากฏมากที่สุด คุณธรรมที่ปรากฏน้อยที่สุดในหนังสือทั้ง 3 ประเภท คือ คุณธรรมในด้าน ความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว คุณธรรมในด้านความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ในการวิเคราะห์หนังสืออ่านสำหรับเด็กครั้งนี้ พบว่าคุณธรรม แต่ละด้านที่ปรากฏในหนังสือแต่ละประเภทขึ้นอยู่กับประเภทของหนังสืออย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01

สุประภา ศรีทอง (สุประภา ศรีทอง 2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการ วิเคราะห์หนังสือภาพโดยผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาของหนังสือภาพและกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 และให้คะแนนความสอดคล้องของเนื้อหา หนังสือภาพกับกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ผลการ วิเคราะห์พบว่า หนังสือภาพ จำนวน 146 ชื่อเรื่อง มีเนื้อหาสอดคล้องกับกลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 แต่อยู่ในระดับน้อยที่สุดเป็นส่วนใหญ่ เมื่อนำมาจัดอันดับพบว่า หน่วยที่มีจำนวนหนังสือภาพที่มีเนื้อหาสอดคล้องมากกว่าหน่วยอื่น ๆ คือ หน่วยสิ่งที่มีชีวิต หน่วยชีวิตในบ้าน หน่วยสิ่งที่อยู่รอบตัวเรา หน่วยการทำมาหากิน หน่วยจักรวาลและอวกาศ และหน่วยชาติไทย ตามลำดับ หน่วยที่ไม่มีหนังสือภาพที่ได้ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่นำมาจัดอันดับความสอดคล้องได้เลย คือ หน่วยการทำมาหากินของ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และหน่วยข่าว เหตุการณ์ และวันสำคัญ ของชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 และ 4 จากข้อมูลชี้ให้เห็นว่า หนังสือภาพที่นำมาทำการวิเคราะห์มีเนื้อหา
สอดคล้องกับกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเพียงเล็กน้อย เพราะเนื้อหาในกลุ่มสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิตมีขอบเขตกว้าง แต่หนังสือภาพส่วนใหญ่เสนอสาระสำคัญเพียง
ประเด็นเดียว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพ กับจุดประสงค์ของแผนการสอนของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าและวิจัยเป็นไปตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ เป็นขั้นตอนดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้มุ่งวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสือภาพแต่ละเล่มว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับจริยธรรมที่สอดคล้องกับแผนการสอนของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 ปริมาณมากน้อยเพียงใด ดังนั้นการวิเคราะห์จึงต้องสร้างเกณฑ์การพิจารณาหนังสือภาพที่เหมาะสมกับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เพื่อจะได้นำไปเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาต่อไป

การสร้างเกณฑ์การพิจารณาหนังสือที่เหมาะสม

1. ศึกษาจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการของเด็ก พฤติกรรมและการพัฒนาการทางการอ่าน การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก

2. รวบรวมความรู้ต่าง ๆ ที่ได้จากเอกสารในข้อ 1 มาสรุปเป็นหลักเกณฑ์ เพื่อใช้คัดเลือกหนังสือภาพที่เหมาะสมกับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เป็นประการสำคัญ

จากเอกสารและงานวิจัยของนักการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเขียนหนังสือสำหรับเด็กเช่น จีวีวรรณ คุณาภินันท์ (จีวีวรรณ คุณาภินันท์ 2527 : 148) ดรงค์ ทองปาน (ดรงค์ ทองปาน 2526 : 79) มั่นสื่อ พงกษะวัน (มั่นสื่อ พงกษะวัน 2521 : 86) สุประภา ศรีทอง (สุประภา ศรีทอง 2527 : 28 - 29) สรุปได้เป็นเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 2.1 ขนาดของหนังสือไม่ควรเล็กกว่า 7×5 นิ้ว
- 2.2 ความหนาของหนังสือไม่เกิน 30 หน้า
- 2.3 ขนาดตัวอักษร 18 - 24 พอยท์
- 2.4 ความยาวของแต่ละประโยคไม่เกิน $3\frac{1}{2}$ นิ้ว
- 2.5 คำบรรยายในแต่ละหน้าไม่ควรเกิน 4 บรรทัด
- 2.6 ภาพประกอบประมาณ $\frac{1}{2}$ หน้าเป็นอย่างน้อย จะเป็นภาพสีหรือขาวดำก็ได้แต่ต้องชัดเจน
- 2.7 เนื้อเรื่องการสอดแทรกจริยธรรม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้

กลุ่มหนังสือที่นำมาวิจัยในครั้งนี้ ได้รวบรวมมาจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการสอนระดับชั้นประถมศึกษาคือ

1. โครงการห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษา ของสำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ เนื่องจากรายชื่อหนังสือที่โครงการห้องสมุดได้จัดทำไว้ มีได้แก่รายชื่อหนังสือที่ได้รับการพิจารณาเฉพาะในปี พ.ศ. 2527 ซึ่งพบว่ามีจำนวน 280 ชื่อเรื่อง
2. หมวดห้องสมุดงานศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยี กองวิชาการสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่จัดซื้อสำหรับห้องสมุดโรงเรียนในสังกัดสำนักการศึกษา จำนวน 200 ชื่อเรื่อง

วิธีดำเนินการคัดเลือกหนังสือ

ผู้วิจัยนำเกณฑ์การพิจารณาหนังสือจากหัวข้อการสร้างเกณฑ์การพิจารณาหนังสือที่เหมาะสม มาพิจารณากับกลุ่มตัวอย่างเพื่อคัดเลือกไว้เฉพาะหนังสือที่เข้าตามเกณฑ์และเหมาะสมกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 ผลจากการพิจารณาตามเกณฑ์ที่วางไว้ได้หนังสือมีจำนวน 148 ชื่อเรื่อง ดังนี้

ตาราง 1 รายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือภาพที่ใช้ในการวิเคราะห์

ที่	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	ผู้วาดภาพ	สำนักพิมพ์	ปี
1	กฎจราจร	วิษณุ สุวรรณเพิ่ม	บงยุทธ อัมพรมหา	บรรณกิจเทรคคิง	2526
2	กระต่ายจอมไว	ประทุมพร สุวรรณตรา	สมบัติ ก้าวอก	ไทยวัฒนาพานิช	2526
3	กระต่ายเจ้าปัญญา	จะเอ (นามแฝง)	พล นิธิยาศรัย	ธีรสาส์น	ม.ป.ป.
4	กระต่ายน้อยหมีแม่	สมบูรณ์ กิ่งมณีนันท์	เกริก ยุพันธ์	ปณยา	ม.ป.ป.
5	กระรอกขาว	วิศา พรหมจันทร์	วิศา พรหมจันทร์	บรรณกิจ	2524
6	กวางน้อย	สายสิงห์ ศิริบุตร	ปณยา ไชยะลา	ตนเอง	2527
7	การทะเลาะของเต็กไทย	จันทร์เจ้าขา (นามแฝง)	โอม รักเวทย์	ธีรสาส์น	ม.ป.ป.
8	การเดินของยักษ์	วิภาพันธุ์ สุวรรณ	ประดอง ภูครองทุ่ง	ศึกษาพร	2526
9	กุ่มกรัไม่มีลิ้น	วิภาพันธุ์ สุวรรณ	เฉลิม อัคระฟู	ศึกษาพร	2526
10	แกนกลบใจ	วิภา ศิริสวัสดิ์	เพ็ญ (นามแฝง)	วัฒนาพานิช	2527
11	แกนพบพญานก	อุทัย เหมทานนท์	ประสพโชค นวพันธุ์พัฒน์	ศิริยาสาสน์	ม.ป.ป.
12	แก้วดูนกตาหยา	ณรงค์ ทองปาน	โกสินทร์ จิตามร	บรรณกิจ	2524
13	แก้วรู้ดีลึก	กิตติวดี บุญเชื้อ	-	วัฒนาพานิช	2527

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	ผู้วาดภาพ	สำนักพิมพ์	ปี
14	ไกด์ ชาวเต็นยว	เพลิน เพียพิศ	จิน (นามแฝง)	ส.ส.	ม.ป.ป.
15	ครุฑอกวาว	อิทธิพล วาพะวัฒนะ จิรวรรณ บางทาวไม	อิทธิพล วาพะวัฒนะ ทบชัย วินโกนิมพร	วัฒนาพานิช	2527
17	ความดีของแก้ว	ฉล่อง หงศ์มาสุก	-	ศึกษาพร	2526
18	ความผิดครั้งแรก	สุธรรม กังวาลไกร	สุธรรม กังวาลไกร	พานยา	ม.ป.ป.
19	คำแพงแก้ก๊อฮ้าน	เตรียม ชานุสมพร	-	วัฒนาพานิช	2527
20	คุณแก้วกลม	ประทุมพร สุวรรณตรา	สุมิตรา ทรงสัย	บรรณกิจ	ม.ป.ป.
21	คุณหมอยุ้ย	นภา กัลยาณุตต	-	วัฒนาพานิช	2527
22	จอนของแม่	เพลิน เพียพิศ	-	ส.ส.	ม.ป.ป.
23	จอน จิว ผจญภัย	ชนิศา หินทุสสาร	สมชาย มาลาโชติคุณพิทย และปรีดา ปัญญาจันทร์	โอเคอินเตอร์	2525
24	จอยเบื่อง	จงรักษ์ ศิริตัน	จงรักษ์ ศิริตัน	ไทยวัฒนาพานิช	2524
25	จำปา	เมธ (นามแฝง)	สมบัติ (นามแฝง)	ไทยวัฒนาพานิช	2527
26	จิว	กานตมณี ศักดิ์เจริญ	ประสิทธิ์ ยิ่ง	บรรณกิจ	2522
27	เจ้าคุณตาตะเปา	มงคล หุ่นเพิ่มสุขสมบัติ	เตรียม ชานุสมพร	ชมรมเด็ก	ม.ป.ป.

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	ผู้อุปถัมภ์	สำนักพิมพ์	ปี
28	เจ้าชายน้อย	บุษบง ไกวัลต์	ปฐม ศิริวิมล	ไทยวัฒนาพานิช	2527
29	เจ้าปาวาความ	เมษ (นามแฝง)	สมบัติ (นามแฝง)	ไทยวัฒนาพานิช	2527
30	เจ้าจอม	สมัย สุทธิธรรม	-	แพรวพิทยา	2525
31	เจ้าเย็นแสนรัก	สุนทรา จีงพิฑาญฉัย	ประสพโชค นวพันธุ์พิพัฒน์	ธีรสาส์น	ม.ป.ป.
32	เจ้าขุนน้อย	"แมงมุม" (นามแฝง)	"แมงมุม" (นามแฝง)	ธีรสาส์น	ม.ป.ป.
33	ฉนวนจัญญ์	ศรีสุรางค์ พูลทรัพย์	-	ปณยา	ม.ป.ป.
34	ทวยหนูควย	กิ่งแก้ว วิเชียรบุญ	สมัย สุทธิธรรม	แพรวพิทยา	2525
35	ช่างน้อยใจอารี	วิรัตน์ศักดิ์ ดั่งสนา	พวงศักดิ์ สุ่มศรีศักดิ์	วัฒนาพานิช	2525
36	ช่างน้อยเพื่อนรัก	พะเยาว์ ปาลวัฒน์	"แดง" (นามแฝง)	วัฒนาพานิช	2527
37	ชายทรากับเสือ	วีรารณ หงสกุล	-	ปณยา	ม.ป.ป.
38	ชายแบกของ	วรณี บุญศักดิ์	-	วัฒนาพานิช	2527
39	สี่ชีวิตของฉันทน์	จารุพงษ์ จันทระเพชร	จารุพงษ์ จันทระเพชร	บรรณกิจ	2527
40	คอกทองพบเทพธิดาคอย	ภิรมย์ นันท	งามชื่น คูมรพัฒน์	ซี.พี.	ม.ป.ป.
41	คอกไม้แด่ป้าพร	สุธาดา (นามแฝง)	-	วัฒนาพานิช	2527

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	ผู้อุปถัมภ์	สำนักพิมพ์	ปี
42	เด็กชายขุนทอง	ชอทิพย์ สิริดิษาน	โกสินทร์ ธิติมาตร	บรรณกิจ	2526
43	เด็กหญิงแก้ว	ชอทิพย์ สิริดิษาน	โกสินทร์ ธิติมาตร	บรรณกิจ	2526
44	เด็กหิมาะ	หลิวิเชียร	หลิวิเชียร	ไพฑูริย์	1984 (2526)
45	ไดโนเสาร์ของโป่ง	นภา กัลยาณสูตร	-	บรรณกิจ	2526
46	คนไม่มีเพื่อน	สุเทพ จิตร์ชื่น	วีระ มณีรัตนะพร	ศึกษาพร	2526
47	ตอม โพน กับทองปาน	สมพงษ์ พลระสุรย์	-	บรรณกิจ	2526
48	คือไปค่ายเรียนวิทยาคม	เชียวเสียว	เชียวเสียว	ภาษาต่างประเทศ ปักกิ่ง	1981 (2524)
49	เตากับช้าง	อุบล (นามแฝง)	เกียรติ (นามแฝง)	บรรณกิจ	2526
50	ทำไมจระเข้จึงไม่มีลิ้น	มานิตย์ เรืองรัตน์	เพชร (นามแฝง)	วัฒนาพานิช	2527
51	เทพธิดาแห่งมารยาท	วราวรรณ หวังศิลป์	-	วัฒนาพานิช	2527
52	นกกระจอกสีขาว	เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์	กุ่มกิดปิ่นสันนา	ไทยวัฒนาพานิช	2526
53	นากน้อย	ทวีป ทัศนะฐมพ	ป้อม (นามแฝง)	ส.พ.	ม.ป.ป.
54	น้ำใจเจ้าปู่	อารีเฟน (นามแฝง)	-	วัฒนาพานิช	2527
55	บทเรียนของจ้าวป่า	สัสดา ดวงแก้ว	ปริศนา - สิริชัย	ปัญญา	2526

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	ผู้อุปถัมภ์	สำนักพิมพ์	ปี
56	บทเรียนของปาน	ชอพิทย์ สิริลักษณ์	พระ นาคจัน	บรรณกิจ	2527
57	บทเรียนของสิง	แสงน้อย เพียงสุขสวัสดิ์	สาธิต เทภนา	วัฒนาพานิช	2527
58	บ้านของกบ	สุวภา วิยวุฒิ	ประภอง ภูครองสูง	ศึกษาพร	2526
59	บ้านของจุก	สัญญา ริมวังตระกูล	สัญญา ริมวังตระกูล	ไทยวัฒนาพานิช	2524
60	บ้านวิเศษ	ปริศนา สกุลทอง	-	ไทยวัฒนาพานิช	2526
61	บ้านสามัคคี	ธานี จันทนหอม	ธานี จันทนหอม	บรรณกิจ	2526
62	บ้านแสนสุข	ลูกตาล (นามแฝง)	พวงศักดิ์ สุนทรวิจิตร	วัฒนาพานิช	2527
63	ประมงน้อย	เปี้ยก (นามแฝง)	-	วัฒนาพานิช	2527
64	ปลาหมึกจอมเกร	ตุ้ (นามแฝง)	-	วัฒนาพานิช	2527
65	ปลาดำชยะ	อาทิตย์ยา (นามแฝง)	เมืองไทย (นามแฝง)	ไทยวัฒนาพานิช	2526
66	ปู้อยาย	สมใจ บุญอุรพิทยไญ	ประวิทย์ เตีย	บรรณกิจ	2527
67	ปู้อยเมฆ	เกียรติ เทศะพุทพวงศ์	เกียรติ เทศะพุทพวงศ์	บรรณกิจ	ม.ป.ป.
68	เป็ดน้อย	เพ็ดิน เพียงพิศ	-	พี.พี.	ม.ป.ป.
69	ผักบุ้งกับผักกระเฉด	อุไร ฟ้าคุณ	-	โอเคียนส์ไตร์	2526
70	แผนของตุ้ตะ	ประภัสสร กระมุท	สมชาย เวชวิทย์	สุริยาสาน	ม.ป.ป.

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	คุณภาพ	สำนักพิมพ์	ปี
71	แผนที่ให้เริ่ม	วิภาพันธุ์ สุขวรรณ และ ยงยุทธ วิจารณ์เกียรติ นรินทร์ (นามแฝง)	ประสงค์ ภาณุทอง	ศึกษาพร	2526
72	ฝันของศึก	สายสิงห์ ศิริบุษ	-	บรรณกิจ ธนอ	2526
73	พญานกแขกเต้า	สายสิงห์ ศิริบุษ	ปัญญา ไชยธำ	โครงการนิทาน	2527
74	พญาวานรกับคนอ	สายสิงห์ ศิริบุษ	ปัญญา ไชยธำ	ภาพจาก	2527
75	พระคง	เพ็ญศรี จารณะสมบูรณ์	อิทธิพล วาตะวัฒนะ	วัฒนาพานิช	2527
76	พระอาทิตย์อัสดง	อรุณรัตน์ วิวรรณะเดช	เมืองไทย มุมมาโร	ไทยวัฒนาพานิช	2527
77	พลาญงามเขากรง	ไมตรี ลิ้มปิตา	พันศักดิ์ หัสวีระ	วิศดอร์เพาเวอร์ พอยท์	2527
78	พลาญน้อยช่วยเพื่อน	สุเทพ จิตรขึ้น	อนุวัฒน์ ชัยเมือง	ศึกษาพร	2527
79	พลาญลำนาว	วิริยะ สิริสิงห์	ประสิทธิ์โชค บวศิน	ธรรมเด็ก	2527
80	พลาญสินธุ์	วิภา ศิริสวัสดิ์	-	วัฒนาพานิช	2527
81	พอมคิใจราย	กรี เกศมณี	-	แพร่พิทยา	2525
82	พอมอ	นัคดา หิรัญชัย	-	วัฒนาพานิช	ม.ป.ป.
83	พิกลงคนแดง	ปราง (นามแฝง)	-	บรรณกิจ	2526

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	ผู้วาดภาพ	สำนักพิมพ์	ปี
84	เพื่อนทางเนา	ประโลม (นามแฝง)	-	ส.พ.	ม.ป.ป.
85	เพื่อนแท้	อำนาจ เย็นสบาย	วิน (นามแฝง)	ส.พ.	ม.ป.ป.
86	เพื่อนบ้านที่สี่	สุนทรา จิตพิชญะวิชัย	สมชาย ปานประชา	ไทยวัฒนาพานิช	2526
87	เพื่อนรัก	ประโลม (นามแฝง)	-	ส.พ.	ม.ป.ป.
88	มะลิกับเจ้าสัวล	สุธรรม ประคอง	-	บรรณกิจ	2526
89	มาเสียดา	วิภาพันธุ์ สุขวรรณ และ ขยพท ไรจนวรเกียรติ	เฉลิม อัคระพ	ศึกษาพร	2526
90	เมนแสนกล	เพ็ญ เพ็ญพิศ	วิน (นามแฝง)	ส.พ.	ม.ป.ป.
91	เมืองนาฬิกา	เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์	-	ไทยวัฒนาพานิช	2526
92	เมื่ออยากซื้อของถูก	จันทิมา เหล่าจันทร์	สมชาย เวชวิทย์	สุวิริยาสาส์น	2526
93	แมงมุมใจน้อย	วิวัฒน์ เติญะทิพย์	-	โอเคียมส์ไตร์	2526,
94	แมงมุมอวน	วิมล ไตรนิมิต	ศักดิ์ชัย เกียรติจินา	ส.พ.	ม.ป.ป.
95	แมวเจ้าปัญญา	จิตอารมย์ สวัสดิ์จิตติง	พงศศักดิ์ พุ่มศรีพัชร	วัฒนาพานิช	2527
96	แม่ไก่ตามหาลูก	วรรณาส สุทธิจิตร	ธานี จันทร์หอม	วัฒนาพานิช	2527
97	แม่เตาหวงไข่	เยาวนุช อินทรเดช	-	ไทยวัฒนาพานิช	2525

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	ผู้แปล	สำนักพิมพ์	ปี
98	แมนนอกโลกไซ	บูเปา เรืองรอง	-	วัฒนาพานิช	2527
99	โมปา	ไมตรี แก้วอุดม	แสงอุทัย นิมนต์	ศึกษาพร	2526
100	ยาสารพัดอันตราย	ประทุมพร สุวรรณภา	-	บรรณกิจ	2527
101	รองเท้าวินิ	สุนทรา จิ่งพิลาญวณิช	ประสิทธิ์โชค นวพันธ์พิพัฒน์	วัฒนาพานิช	ม.ป.ป.
102	รางวัลแห่งความดี	จิตอากรมัย ลวลิธิ์	-	วัฒนาพานิช	ม.ป.ป.
103	เราต้องช่วยกัน	สาแหรก (นามแฝง)	สาแหรก (นามแฝง)	รวมสาสน	ม.ป.ป.
104	โรงเรียนจึงหิ	สลวย โรจนโสโร	เกริก มุณพันธ์	ชมรมเด็ก	2526
105	ลอมเลียวย	สุเทพ จิตกร	-	ชมรมเด็ก	ม.ป.ป.
106	ลึงกับระเซ	ลัดดา คงแก้ว	ปรีดา - ลีริศ	ปาดยา	ม.ป.ป.
107	ลึงสองพี่น้อง	ธานี จันทนหอม	ธานี จันทนหอม	วัฒนาพานิช	2527
108	ลุงโกร่งสอนหลาน	รวีวรรณ พงษ์วิจิตร	สิริไฉไล สรสิทธิ์พงศ์	วัฒนาพานิช	2527
109	ลุงใจคนชื่อ	บุญดู คณิรักษ์	กฤษณะ เณดินชัย	ไทยวัฒนาพานิช	2526
110	ลูกนกไม้อยากบิน	สุพรรณิ วราพร	-	ชมรมเด็ก	ม.ป.ป.
111	ลูกเบ็ดเกร	"ศิริวรรณ" (นามแฝง)	ทรงศักดิ์ พุ่มศรีพิทักษ์	วัฒนาพานิช	2527
112	ลูกแพะเพียวกรู	จิตอากรมัย ลวลิธิ์	ธานี จันทนหอม	วัฒนาพานิช	2527

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	ผู้วาดภาพ	สำนักพิมพ์	ปี
113	ดูมากับลูกดา	"พี่แคว" (นามแฝง)	แคว (นามแฝง)	วัฒนาพานิช	2527
114	ลูกหมี่สองตัว	ประทุมพร สุวรรณตรา	ปุย (นามแฝง)	บรรณกิจ	2527
115	ลูกห่านน้อย	ศิริวรรณ (นามแฝง)	-	วัฒนาพานิช	2527
116	ดงสารเมฆะ	สุภาภรณ์ สามีภัก	-	แพร่พิทยา	2525
117	ธนาเขาเขียว	ชอทิพย์ สิริลักษณ์	-	บรรณกิจ	2527
118	สามเกลอเจอพอมก	จิตอารมย์ สวัสดิ์สิทธิ์	-	วัฒนาพานิช	2527
119	สามสหาย	บุญบง ไควนัท	-	ไทยวัฒนาพานิช	ม.ป.ป.
120	สี่สหายจับเสือ	กลุ่มคิดปิ่นคันนา	กลุ่มคิดปิ่นคันนา	ไทยวัฒนาพานิช	2527
121	เสนจัญญ์	ศรีสุรางค์ พูลทรัพย์	-	ปณยา	ม.ป.ป.
122	เสาร์กับนกกระยาง	นิรมล ศีรณสารสวัสดิบุตร	พิณจิ มนรัตน์	ชมรมเด็ก	ม.ป.ป.
123	เสือมีลาย กระต่ายทางกุด เทพศิริ	สุโขโสภา	-	ชมรมเด็ก	ม.ป.ป.
124	หญิงชรากับขวคิเวศ	สิริกานต์ ราชศิริ	ปรีดา ปัญญาจันทร์	ปณยา	ม.ป.ป.
125	พ่อนเจ้าปัญญา	กานต์มณี ศักดิ์เจริญ	วิน (นามแฝง)	บรรณกิจ	2524
126	หนูจืดเรียนรู	ปราง (นามแฝง)	ดาหยก (นามแฝง)	รวมสาส์น	2527
127	หนูดำกลับใจ	ลักขณยุทธ ตรีชัย	-	วัฒนาพานิช	2527

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	ผู้วาดภาพ	สำนักพิมพ์	ปี
128	หุ่นขี้ผึ้งอารี	ชุมพล อะหวาโต	ปรีดา ปัญญาจันทร์	ปณยา	ม.ป.ป.
129	หุ่นง่ากับเอียง	บุษบง โควินท์	-	ไทยวัฒนาพานิช	2527
130	หุ่นปอมจอมชน	ชอติพงษ์ สิริลักษณ์	-	บรรณกิจ	2526
131	หนูไปตลาด	ดวงสิวัน มนต์กัมภัย	ทองศักดิ์ พุ่มศรีศักดิ์	วัฒนาพานิช	2527
132	หนูสามตัว	ลักษณะบุษต ตรีชัย	ลักษณะบุษต ตรีชัย	วัฒนาพานิช	2527
133	หมาจิ้งจอกแสนสวย	ประทุมพร สุวรรณตรา	สยาม วัฒนาวรรณ	บรรณกิจ	2525
134	หมาป่าสีทอง	วิภา ศิริสวัสดิ์	แดง (นามแฝง)	วัฒนาพานิช	2527
135	หมาป่าแสนฉลาด	ทองคำ แสนโสภา	สมชาย เวชวิทย์	ชมรมเด็ก	ม.ป.ป.
136	หมาตาแดง	ประทุมพร สุวรรณตรา	-	บรรณกิจ	2526
137	หมีน้อยกลับใจ	สุวิมล (นามแฝง)	สุวิมล (นามแฝง)	บรรณกิจ	2527
138	หมีใหญ่ฉุนฉุย	พันธุ์ คัมภีร์ปกรณ	ประสิทธิ์ อึ้ง	บรรณกิจ	2525
139	หมีน้ำฝน	ประทุมพร สุวรรณตรา	สมบัติ ก้าวไกล	ไทยวัฒนาพานิช	2526
140	หัวหนาจอ	เยาวนันท เชื้อสุรัตน์	พีระ นาคีง	ไทยวัฒนาพานิช	2527
141	ห่านเจ้าปัญญา	อรสา กุมารีกุบุตร	-	ไทยวัฒนาพานิช	2526

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง	ผู้วาดภาพ	สำนักพิมพ์	ปี
142	พบเขาแห่งความดี	มนตรี แพทย์เฟียร	มนตรี แพทย์เฟียร	ไทยวัฒนาพานิช	2524
143	อยู่อย่างไทย	ชอติพงษ์ สิริลักษณ์	-	บรรณกิจ	2527
144	อานกับเตงโม	วิริยะ สิริสิงห์	-	ชมรมเด็ก	ม.ป.ป.
145	อันตุนะ	กิ่งแก้ว วะสิยวบุญกุล	-	วัฒนาพานิช	2527
146	อาณาจักรสี่เสี้ยว	จิรนนท์ อนวัช	-	ส.พ.	ม.ป.ป.
147	อุบายแม่ไก่สี่เท้า	วรรณพร (นามแฝง)	-	ไทยวัฒนาพานิช	2526
148	อุคและเหมียวเที่ยวป่า	พีระ นาคสีน	สุธีร์ ชนวัช	วัฒนาพานิช	2527

การสร้างเกณฑ์วิเคราะห์เนื้อหาหนังสือ

การวิจัยนี้มุ่งวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสือภาพแต่ละเล่มว่ามีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับจริยธรรมที่สอดคล้องกับแผนการสอนของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 ปริมาณมากน้อยเพียงใด ฉะนั้นการวิเคราะห์จึงต้องสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้โดยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 และศึกษาโดยละเอียดในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา
2. ศึกษาแผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4
3. ศึกษาเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา คือ

ศึกษาธิการ, กระทรวง คู่มือครูจริยศึกษา ป 1 - 2 กรมการศาสนา 2521, 119 หน้า

_____ คู่มือครูจริยศึกษา ป 3 - 4 กรมการศาสนา 2521, 171 หน้า

_____ คู่มือครูจริยศึกษา ป 5 - 6 กรมการศาสนา 2521, 175 หน้า

_____ คู่มือวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ ป 02/3 กรมวิชาการ 2522, 115 หน้า

_____ คู่มือวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ ป 02/4 กรมวิชาการ 2522, 110 หน้า

4. จากการศึกษาลักษณะ โครงสร้าง แผนการสอน ตลอดจนเอกสารต่าง ๆ อย่างละเอียด ทำให้เกิดแนวความคิดในเรื่องการเรียนการสอนของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา และสามารถสรุปแผนการสอนของแขนงจริยศึกษาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 โดยจัดหัวข้อจริยธรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกันออกมาเป็นกลุ่มให้เรียงลำดับต่อเนื่องกัน เพื่อสะดวกแก่การวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้จัดหัวข้อจริยธรรมออกเป็น 25 ประการ คือ

- 4.1 ความรับผิดชอบ
- 4.2 หน้าที่ของเรา
- 4.3 ความมีระเบียบวินัยและการตรงต่อเวลา
- 4.4 ความขยันหมั่นเพียร
- 4.5 ความเพียรเป็นทางแห่งความสำเร็จ
- 4.6 ความอดทน อดกลั้น
- 4.7 ความซื่อสัตย์สุจริต
- 4.8 ความไม่เห็นแก่ตัว
- 4.9 ความเมตตากรุณา
- 4.10 ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
- 4.11 เราอยู่ร่วมกัน
- 4.12 รักกันช่วยกัน
- 4.13 ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
- 4.14 เด็ดเดี่ยว
- 4.15 การทำใจให้สงบมีสมาธิ
- 4.16 เหตุผลช่วยให้คนเที่ยงธรรม
- 4.17 ความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง
- 4.18 ความกล้าหาญ
- 4.19 ความรู้จักความพอดี
- 4.20 ทุกสิ่งยอมเปลี่ยนแปลง
- 4.21 การยอมรับความเปลี่ยนแปลง
- 4.22 วัตรธรรมประเพณีของท้องถิ่น
- 4.23 ความกตัญญูกตเวทิตะ

ตาราง 2 เกณฑ์วิเคราะห์หนังสือภาพตามจุดประสงค์ของแผนการสอนกลุ่มสร้างเสริม
ลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
1. ความรับผิดชอบ		
ความรับผิดชอบเป็น นิสัยที่ดีในการทำงาน สามารถฝึกให้เกิดขึ้นได้ ผู้ที่มีความรับผิดชอบยอม เป็นที่ยอมรับนับถือไว้ วางใจ และทำงานที่ ได้รับมอบหมายเสร็จ เรียบร้อยทันกำหนด เวลา	1.1 มอกผลดีของความ รับผิดชอบได้ 1.2 มอกผลเสียของการไม่ รับผิดชอบได้ 1.3 ปฏิบัติงานเรียบร้อย ทันกำหนดเวลา	1.1.1 เป็นที่ยอมรับนับถือและ ไว้วางใจ 1.1.2 ทำงานเสร็จตามกำหนด 1.1.3 เป็นที่ยกย่องของบุคคล อื่น 1.2.1 ไม่เป็นที่ไว้วางใจ 1.2.2 ทำงานไม่เสร็จตาม กำหนด 1.2.3 ขาดความเชื่อถือจาก บุคคลอื่น 1.3.1 ปฏิบัติงานด้วยความ รับผิดชอบสม่ำเสมอ เป็นนิสัย

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
2. หน้าที่ของเรา ความรับผิดชอบเป็น นิสัยที่ดีในการทำงาน สามารถฝึกให้เกิดขึ้น ได้ ผู้ที่มีความรับผิดชอบ ย่อมทำงานได้เสร็จ เร็วเรียบร้อยทันเวลา	2.1 มอกผลดีของความ รับผิดชอบได้ 2.2 มอกผลเสียของการ ขาดความรับผิดชอบ 2.3 ปฏิบัติงานที่ได้รับ มอบหมายสำเร็จตาม เป้าหมายได้อย่าง เรียบร้อยทันเวลา	2.1.1 ทำงานเสร็จตามกำหนด 2.1.2 ได้รับคำสรรเสริญว่า เป็นผู้มีความรับผิดชอบ 2.1.3 เป็นที่ไว้วางใจของ ผู้ร่วมงาน 2.2.1 งานค้างคั่ง 2.2.2 ได้รับคำตำหนิว่าเป็น ผู้ไม่มีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ 2.2.3 ไม่เป็นที่ไว้วางใจของ ผู้ร่วมงาน เมื่อเรื่องแสดงให้เห็นถึงการ ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้ ดังนี้คือ ก. งานสำเร็จตามเป้าหมาย ข. ทำงานได้เรียบร้อย ค. งานสำเร็จตามกำหนด

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
3. ความมีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา การอยู่ร่วมกันอย่างมีระเบียบวินัยตรงต่อเวลา รับผิดชอบหน้าที่ ก่อให้เกิดผลดีต่อตนเอง การงาน และหมู่คณะ	3.1 บอกคุณค่าของความมีระเบียบวินัย และการตรงต่อเวลาได้ 3.2 ร่วมกิจกรรมกับเพื่อนได้ 3.3 ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลา 3.4 ปฏิบัติตนตามระเบียบข้อตกลงที่กำหนดไว้	3.1.1 ประหยัดเวลาและทำงานสำเร็จ 3.1.2 มีความสามัคคี 3.2.1 ปฏิบัติตนมีระเบียบแบบแผนที่ดี 3.2.2 สามารถปฏิบัติตามกฎที่วางไว้ มีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น 3.3.1 ทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จทันเวลาที่กำหนด 3.3.2 งานเสร็จเรียบร้อยดี 3.4.1 การปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน และ

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
	3.5 นักเรียนยอมรับผิดเมื่อ ทำผิดและแก้ไข ข้อบกพร่อง	3.4.3 การปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบข้อปฏิบัติ ของบ้านเมือง เช่น ไม่ทิ้งขยะลงในคลอง 3.5.1 ยอมรับผิดเมื่อได้กระทำ ความผิด 3.5.2 พยายามแก้ไขข้อบกพร่อง
4. ความขยันหมั่นเพียร ความขยันหมั่นเพียร เป็นนิสัยที่ดี ยึดให้เกิด ขึ้นได้ ช่วยให้อ่านหนังสือ อุปสรรคและประสบ ความสำเร็จในการ ทำงาน	4.1 บอกผลดีของความ ขยันหมั่นเพียรได้	4.1.1 ความขยันเป็นหนทางที่ จะนำไปสู่ความสำเร็จ 4.1.2 สามารถเอาชนะอุปสรรค ได้ 4.1.3 สามารถหาทรัพยากรให้ เพิ่มพูน 4.1.4 ประสบความสำเร็จใน การศึกษา

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
5. ความเสียรเป็น ทางแห่งความ สำเร็จ ความขยันหมั่นเพียร ในทางที่ถูกที่ควร เป็น นิสัยที่ดีฝึกให้เกิดขึ้นได้ ช่วยให้ผ่านพ้นอุปสรรค และประสบความสำเร็จ ในการทำงาน	4.3 ปฏิบัติงานที่ได้รับ มอบหมายสำเร็จ เรียบร้อยทันเวลา	4.3.1 มีความอดทน 4.3.2 มีความรับผิดชอบ 4.3.3 ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง
	5.1 บอกลดดีของความ ขยันหมั่นเพียรได้	5.1.1 ความขยันหมั่นเพียร ทำให้ประสบความสำเร็จ ในการทำงาน 5.1.2 ความขยันหมั่นเพียร ช่วยให้ผ่านพ้นอุปสรรค
	5.2 บอกลดเสียของความ เกียจคร้านได้	5.2.1 ทำงานไม่สำเร็จตาม เป้าหมาย 5.2.2 ทำให้เสียผลประโยชน์ ที่พึงจะได้รับ
	5.3 ยกตัวอย่างบุคคลที่	เปิดหาเล่นอประวติ และผลงาน

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
6. ความอดทนอดกลั้น	5.4 ปฏิบัติงานตามหน้าที่ เสร็จเรียบร้อยทัน เวลาทุกครั้ง	เนื้อเรื่องชี้ให้เห็นว่า 1. ปฏิบัติงานตามหน้าที่ 2. งานเสร็จเรียบร้อย 3. ทันเวลาที่กำหนดไว้
ความอดทนอดกลั้น เป็นอุปนิสัยที่ดี สามารถ ฝึกให้เกิดขึ้นได้ ทำให้ ชนะอุปสรรค ประสบ ผลสำเร็จในการทำงาน และมีจิตใจเข้มแข็ง ผู้มีความอดทน อดกลั้นยอมรับอุปสรรค เผชิญความเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นในชีวิต ด้วย จิตใจที่หนักแน่นมั่นคง	6.1 เมื่อถูกผู้อื่นขู่อาฆวน ไม่ตอบโต้รุนแรง 6.2 เมื่อถูกตัดสินให้เป็น แพหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์ ไม่แสดงอาการโกรธ 6.3 เมื่อพบอุปสรรคหรือ	6.1.1 รู้จักควบคุมอารมณ์ 6.1.2 มีสติยับยั้งไม่ตอบโต้ รุนแรง 6.1.3 สามารถเอาชนะ อุปสรรคได้ 6.2.1 มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักแพ้และชนะ 6.2.2 ไม่คิดว่าตนเองถูกต้อง เสมอไป พร้อมทั้งรับฟัง คำตัดสินหรือคำวิจารณ์ได้ 6.3.1 ไม่บ่นเมื่อพบอุปสรรค

ตาราง 2 (ต่อ)

ความถี่ความบ่อย ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
	6.4 ฝึกควบคุมตนเองเมื่อ ถูกยั่วเย้าให้เกิดอารมณ์	6.4.1 รู้จักควบคุมตนเอง 6.4.2 ใช้เหตุผลไตร่ตรอง 6.4.3 รู้จักอดกลั้น
	6.5 ออกทนต่ออุปสรรคหรือ ความยากลำบากใน การเล่น การเรียน และการทำงานจน ประสบผลสำเร็จได้	มีความออกทนต่ออุปสรรคต่าง ๆ เพื่อผลสำเร็จในการทำงาน
7. ความซื่อสัตย์สุจริต		
ความซื่อสัตย์สุจริต คือ ความจริงใจ ซื่อตรง พูดจริง ทำจริง เป็นขอของความคิด คนซื่อสัตย์เป็นคนที่มี เกียรติเชื่อถือได้ เป็น คนคงความใจที่ตั้งวาง	7.1 บอกผลดีของความ ซื่อสัตย์สุจริตได้	7.1.1 เป็นที่ไว้วางใจของผู้อื่น 7.1.2 เป็นผู้มีเกียรติและ เชื่อถือได้ 7.1.3 เป็นที่พอใจในการ ทำงานของหมู่คณะ
	7.2 บอกโทษของการพูดปด	7.2.1 ทำให้คนอื่นไม่เชื่อถือ

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
	7.3 บอกได้ว่าทำไมผู้ที่มีความซื่อสัตย์จึงเป็นผู้มีเกียรติ และเชื่อถือได้ 7.4 ปฏิบัติตนเป็นผู้ซื่อสัตย์สุจริต 7.5 บอกการกระทำของผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต 7.6 บอกผลเสียที่เกิดจากความไม่ซื่อสัตย์สุจริต	ความจริงใจต่อกันทำให้คนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข 7.4.1 ไม่พูดปด 7.4.2 ไม่คดโกงหรือหลอกลวง 7.4.3 ไม่ขโมย เนื้อเรื่องแสดงให้เห็นการกระทำของผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต ให้ดูข้อ 7.4 ข้างต้น 7.6.1 ไม่มีคนเชื่อถือ 7.6.2 เกิดความทุกข์ใจเพราะเกรงว่าผู้อื่นจะรู้ความจริง 7.6.3 ไม่มีผู้คบค้าสมาคมด้วย

ตาราง 2 (ต่อ)

ความถี่รวมยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
8. ความไม่เห็นแก่ตัว การกระทำโดย คำนึงถึงประโยชน์ของ หมู่คณะมากกว่า ประโยชน์ส่วนตัว เป็น ความดีที่ก่อให้เกิด ความสงบสุข ความ ยกย่องสรรเสริญ	8.1 บอกลักษณะของคน เห็นแก่ตัว และ ไม่เห็นแก่ตัว 8.2 บอกการกระทำเพื่อ ประโยชน์ของหมู่คณะ ได้	8.1.1 คนที่เห็นแก่ตัว (1) คำนึงถึงประโยชน์ตนเอง (2) ไม่ทำงานให้เกะส่วนรวม (3) ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ ตกลงไว้ 8.1.2 คนที่ไม่เห็นแก่ตัว (1) ทำงานให้ส่วนรวม (2) ปฏิบัติตามหน้าที่ ที่ตกลงไว้ (3) ไม่คำนึงถึงประโยชน์ ตนเอง 8.2.1 ไม่เอาเปรียบผู้อื่น 8.2.2 ปฏิบัติตามระเบียบ แบบแผนที่ดี 8.2.3 ไม่คำนึงถึงแต่ประโยชน์ ส่วนตัว

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
9. ความเมตตากรุณา ความเมตตากรุณา ก่อให้เกิดสันติสุข คนที่ ควรมีความเมตตา กรุณา	9.1 บอกถึงความทุกข์ และ ความเดือดร้อนของผู้ อื่นอันเกิดจากการ กระทำของตนได้ 9.2 ไม่ทำความเดือดร้อน หรือทำอันตรายแก่ มนุษย์และสัตว์ทั้งทาง ตรงและทางอ้อม 9.3 บอกวิธีช่วยเหลือสัตว์ และมนุษย์ให้พ้นจาก ทุกข์ทรมาน	8.3.2 รวบรวมมือและช่วยเหลือ ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เนื้อเรื่องชี้ให้เห็นถึงความทุกข์ และความเดือดร้อนของผู้คนที่ ตัวเราเองเป็นผู้กระทำ 9.2.1 ไม่ทำร้ายหรือรังแกคน และสัตว์ 9.2.2 ไม่ใช้หรือจ้างให้ผู้อื่น ทำร้ายคนและสัตว์ 9.3.1 ให้อาหารแก่ผู้ที่หิวอยาก และสัตว์ที่หิวโหย 9.3.2 ช่วยปฐมพยาบาลผู้ เจ็บป่วย 9.3.3 ไม่กักขังสัตว์ และไม่ ทำร้ายสัตว์

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
	9.4 ช่วยเหลือสัตว์และมนุษย์ ให้พ้นจากความทุกข์ ทรมานตามกาลเทศะ 9.5 ไม่เอะเขย็ส ทัพบม ประจานเมื่อผู้อื่น พลั้งพลาด	เนื้อเรื่องชี้ให้เห็นว่าควรช่วยเหลือ คนหรือสัตว์ให้พ้นจากความทุกข์ ทรมานตามความเหมาะสมของ เวลาและสถานที่ 9.5.1 ไม่แสดงอาการพอใจ หรือว่ากล่าวผู้อื่นพลั้งพลาด 9.5.2 ไม่ซ้ำเติมความผิดนั้นอีก
10. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ตามกาลเทศะ เป็นสิ่งควร กระทำก่อให้เกิดความสุข ทั้งผู้ให้และผู้รับ	10.1 แบ่งปันสิ่งของให้แก่ กันและกันในโอกาส อันควร 10.2 ทำบุญ ให้ทานตาม กาลเทศะ	10.1.1 การแบ่งปันสิ่งของ ให้ผู้อื่น 10.1.2 การให้ผู้อื่นยืมสิ่งของ เครื่องใช้ 10.2.1 ทำบุญเนื่องในวัน สำคัญ ๆ ทางศาสนา 10.2.2 การบริจาคทรัพย์ สิ่งของให้แก่ผู้ยากไร้ หรือต่ำต้อยกว่า

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
	10.3 แสดงความมั่นใจ ต่อผู้อื่น	10.3.1 รู้จักแสดงความกตัญญู เมื่อผู้อื่นประสบความสำเร็จ 10.3.2 รู้จักแสดงความเสียใจ เมื่อผู้อื่นประสบความ ทุกข์ 10.3.3 การสละแรงงาน ช่วยเหลือผู้อื่น
11. เราอยู่รวมกัน		
เราต้องอยู่รวมกัน เพื่อรวมพลังในทาง สร้างสรรค์ มีความรัก และความดี เชื่อเพื่อ เชื่อแผ่ เห็นอกเห็นใจ พึ่งพาอาศัยกัน	11.1 บอกได้ว่าตนเป็นส่วน หนึ่งของสังคม 11.2 ร่วมกิจกรรมกับผู้อื่น ได้อย่างราบรื่น	11.1.1 การรู้จักให้ความ ร่วมมือกับผู้อื่น 11.1.2 การยอมรับความคิด เห็นของผู้อื่น 11.1.3 ดำรงตนให้อยู่ในกรอบ ของสังคมที่ดี เมื่อเรารู้จักให้เห็นถึงการปฏิบัติตน เพื่อร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้

ตาราง 2 (ต่อ)

ความถี่รายขอ ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
12. รักกันช่วยกัน ความเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่เสียสละและ ความไม่เห็นแก่ตัวก่อให้เกิด ความสงบสุข และ ความเข้าใจอันดีทั้งผู้ให้ และผู้รับ	11.3 ให้อภัยใคร่เมื่อมีความ ผิดพลาดบกพร่อง เกิดขึ้น	11.3.1 ไม่ตำหนิผู้กระทำผิด 11.3.2 ชี้แนะแนวทาง การกระทำที่ดี และถูกต้อง
	12.1 บอกประโยชน์ของ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ได้ 12.2 ให้ความช่วยเหลือผู้ อื่นตามความเห็นชอบ ของตนเมื่อมีโอกาส และศรัทธา	12.1.1 ทำให้เกิดความเข้าใจ ที่ถูกต้องกัน 12.1.2 ผู้ที่มีความเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ย่อมมีความ สบายใจ 12.2.1 การบริจาคเงินหรือ สิ่งของ 12.2.2 ช่วยเหลือเพื่อนที่ ขาดแคลน 12.2.3 ช่วยเหลือแนะนำใน สิ่งที่คุณอื่นไม่รู้หรือ ขัดข้อง

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุป/เกณฑ์การพิจารณา
13. ทำดีได้ ทำชั่วได้ชั่ว คนดีต้องมีความ ละเอียดและเกรงกลัวต่อ การกระทำชั่วทั้งต่อหน้า และลับหลัง	12.3 ทำบุญตามกาลเทศะ	12.3.1 การทำบุญในเทศกาล ต่าง ๆ 12.3.2 ให้ท่านแก่ผู้ตกทุกข์ ได้ยาก
	12.4 แสดงความปรารถนาดี ต่อผู้อื่นโดยถูกต้อง ตามโอกาส	รู้จักแสดงความปรารถนาดี ต่อผู้อื่นด้วยคำพูดหรือการเขียน ในโอกาสต่าง ๆ เช่น การแสดงความยินดี หรือ การแสดงความเสียใจ
	13.1 เปรียบเทียบผลที่เกิด จากการประกอบ กรรมดีและกรรมชั่ว ได้	ผลที่เกิดจากการประกอบกรรมดี 13.1.1 ทำให้จิตใจสบาย 13.1.2 มีคนนับถือ ยกย่อง สรรเสริญ ผลที่เกิดจากการประกอบกรรมชั่ว 13.1.3 ทำให้จิตใจไม่สบาย

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
	13.2 ปฏิบัติตนเป็นคนดีทั้ง ก่อนหน้าและกลับหลังได้	13.1.4 มีความหวาดกลัวว่า ผู้อื่นจะรู้ความประพฤติ ที่ไม่ดีของตนเอง 13.1.5 ไม่มีคนยกย่องสรรเสริญ 13.2.1 มีความละเลยและ เกรงกลัวต่อการ กระทำความชั่ว 13.2.2 ตั้งใจทำความดี 13.2.3 ไม่กระทำความชั่ว แม้จะไม่มีใครรู้เห็น ก็ตาม
14. เด็กดี การละเว้นความชั่ว ไม่ประทุษร้ายผู้อื่น รักษา จิตใจให้บริสุทธิ์ ช่วยให้เป็นคนดี	14.1 เปรียบเทียบผลที่เกิด จากการทำความดี และความชั่วได้	14.1.1 ผลที่เกิดจากการ ทำความดี ละเว้น ความชั่ว ไม่ประทุษร้าย ผู้อื่น บอมนจะทำให้จิตใจ สบาย ไม่มีความหวาด กลัว เป็นผู้ที่ผู้คบค้า สมาคมด้วย

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
15. การทำให้ให้ สงบมีสมาธิ การทำให้ให้สงบ มีสมาธิในการเรียน ยอมพบความสำเร็จ และความก้าวหน้า ความคิดแตกฉาน มีระเบียบ	14.2 ปฏิบัติตนเป็นคนดี ทั้ง ก่อนหน้าและสัปดาห์หลังได้	14.1.2 ส่วนผลที่เกิดจากการ กระทำ ความช่วยเหลือทำ ให้จิตใจหวนกลับต่อ ภัยที่จะเกิดขึ้น และ ไม่มีผู้ใดต้องการคบค้า สมาคมด้วย 14.2.1 มีความละเอียดต่อการ กระทำ ความชั่ว 14.2.2 ไม่กระทำความชั่ว ใด ๆ ทั้งสิ้น แม้ว่า จะไม่มีผู้ใคร่เห็น
	15.1 มอภประโยชน์ของ การทำให้ให้สงบได้	15.1.1 จิตใจสงบ 15.1.2 อารมณ์แจ่มใส 15.1.3 ควบคุมตนเองได้ 15.1.4 เข้าใจคำอธิบาย ของครู 15.1.5 ทำงานได้สำเร็จ

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
การทำใจให้สงบ มีอารมณ์แจ่มใส ช่วยให้ ประสบผลสำเร็จในการ ทำงาน และการศึกษา เล่าเรียน	15.2 ทำใจให้สงบมีสมาธิใน การเรียนได้ 15.3 ฝึกการทำใจให้สงบ	15.2.1 ตั้งใจฟังครูและคิดตาม 15.2.2 ตั้งใจอ่านหนังสือ และคิดตาม 15.2.3 ตั้งใจทำงานอย่าง จริงจัง 15.3.1 ใจจดจ่ออยู่กับการ สอนของครู 15.3.2 ใจจดจ่ออยู่กับการ ทำงาน 15.3.3 ใจไม่เหวี่ยงไหวตาม สิ่งแวกหลอม 15.3.4 รวบรวมความคิด เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
16. เหตุผลช่วยให้คน เที่ยงธรรม เหตุผลเป็นส่วน หนึ่งที่ช่วยให้ตัดสินใจ ได้อย่างถูกต้อง เป็น ธรรมไม่ลำเอียง	16.1 บอกว่าอะไรเป็นเหตุ อะไรเป็นผลในปัญหา ง่าย ๆ	เนื้อเรื่องชี้ให้เห็นว่าเหตุใด จึงก่อให้เกิดผลเช่นนั้น เช่น เด็กก็ยอมได้รับความรักและ ความเอ็นดูจากผู้ใหญ่

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
ทำให้แก้ปัญหาทางชีวิต ของตนเองได้ด้วยความ สุขุมรอบคอบ	16.2 ตัดสินใจแก้ปัญหา ง่าย ๆ ได้อย่างมี เหตุผลและยุติธรรม 16.3 บอกวิธีป้องกันไม่ให้ เกิดปัญหาได้	16.2.1 รู้จักแยกแยะปัญหาได้ 16.2.2 ไม่กังวลตัดสินใจโดย ขาดเหตุผล 16.2.3 ไตร่ตรองหาเหตุผล ก่อนการตัดสินใจปัญหา ทุก ๆ ครั้ง 16.3.1 ไม่เชื่อสิ่งที่ขาด หลักฐานในการทำผิด 16.3.2 ไม่เชื่อเรื่องที่ขาด เหตุผล 16.3.3 ไม่ลำเอียง 16.3.4 ไม่ใช่อารมณ์ 16.3.5 ไม่อคติ
17. ความมีน้ำใจเป็น ธรรมไม่ลำเอียง การลำเอียงทำให้ ขาดความยุติธรรม ความ ยุติธรรมต้องมีเหตุผล และหลักฐานเป็น เครื่องประกอบ	17.1 บอกวิธีที่ตัดสินอย่าง ยุติธรรมได้	17.1.1 การตัดสินต้องมีข้อมูล หรือหลักฐานเพียงพอ ยึดหลักของความถูกต้อง และความเป็นจริง

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
	17.2 พิจารณาไตร่ตรอง เรื่องราวต่าง ๆ อย่างใช้เหตุผล	17.1.2 ใช้เหตุผลพิจารณา อย่างรอบคอบ ละเอียดถี่ถ้วน 17.1.3 ไม่ลำเอียงเพราะรัก หรือกลัว หรือโกรธ โลภ หลง 17.2.1 ลำดับความคิดเป็น ขั้นตอน 17.2.2 พิจารณาถึงเหตุและผล ที่เกิดขึ้นว่ามีความ เกี่ยวพันกันอย่างไร 17.2.3 ไม่เชื่อสิ่งใดโดย ปราศจากเหตุผล ก่อนการพิจารณา
18. ความกล้าหาญ เป็นคนที่ไม่กลัวคิด กล้าพูด กล้าทำ ในสิ่งที่ ถูกต้องและดีงามอย่าง มั่นใจ	18.1 กล้าแสดงออก ไม่ ประหม่าอาย	18.1.1 กล้ากระทำในสิ่งที่ ถูกต้องอย่างมั่นใจ 18.1.2 ไม่ประหม่าอายใน การแสดงออกที่ดีงาม

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
19. การรู้จักความพอดี การรู้จักความพอดี คือรู้จักพอในทุกสิ่ง คนที่มีความพอดีย่อมมี ความสุขใจ	18.2 เมื่อทำนิคกล้ารับผิดชอบ และกล่าวคำขอภัย หรือขอโทษได้	18.2.1 เมื่อทำนิคกล้ารับผิดชอบ 18.2.2 รู้จักกล่าวคำขอโทษ เมื่อกระทำผิด
	19.1 เปรียบเทียบความ พอดีกับความไม่พอดี 19.2 บอกวิธีปฏิบัติตนเป็น ผู้มีความพอดีในชีวิต ประจำวัน	เนื้อเรื่องแสดงให้เห็นความพอดี รู้จักประมาณในสิ่งต่าง ๆ ตั้งแต่ การกินอยู่ การทำงาน และ การดำเนินชีวิต การกระทำ เช่นนี้ย่อมจะนำความสุขใจมาสู่ ผู้ปฏิบัติในทำนองเดียวกันผู้ที่ไม่ รักความพอดีย่อมนำความทุกข์ ร้อนมาสู่ตนเอง 19.2.1 การรับประทานอาหาร แต่พอดีพอควร 19.2.2 การนอนหลับพักผ่อนที่ ไม่มากหรือน้อยเกินไป 19.2.3 การใช้จ่ายที่ไม่เกิน กำลังเงินของตน 19.2.4 ความพอใจในสิ่งที่ ตนมีอยู่

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
20. ทุกสิ่งย่อมเปลี่ยนแปลง ผู้ที่รู้จักปรับตัว ปรับใจให้เข้ากับการ เปลี่ยนแปลงที่สังคม ได้ยอมรับประสบความสำเร็จในชีวิต	19.3 บอกความหมายของ ความพอดี 19.4 บอกประโยชน์ของ ความพอดี และโทษ ของความไม่พอดี	19.3.1 ความไม่มากหรือน้อยเกินไป 19.3.2 ความรู้จักประมาณ เนื้อเรื่องดีให้เห็นว่าความ พอดีย่อมจะนำความสุขใจมาสู่ ปฏิบัติ แต่โทษของความไม่ พอดีนั้นคือ นำความทุกข์ ความเดือดร้อนมาให้ เช่น การรับประทานอาหารมากเกินไป ยอมทำให้อีกอด ใช้จ่ายเกินไป เกินตัวยอมทำให้ชักสนเงินทอง
	20.1 บอกความเปลี่ยนแปลงรอบ ๆ ตัวได้	20.1.1 การเปลี่ยนแปลงซึ่ง สาเหตุสืบเนื่องจาก ธรรมชาติ เช่น การเติบโตของพืช

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
	20.2 บอกได้ว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นมีผลที่ผลเสียอย่างไร 20.3 รู้วิธีปฏิบัติตนเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงได้	20.1.2 การเปลี่ยนแปลงที่มาจาก การกระทำของมนุษย์ อาจเปลี่ยนแปลงให้สภาพนั้น ๆ ดีขึ้น 20.1.3 การเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปตามกาลเวลา เช่น การพังทลาย และชำรุดของสิ่งก่อสร้าง ผลดีของการเปลี่ยนแปลง คือ ในด้านประโยชน์ใช้สอยย่อมดีกว่าเดิม แต่ผลเสียนั้นก็ย่อมจะมีอยู่ เช่น ความลำบากในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ 20.3.1 ศึกษาข้อเท็จจริงของการเปลี่ยนแปลง 20.3.2 ใจเหตุผลในการพิจารณาการเปลี่ยนแปลง

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
21. การยอมรับความเปลี่ยนแปลง ทุกสิ่งย่อมเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การยอมรับความเปลี่ยนแปลง จะช่วยปรับใจให้ปกติ และจะช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้สำเร็จ	21.1 บอกละเอียดเปลี่ยนแปลงรอบ ๆ ตัวได้	20.3.3 ยอมรับวัฏจักรของชีวิตว่าทุกสิ่งย่อมเปลี่ยนแปลง 20.3.4 สามารถปรับปรุงตัวให้เข้ากับสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ เนื้อเรื่องได้กล่าวถึงความเปลี่ยนแปลงของคนและสิ่งแวดล้อม 21.1.1 การเกิด การเติบโต การเจ็บป่วย หรือตายของสิ่งมีชีวิต 21.1.2 การเสื่อมสลาย การพังทลายของธรรมชาติ 21.1.3 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เช่น วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
22. วัฒนธรรมประเพณี ของท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี เป็นเครื่องแสดงลักษณะ ของความเป็นไทย เป็น เครื่องกำหนดสิ่งพึงกระทำ และพึงละเว้น ผู้มี วัฒนธรรมจะเข้ากับ สังคมได้ทุกสังคม เรา ควรเลือกปฏิบัติให้ เหมาะสมและดำรง รักษาวัฒนธรรมของเราไว้	21.2 บอกวิธีปฏิบัติตนเมื่อ เกิดความเปลี่ยนแปลง ได้	21.2.1 การยอมรับความ เปลี่ยนแปลงอย่าง มีเหตุผล 21.2.2 ควรปรับตัวให้เข้ากับ การเปลี่ยนแปลงที่ดำรง อยู่ 21.2.3 การยอมรับว่าความ เปลี่ยนแปลงเป็น ธรรมดาของโลก
	22.1 บอกวัฒนธรรมประเพณี ของท้องถิ่นได้	เนื้อเรื่องได้กล่าวถึง ประเพณี ของท้องถิ่น ซึ่งได้กระเปียบ แบบแผนอันสืบต่อกันมาช้านาน เช่น ภาษาพูด ภาษาเขียน ศิลปะวัฒนธรรม วรรณคดี ชีวิต ความเป็นอยู่ อาหาร การ แต่งกาย ฯลฯ

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
	22.2 บอกวิธีคำรกรักษา วัฒนธรรมประเพณี ที่สั่งามของท้องถิ่นได้ 22.3 ปฏิบัติคนได้เหมาะสม กับวัฒนธรรมและ ประเพณีนิยมของ ท้องถิ่น	22.2.1 ศึกษาวัฒนธรรมประเพณี ที่ดีของท้องถิ่น 22.2.2 หาทางปรับปรุง แก้ไข ให้สอดคล้องกับสภาพ แวดล้อม สภาพของ เหตุการณ์ ควรปรับปรุง ประเพณีบางอย่างที่ ล้าสมัย หรือสิ้นเปลือง เสีย 22.2.3 ช่วยกันอนุรักษ์วัฒนธรรม ที่ดีไว้ เนื้อเรื่องสนับสนุนการปฏิบัติคน ให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมและ ประเพณีของท้องถิ่น เช่น การร่วมกิจกรรมแสดงวัฒนธรรม ประเพณีต่าง ๆ เช่น วันสำคัญ ทางศาสนา วันไหว้ครู

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
23. ความกตัญญูทุกเวที การรู้จักบุญคุณและ ตอบแทนคุณผู้อื่น เป็น ลักษณะของคนที่ดีควรได้ รับการยกย่อง และ ส่งเสริมในสังคมทุกยุค ทุกสมัย	23.1 บอกได้ว่าใครบ้าง สิ่งใด ที่มีบุญคุณต่อเรา 23.2 บอกได้ว่าผู้ใด สิ่งนั้น มีบุญคุณอย่างไร	เนื้อเรื่องชี้ให้เห็นว่าผู้มีบุญคุณ ต่อเรา เช่น บิดา มารดา ครูอาจารย์ รวมถึงสถาบัน และสิ่งแวดล้อม เช่น ศาสนา พระมหากษัตริย์ ทรัพยากร ธรรมชาติ และสาธารณสมบัติ เนื้อเรื่องบอกได้ว่าผู้ใด สิ่งนั้น มีบุญคุณอย่างไร เช่น บิดามารดา ให้กำเนิด และเป็นผู้อุปการะ เลี้ยงดูด้วยความรัก ครูอาจารย์ ให้ความรู้อันเป็นประโยชน์ และ อบรมให้ศิษย์เป็นคนดี สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติเป็นแหล่ง ให้ผลิตผลทางเกษตร การอุตสาหกรรม อีกทั้งให้ความร่มเย็นและความสุข กายสบายใจ

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
	23.3 ปฏิบัติตนเพื่อ ตอบแทนคุณได้	23.3.1 ช่วยเหลือและ อุปการะท่านที่มี บุญคุณ 23.3.2 ไม่ทำสิ่งที่จะก่อให้เกิด ความไม่สบายใจ 23.3.3 เคารพและปฏิบัติตาม คำสั่งสอนของท่าน 23.3.4 ระลึกถึงบุญคุณของท่าน ผู้มีพระคุณเสมอ 23.3.5 ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ
24. ความจงรักภักดี ทุกคนที่เกิดใน แผ่นดินไทยและอาศัย อยู่ในแผ่นดินไทย ควร ภาคภูมิใจ รัก ห่วงแหน และมีหน้าที่ช่วยกันรักษา ผืนแผ่นดิน ทรัพยากร เอกลักษณ์ทุกอย่างที่แสดง ความเป็นไทย	24.1 บอกได้ว่าตนเป็น คนไทย 24.2 บอกสถาบัน และสิ่ง สำคัญที่สร้างความ มั่นคงของชาติได้	คนที่เกิดในประเทศไทยทุกคน เป็นคนไทย รู้จักสถาบันที่สร้างความมั่นคง และเป็นเอกลักษณ์ของชาติ คือ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
	24.3 บอกวิธีรักษาความ มั่นคง และความ ปลอดภัยของชาติได้ 24.4 ร่วมกิจกรรมในการ แสดงออกถึงความ รักชาติได้ตามวัย และโอกาส	24.3.1 รักษาวัฒนธรรม ประเพณีประจำชาติ 24.3.2 ปฏิบัติตามกฎหมาย 24.3.3 ไม่ละเลยหน้าที่ของ ตนเองที่พึงปฏิบัติต่อ ชาติ 24.3.4 ไม่หลงผิด กระทำ การบ่อนทำลายชาติ เนื้อเรื่องเสนอการร่วมกิจกรรม ในการแสดงออก ถึงความรักชาติ เป็นการกระทำตามระดับวัยของ เด็ก เช่น การรู้จักเคารพธงชาติ การบริจาคทรัพย์สินหรือสิ่งของเพื่อ ทหารผู้ปฏิบัติงานป้องกันประเทศ

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดรวบยอด ของแผนการสอน	จุดประสงค์ของแผนการสอน	ข้อสรุปเกณฑ์การพิจารณา
25. การไม่ลองและเสพ สิ่งเสพติด สิ่งเสพติดนอกจาก ทำลายเศรษฐกิจ และ ความมั่นคงของชาติแล้ว ยังทำลายอนาคตของ ตนเอง บั่นทอนสุขภาพ และทำให้ชาติสย	25.1 บอกได้ว่าอะไรเป็นสิ่ง เสพติด 25.2 บอกโทษของสิ่ง เสพติดได้ 25.3 บอกวิธีหลีกเลี่ยง และ ละเว้นสิ่งเสพติดได้	เนื้อเรื่องกล่าวถึงสิ่งเสพติด เช่น 25.1.1 พืชกระท่อม กัญชา ฝิ่น 25.1.2 ทินเนอร์ มอร์ฟีน เฮโรอีน 25.1.3 บุหรี่ สุรา เบียร์ 25.1.4 ยากระตุ้น ยาระงับ ประเภทต่าง ๆ 25.2.1 บั่นทอนสุขภาพ 25.2.2 ทำให้ชาติสยถึงก่อให้เกิดอันตรายได้ 25.2.3 ทำลายอนาคต ของตนเอง 25.2.4 ทำลายเศรษฐกิจ และความมั่นคงของชาติ 25.3.1 ไม่ลองเสพสิ่งเสพติด 25.3.2 ไม่คบกับผู้เสพยาเสพติด 25.3.3 ไม่หลงเชื่อคำพูดของ ผู้อื่นโดยขาดการไตร่ตรอง

การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือภาพ

1. การอ่านครั้งที่หนึ่ง เป็นการอ่านตลอดเล่มเพื่อจับใจความ
2. การอ่านครั้งที่สอง เป็นการอ่านเพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหาในหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ที่สร้างขึ้น เนื้อหาตอนใดสอดคล้องตามหัวข้อจริยธรรมใดก็จะทำรอยคะแนน (Tally marks) ลงในตารางวิเคราะห์นั้น
3. การอ่านครั้งที่สามเพื่อตรวจสอบ ทบทวน การทำรอยคะแนนที่ทำไว้ในการอ่านครั้งที่สองว่าถูกต้องหรือไม่
4. รวมทำรอยคะแนนของหัวข้อจริยธรรมในหนังสือแต่ละเล่ม จากตารางวิเคราะห์
5. รวมทำรอยคะแนนของแต่ละแผนการสอนจริยศึกษาในหนังสือภาพแต่ละเล่ม จากตารางวิเคราะห์

จัดทำบรรณนิทัศน์เชิงหนังสือภาพแต่ละเล่ม

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมจำนวนรอยขีดคะแนนของเนื้อเรื่องหนังสือภาพ ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนแต่ละหัวข้อจริยธรรม
2. จัดอันดับคะแนนของหนังสือภาพที่ทำการวิเคราะห์เป็นแต่ละหัวข้อจริยธรรมตามแผนการสอน
3. หาค่าร้อยละของความสอดคล้องของเนื้อเรื่องในหนังสือภาพแต่ละเล่ม ต่อจำนวนจุดประสงค์แต่ละข้อของแผนการสอนแต่ละหัวข้อจริยธรรม
4. หาค่าร้อยละของจำนวนหนังสือที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนแต่ละหัวข้อจริยธรรม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การหาค่าอัตราส่วนร้อย (Percentage ratio) โดยใช้สูตร

$$P = \frac{X}{N} \times 100$$

เมื่อ P = ค่าอัตราส่วนร้อย

X = ความถี่ของจริยธรรมเป็นรายข้อย่อยที่ปรากฏใน
เนื้อเรื่องของหนังสือภาพ

N = คะแนนรวมทั้งหมดของจริยธรรมของแผนการสอน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพจำนวน 148 ชื่อเรื่อง กับจุดประสงค์ของแผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษาชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

การแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของ แผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 โดยจัดตามหัวข้อจริยธรรม 25 หัวข้อ

2. การจัดกลุ่มหนังสือภาพที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อจริยธรรมชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 โดยอาศัยเกณฑ์การพิจารณาหนังสือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หัวข้อจริยธรรมที่นำมาสร้างเกณฑ์มี 25 ประการคือ

1. ความรับผิดชอบ
2. หน้าที่ของเรา
3. ความมีระเบียบวินัยและการตรงต่อเวลา
4. ความซื่อสัตย์สุจริต
5. ความเพียรเป็นทางแห่งความสำเร็จ
6. ความอดทน อดกลั้น
7. ความซื่อสัตย์สุจริต
8. ความไม่เห็นแก่ตัว
9. ความเมตตากรุณา

10. ความเชื่อเพื่อเนื้อแน
 11. เราอยู่รวมกัน
 12. รักกันช่วยกัน
 13. ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
 14. เด็กดี
 15. การทำใจให้สงบมีสมาธิ
 16. เหตุผลช่วยให้คนเที่ยงธรรม
 17. ความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง
 18. ความกล้าหาญ
 19. ความรู้จักความพอดี
 20. ทุกสิ่งย่อมเปลี่ยนแปลง
 21. การยอมรับการเปลี่ยนแปลง
 22. วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น
 23. ความกตัญญู
 24. ความจงรักภักดี
 25. การไม่ลองและเสพลั้งเสพติดใจโทษ
- รายละเอียดต่าง ๆ จะปรากฏในตาราง 3 - 28 ดังต่อไปนี้

ตาราง 3 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนง
จริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความรับผิดชอบ

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน				รวม	ร้อยละ
		1	2	3	4		
1	พระอาทิตย์พักผ่อน	X	X			2	50.00
2	ลูกหมีสองตัว	X	X			2	50.00
3	ชาวเหนียว		X			1	25.00
4	เจ้าคุณตาละเปา		X			1	25.00
5	ชายแบกของ		X			1	25.00
6	นกกระจอกสีเขียว		X			1	25.00
7	บ้านของกบ		X			1	25.00
	รวม	2	7	-	-		
	ร้อยละ	28.57	100.00	-	-		

- 1 หมายถึง บอกผลดีของความรับผิดชอบ
- 2 หมายถึง บอกผลเสียของความไม่รับผิดชอบ
- 3 หมายถึง ปฏิบัติงานเรียบร้อยทันกำหนดเวลา
- 4 หมายถึง รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย

จากตาราง 3 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการสอนจริยศึกษาเรื่องความรับผิดชอบมีจำนวน 7 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีความสอดคล้อง
มากที่สุดคือ พระอาทิตย์พกร้อน ลูกหมี่สองตัว (ร้อยละ 50.00) ส่วนอีก 5 ชื่อเรื่อง
มีความสอดคล้องน้อย (ร้อยละ 25.00)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่าข้อ
"บอกผลเสียของการขาดความรับผิดชอบ" มีหนังสือสอดคล้องมากที่สุด (ร้อยละ 100.00)
รองลงมาคือ "บอกผลดีของความรับผิดชอบได้" (ร้อยละ 28.57) ส่วนจุดประสงค์
ข้ออื่น ๆ ไม่มีหนังสือเรื่องใดสอดคล้องเลย

ตาราง 4 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนง
 วิชาศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องหน้าที่ของเรา

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน			รวม	ร้อยละ
		1	2	3		
1	บ้านแสนสุข	X	X	X	3	100.00
2	บ้านของกบ	X	X		2	66.67
3	ฟีกองคูล์แอนด์	X		X	2	66.67
4	ความผิดครั้งแรก		X		1	33.33
5	จอน จิว ผจญภัย		X		1	33.33
6	เจ้าหนูน้อย		X		1	33.33
7	นกกระจะอกสีขาว		X		1	33.33
8	บ้านสามัคคี			X	1	33.33
9	พญาวานรกับคนออ	X			1	33.33
10	พระอาทิตย์ฟักร้อน		X		1	33.33
11	ลอมเลี้ยวซ้าย		X		1	33.33
12	หนูดำกลับใจ			X	1	33.33
	รวม	4	8	4		
	ร้อยละ	33.33	66.67	33.33		

- 1 หมายถึง บอกผลดีของความรับผิดชอบได้
- 2 หมายถึง บอกผลเสียของการขาดความรับผิดชอบ
- 3 หมายถึง ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จตามเป้าหมายได้อย่างเรียบร้อย
ทันเวลา

จากตาราง 4 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการสอนจริยศึกษาเรื่องหน้าที่ของเรา มีจำนวน 12 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีความสอดคล้อง
มากข้อที่สุดมี 1 ชื่อเรื่องคือเรื่อง บ้านแสนสุข (ร้อยละ 100.00) ส่วนเรื่องที่มี
ความสอดคล้องน้อยที่สุดมีจำนวน 9 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 33.33)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่าข้อ
"การบอกผลเสียของการขาดความรับผิดชอบ" มีหนังสือสอดคล้องมากที่สุด (ร้อยละ
66.67) ส่วนข้อ "บอกผลดีของความรับผิดชอบ" และ "ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย
สำเร็จเป้าหมายได้อย่างเรียบร้อยทันเวลา" มีหนังสือสอดคล้องน้อยที่สุด (ร้อยละ 33.33)
หนังสือที่สอดคล้องน้อยที่สุดกับ 2 ข้อดังกล่าวมีจำนวนเท่ากัน

ตาราง 5 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนง
 วิชาศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความมีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน					รวม	ร้อยละ
		1	2	3	4	5		
1	นกกระจอกสีขาว	X	X		X	X	4	80.00
2	เมืองนาฬิกา	X		X	X	X	4	80.00
3	กฎจราจร	X	X		X		3	60.00
4	บ้านของกบ	X		X		X	3	60.00
5	แกนกลับใจ				X	X	2	40.00
6	ความผิดครั้งแรก				X	X	2	40.00
7	ไดโนเสาร์ของโป้ง		X		X		2	40.00
8	ลูกแพะเที่ยวกรุง	X			X		2	40.00
9	ขาวเหนียว	X					1	20.00
10	คุณตัวกลม	X					1	20.00
11	จิ๋ว		X				1	20.00
12	เจ้าคุณตาละเป่า					X	1	20.00
13	ช่วยหนูควย				X		1	20.00
14	คอมพิวเตอร์ กับ ทองปาน					X	1	20.00
15	สื่อป้ายกายเรียนวิทยาศาสตร์					X	1	20.00
16	บ้านวิเศษ					X	1	20.00
17	ปลาหมึกจอมเกร					X	1	20.00

ตาราง 5 (ต่อ)

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน					รวม	ร้อยละ
		1	2	3	4	5		
18	เมนแสนกล				X		1	20.00
19	รางวัลแห่งความดี				X		1	20.00
20	ลูกหมีสองตัว				X		1	20.00
21	สี่สหายจับเสือ					X	1	20.00
22	หนูค่ากลับใจ					X	1	20.00
23	หุบเขาแห่งความดี					X	1	20.00
24	อุบายแม่ไก่เทา					X	1	20.00
	รวม	7	4	2	11	14		
	ร้อยละ	28.00	16.00	8.00	45.83	56.00		

- 1 หมายถึง นอกคุณค่าของควมมีระเบียบวินัยและการตรงต่อเวลา
- 2 หมายถึง ร่วมกิจกรรมกับเพื่อนได้
- 3 หมายถึง ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลา
- 4 หมายถึง ปฏิบัติตนตามระเบียบ ข้อตกลงที่กำหนดไว้ให้
- 5 หมายถึง นักเรียนยอมรับผิดเมื่อทำผิดและแก้ไขข้อบกพร่อง

ตาราง 6 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนง
 วิชา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความขยันหมั่นเพียร

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน			รวม	ร้อยละ
		1	2	3		
1	หนูค่ากลับใจ	X	X	X	3	100.00
2	บ้านวิเศษ	X	X		2	66.67
3	บ้านแสนสุข	X	X		2	66.67
4	กว้างน้อย	X			1	33.33
5	ครอบครัว	X			1	33.33
6	ความดีของแก้ว	X			1	33.33
7	บ้านสามัคคี		X		1	33.33
8	เพื่อนบ้านที่ดี	X			1	33.33
9	เมืองนาฬิกา		X		1	33.33
10	รองเท้าวิเศษ	X			1	33.33
11	ลูกนกไม่ยอมบิน		X		1	33.33
12	อุบายแม่ไก่เทา		X		1	33.33
	รวม	8	7	1		
	ร้อยละ	66.67	58.33	8.33		

1 หมายถึง บอกผลดีของความขยันหมั่นเพียร

2 หมายถึง บอกผลเสียของความเกียจคร้าน

3 หมายถึง ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จเรียบร้อยทันเวลา

จากตาราง 6 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเรื่อง ความซื่อสัตย์สุจริต มีจำนวน 12 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีความสอดคล้องมากที่สุดคือ หนังสือลูกเสือ (ร้อยละ 100.00) ส่วนเรื่องที่มีความสอดคล้องน้อยที่สุดมี 9 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 33.33)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่าข้อ "บอกผลดีของความซื่อสัตย์สุจริต" มีหนังสือสอดคล้องมากที่สุด (ร้อยละ 66.67) รองลงมาคือ "บอกผลเสียของความเกียจคร้าน" (ร้อยละ 58.33) ส่วนหัวข้อที่มีหนังสือสอดคล้องน้อยที่สุดคือข้อ "ปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายสำเร็จเรียบร้อยทันเวลา" (ร้อยละ 8.33)

ตาราง 7 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนง
จริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความเพียรเป็นทางแห่งความสำเร็จ

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน				รวม	ร้อยละ
		1	2	3	4		
1	แกลวผู้กล้าหาญ	X				1	25.00
2	คุณหมอยุ้ย	X				1	25.00
3	เป้คนอย	X				1	25.00
4	ฝนทิ้งโถ้เป็นเข็ม	X				1	25.00
5	แม่เตาทางไซ	X				1	25.00
6	หมีใหญ่จัญภัย	X				1	25.00
	รวม	6	-	-	-		
	ร้อยละ	100.00					

- 1 หมายถึง บอกผลดีของความขยันหมั่นเพียร
- 2 หมายถึง บอกผลเสียของความเกียจคร้าน
- 3 หมายถึง ยกตัวอย่างบุคคลที่ขยันหมั่นเพียร
- 4 หมายถึง ปฏิบัติงานตามหน้าที่เสร็จเรียบร้อยทันเวลาทุกครั้ง

จากตาราง 7 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์แผนการสอน
 จริยศึกษาเรื่อง ความเพียรเป็นทางแห่งความสำเร็จ มีจำนวน 6 ชื่อเรื่องและทุก
 ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องเท่ากันหมดเพียงจุดประสงค์เดียว (ร้อยละ 25.00)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์แผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อ พบว่าหนังสือใน
 กลุ่มนี้ทุกชื่อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อ "บอกผลดีของความขยันหมั่นเพียร" เพียง
 ข้อเดียว (ร้อยละ 100.00)

ตาราง 8 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนง
 จริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความอดทน อดกลั้น

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน					รวม	ร้อยละ
		1	2	3	4	5		
1	กระต่ายเจ้าปัญญา	X					1	20.00
2	กระต่ายน้อยหนีแม่	X					1	20.00
3	กวางน้อย			X			1	20.00
4	เจ้าป่าว่าความ		X				1	20.00
5	ตือโอ ป้ายกายเรียนวิद्याคม			X			1	20.00
6	น้ำใจเจ้าปู่	X					1	20.00
7	บทเรียนของป่าน			X			1	20.00
8	ปลาหมึกจอมเกร	X					1	20.00
9	ฝนทั่งให้เป็นเข็ม			X			1	20.00
10	พลายน้อยช่วยเพื่อน	X					1	20.00

ตาราง 8 (ต่อ)

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน					รวม	ร้อยละ
		1	2	3	4	5		
11	พลาญลำควน	X					1	20.00
12	เมนแสนกล	X					1	20.00
13	แม่เตาหวงไซ			X			1	20.00
14	รองเท้าวีเศษ	X					1	20.00
15	ลึงกับจระเข้	X					1	20.00
	รวม	9	1	5	-	-		
	ร้อยละ	60.00	6.67	33.33	-	-		

- 1 หมายถึง เมื่อถูกผู้อื่นยั่วอารมณ์ไม่ตอบโต้รุนแรง
- 2 หมายถึง เมื่อถูกตัดสินให้เป็นผู้แพ้หรือถูกวิจารณ์ไม่แสดงอาการโกรธ
- 3 หมายถึง เมื่อพบอุปสรรคหรือความยากลำบากในการเรียน การทำงาน
ไม่บ่น
- 4 หมายถึง ฝึกควบคุมตนเองเมื่อถูกยั่วให้เกิิดอารมณ์
- 5 หมายถึง ออกพบอุปสรรคหรือความยากลำบากในการเล่น
การเรียน และการทำงาน จนประสบผลสำเร็จได้

จากตาราง 8 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการสอนจริยศึกษาเรื่องความอดทนอดกลั้น มีจำนวน 15 ชื่อเรื่อง ทุกชื่อเรื่องมี
ความสอดคล้องกับจุดประสงค์เพียงจุดใดจุดหนึ่งเพียงประการเดียว (ร้อยละ 20.00)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนเป็นรายข้อพบว่าข้อ "เมื่อถูก
ผู้อื่นย่ำอาฆวนไม่ตอบโต้รุนแรง" มีหนังสือสอดคล้องมากที่สุด (ร้อยละ 60.00) ส่วน
จุดประสงค์ที่มีหนังสือสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "เมื่อถูกชักจูงให้เป็นผู้แพ้หรือถูกวิจารณ์ไม่
แสดงอาการโกรธ" (ร้อยละ 6.67)

ตาราง 9 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน แขนง
จริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความซื่อสัตย์สุจริต

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน						รวม	ร้อยละ
		1	2	3	4	5	6		
1	ลุงใจคนซื่อ	X			X	X	X	5	83.33
2	ประมงน้อย	X					X	4	66.67
3	เจ้าเย็นแสนรัก				X	X		2	33.33
4	คอม โทน กับ ทองปาน				X		X	2	33.33
5	มะลิกับเจ้าสีนวล		X				X	2	33.33
6	เลื้อมีลายกระต่ายหางกุด		X				X	2	33.33
7	กระต่ายจอมโง่		X					1	16.67
8	ชายชรากับเสือ						X	1	16.67
9	ชายแบกของ						X	1	16.67

ตาราง 9 (ต่อ)

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน						รวม	ร้อยละ
		1	2	3	4	5	6		
10	บทเรียนของจำปา		X					1	16.67
11	บทเรียนของปาน						X	1	16.67
12	ปลาหมึกจอมเกร						X	1	16.67
13	พลายสีนิล						X	1	16.67
14	สิงสองพี่น้อง		X					1	16.67
15	หนูค่ากลับใจ						X	1	16.67
16	หมาป่าสี่ทอง						X	1	16.67
17	หมาป่าแสนฉลาด				X			1	16.67
	รวม	2	6	-	5	3	12		
	ร้อยละ	11.76	35.29	-	29.41	17.65	70.59		

- 1 หมายถึง บอกผลดีของความซื่อสัตย์สุจริตได้
- 2 หมายถึง บอกโทษของการทุจริต
- 3 หมายถึง บอกได้ว่าทำไมผู้ที่มีความซื่อสัตย์จึงเป็นผู้มีเกียรติและเชื่อถือได้
- 4 หมายถึง ปฏิบัติตนเป็นผู้ซื่อสัตย์สุจริต
- 5 หมายถึง บอกการกระทำของผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต
- 6 หมายถึง บอกผลเสียที่เกิดจากความไม่ซื่อสัตย์สุจริต

จากตาราง 9 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการสอนจริยศึกษาเรื่อง ความซื่อสัตย์สุจริต มีจำนวน 17 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มี
ความสอดคล้องมากที่สุดมี 1 ชื่อเรื่องคือ หุ่นใจคนซื่อ (ร้อยละ 83.33) อันดับ
รองลงมาคือ ประมัญชา (ร้อยละ 66.67) ส่วนเรื่องที่มีความสอดคล้องน้อยที่สุด
มี 11 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 16.67)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่าข้อ
"บอกผลเสียที่เกิดจากความไม่ซื่อสัตย์สุจริต" มีหนังสือสอดคล้องมากที่สุด (ร้อยละ
70.59) อันดับรองลงมาคือ "บอกโทษของการทุจริต" (ร้อยละ 35.29) ส่วนข้อ
"บอกได้ว่าทำไมผู้ที่มีความซื่อสัตย์จึงเป็นผู้มีเกียรติและเชื่อถือได้" ไม่มีหนังสือเล่มใด
สอดคล้องเลย

ตาราง 10 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน
แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความไม่เห็นแก่ตัว

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน			รวม	ร้อยละ
		1	2	3		
1	เจ้าคุณตาละเปา	X	X		2	66.67
2	เราต้องช่วยกัน		X	X	2	66.67
3	ชีวิตของฉัน	X			1	33.33
4	คอม โทณ กับ ทองปาน	X			1	33.33
5	บ้านแสนสุข	X			1	33.33
6	พลายน้อยช่วยเพื่อน			X	1	33.33
7	ปี่สาขะยะ			X	1	33.33

ตาราง 10 (ต่อ)

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน			รวม	ร้อยละ
		1	2	3		
8	พลายสีนวล	X			1	33.33
9	แมวเจ้าปัญญา			X	1	33.33
10	แมงมุมอ้วน	X			1	33.33
11	หญิงชรา กับ ขววิเศษ	X			1	33.33
12	หมาป่าสี่ทอง	X			1	33.33
13	หนูสามตัว	X			1	33.33
	รวม	9	2	4		
	ร้อยละ	69.23	15.38	30.77		

- 1 หมายถึง บอกลักษณะของคนเห็นแก่ตัวและไม่เห็นแก่ตัว
- 2 หมายถึง บอกการกระทำเพื่อประโยชน์ของหมู่คณะได้
- 3 หมายถึง ปฏิบัติตนเพื่อประโยชน์ของหมู่คณะภายในโรงเรียนได้

จากตาราง 10 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการสอนจริยศึกษาเรื่อง ความไม่เห็นแก่ตัว มีจำนวน 13 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มี
ความสอดคล้องมากที่สุดมี 2 ชื่อเรื่องคือ เจ้าคุณตาละเปาและเราต้องช่วยกัน
(ร้อยละ 66.67) ส่วนอีก 11 ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องน้อยที่สุด (ร้อยละ 33.33)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่าข้อ
"บอกลักษณะของคนเห็นแก่ตัวและไม่เห็นแก่ตัว" มีหนังสือสอดคล้องมากที่สุด (ร้อยละ
69.23) ส่วนจุดประสงค์ที่มีหนังสือสอดคล้องน้อยที่สุดคือข้อ "บอกการกระทำเพื่อประโยชน์
ของหมู่คณะได้" (ร้อยละ 15.38)

ตาราง 11 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน
แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความเมตตา

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน					รวม	ร้อยละ
		1	2	3	4	5		
1	เจ้าชายน้อย	X	X		X	X	4	80.00
2	ทวยหนุควย	X	X	X	X		4	80.00
3	สามเกลอเจอพอมด		X	X	X	X	4	80.00
4	ฉวนฉุยภัย	X	X		X		3	60.00
5	ท้อม โทน กับ ทองปาน		X	X	X		3	60.00
6	บทเรียนของปาน	X	X			X	3	60.00
7	ฝันของคึก	X	X			X	3	60.00
8	เพื่อนรัก		X	X	X		3	60.00
9	แม่ไก่ตามหาลูก	X	X		X		3	60.00

ตาราง 11 (ต่อ)

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน					รวม	ร้อยละ
		1	2	3	4	5		
28	นากน้อย				X		1	20.00
29	บทเรียนของจาวป่า				X		1	20.00
30	บทเรียนของดิง	X					1	20.00
31	บ้านของจุก				X		1	20.00
32	ปลาหมึกจอมเกเร	X					1	20.00
33	ปุยเมฆ				X		1	20.00
34	พระกฐิน				X		1	20.00
35	พลายน้อยช่วยเพื่อน				X		1	20.00
36	พอมมอ				X		1	20.00
37	มาเสียดา			X			1	20.00
38	แมนกอกไข่			X			1	20.00
39	ลุงโกร่งสอนหลาน		X				1	20.00
40	ลูกนกไม่อยากบิน				X		1	20.00
41	ลูกเปิดเกเร	X					1	20.00
42	ลูกหมีสองตัว					X	1	20.00
43	ลูกห่านน้อย				X		1	20.00
44	สังสารมมเกอะ				X		1	20.00
45	เสารักษ์บนกกระยาง				X		1	20.00

ตาราง 11 (ต่อ)

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน					รวม	ร้อยละ
		1	2	3	4	5		
46	หนังสือเรียนรู้				X		1	20.00
47	หนังสืออนุสาร				X		1	20.00
48	หมาป่าแสนฉลาด	X					1	20.00
49	หุบเขาแห่งความดี				X		1	20.00
50	อาณาจักรสีเขียว		X				1	20.00
	รวม	16	16	12	32	7		
	ร้อยละ	32.00	32.00	24.00	64.00	14.00		

- 1 หมายถึง บอกถึงความทุกข์และความเดือดร้อนของผู้อื่นอันเกิดจากการกระทำของตนได้
- 2 หมายถึง ไม่ทำความเดือดร้อนหรือทำอันตรายแก่มนุษย์และสัตว์ทั้งทางตรงและทางอ้อม
- 3 หมายถึง บอกวิธีช่วยเหลือสัตว์และมนุษย์ให้พ้นจากทุกข์ทรมาน
- 4 หมายถึง ช่วยเหลือสัตว์และมนุษย์ให้พ้นจากความทุกข์ทรมานตามกาลเทศะ
- 5 หมายถึง ไม่เฝ้าเย้ย ทั้บถมประจานเมื่อผู้อื่นพลั้งพลาด

จากตาราง 11 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการสอนจริยศึกษาเรื่องความเมตตา มีจำนวน 50 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีความสอดคล้อง
มากที่สุดมีจำนวน 3 ชื่อเรื่องคือ เจ้าชายน้อย ช่วยหนูควย สามเกลอเจอพอมะ
(ร้อยละ 80.00) รองลงมามี 6 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 60.00) ส่วนอีก 29 ชื่อเรื่อง
มีความสอดคล้องน้อยที่สุด (ร้อยละ 20.00)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่าข้อ
"ช่วยเหลือสัตว์และมนุษย์ให้พ้นจากความทุกข์ทรมานตามกาลเทศะ" มีหนังสือสอดคล้อง
มากที่สุด (ร้อยละ 64.00) ส่วนจุดประสงค์ที่มีความสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "ไม่
เยาะเย้ยถ่มถุยประจานเมื่อผู้อื่นพลั้งพลาด" (ร้อยละ 14.00)

ตาราง 12 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน
แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความเชื่อเพื่อเพื่อน

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน			รวม	ร้อยละ
		1	2	3		
1	ดอกไม้แด่ป้าพร	X		X	2	66.67
2	พระครู	X	X		2	66.67
3	เพื่อนทางเฒ่า	X		X	2	66.67
4	ความดีของแก้ว			X	1	33.33
5	จ้าวป่า	X			1	33.33
6	เจ้าเป็นแสนรัก			X	1	33.33
7	ช่างน้อยใจอารี			X	1	33.33

ตาราง 12 (ต่อ)

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน			รวม	ร้อยละ
		1	2	3		
8	ไคโนเสาร์ของโป้ง	X			1	33.33
9	บ้านสามัคคี			X	1	33.33
10	ปุยฝ้าย			X	1	33.33
11	พลายงามเขากุ้ง	X			1	33.33
12	พอหมอ			X	1	33.33
13	เพื่อนแท้			X	1	33.33
14	แม่ไก่ตามหาลูก	X			1	33.33
15	แมนกออกไข่	X			1	33.33
16	ลูกแพะเที่ยวกรุง			X	1	33.33
17	ลูกมากับลูกลา			X	1	33.33
18	ลูกห่านน้อย			X	1	33.33
19	สามเกลอเจอพอมด	X			1	33.33
20	สามสหาย	X			1	33.33
21	เตมจัญญ์			X	1	33.33
22	หนูน้อยผอวาริ			X	1	33.33
23	หมีตาแดง			X	1	33.33
24	หมีใหญ่จัญญ์			X	1	33.33
25	หุบเขาแห่งความดี	X			1	33.33

ตาราง 12 (ต่อ)

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน			รวม	ร้อยละ
		1	2	3		
26	อุบายแม่ไก่เทา	X			1	33.33
	รวม	12	1	16		
	ร้อยละ	46.15	3.85	61.54		

- 1 หมายถึง แบ่งปันสิ่งของให้แกกันและกันในโอกาสอันควร
- 2 หมายถึง ทำบุญให้ทานตามกาลเทศะ
- 3 หมายถึง แสดงความมีน้ำใจต่อผู้อื่น

จากตาราง 12 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์แผนการสอนจริยศึกษาเรื่องความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่มีจำนวน 26 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีความสอดคล้องมากที่สุดมีจำนวน 3 ชื่อเรื่องคือ คอกไม้แค่ม้าพร พระคงรู้ เพื่อนต่างเผ่า (ร้อยละ 66.67) ส่วนอีก 23 ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องน้อยที่สุด (ร้อยละ 33.33)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่าข้อ "แสดงความมีน้ำใจต่อผู้อื่น" มีหนังสือสอดคล้องมากที่สุด (ร้อยละ 61.54) รองลงมาคือข้อ "แบ่งปันสิ่งของให้แกกันและกันในโอกาสอันควร" (ร้อยละ 46.15) และข้อที่มีหนังสือสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "ทำบุญให้ทานตามกาลเทศะ" (ร้อยละ 3.85)

ตาราง 13 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน
 แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องเราอยู่รวมกัน

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน			รวม	ร้อยละ
		1	2	3		
1	แมวเจ้าปัญญา	X	X	X	3	100.00
2	ไก่คือ	X		X	2	66.67
3	ช้างน้อยเพื่อนรัก		X	X	2	66.67
4	เตากับช้าง		X	X	2	66.67
5	บ้านสามัคคี	X	X		2	66.67
6	บ้านแสนสุข	X	X		2	66.67
7	เพื่อนต่างเผ่า		X	X	2	66.67
8	แมงมุมอ้วน		X	X	2	66.67
9	เราต้องช่วยกัน	X	X		2	66.67
10	สภาเขาเขียว	X	X		2	66.67
11	หัวหน้าจอน		X	X	2	66.67
12	กฎจราจร	X			1	33.33
13	การเล่นของยักษ์		X		1	33.33
14	ชาวเหนียว	X			1	33.33
15	คุณตัวกลม	X			1	33.33
16	จาวป่า			X	1	33.33
17	จิ๋ว		X		1	33.33
18	เจ้าป่าว่าความ	X			1	33.33

ตาราง 13 (ต่อ)

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน			รวม	ร้อยละ
		1	2	3		
19	ฉันทฉนุภัก			X	1	33.33
20	ไคโนเสาร์ของโป้ง	X			1	33.33
21	น้ำใจเจ้าปู่			X	1	33.33
22	บทเรียนของปาน			X	1	33.33
23	บทเรียนของสิง			X	1	33.33
24	ฝันของตึก			X	1	33.33
25	พระอาทิตย์ฟักร้อน	X			1	33.33
26	เมื่ออยากซื้อของถูก		X		1	33.33
27	ลูกเป็ดเกเร			X	1	33.33
28	ลูกมำกับลูกลา			X	1	33.33
29	ลูกหมีสองตัว			X	1	33.33
30	สามเกลอเจอพอมค			X	1	33.33
31	หนูนากับเอี้ยง			X	1	33.33
32	หนูสามตัว		X		1	33.33
33	หมาป่าสีทอง		X		1	33.33
34	หมีน้อยกลับใจ			X	1	33.33

ตาราง 13 (ต่อ)

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน			รวม	ร้อยละ
		1	2	3		
35	ห่านเจ้าปัญญา	X			1	33.33
36	หุบเขาแห่งความดี			X	1	33.33
	รวม	13	15	20		
	ร้อยละ	36.11	41.67	55.56		

- 1 หมายถึง บอกได้ว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม
- 2 หมายถึง ร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น
- 3 หมายถึง ให้อภัยได้เมื่อมีความผิดพลาดบกพร่องเกิดขึ้น

จากตาราง 13 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการสอนจริยศึกษาเรื่องเรารู้ร่วมกันมีจำนวน 36 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีความสอดคล้อง
มากที่สุดคือ แมวเจ้าปัญญา (ร้อยละ 100.00) รองลงมามีหนังสือที่สอดคล้อง
จำนวน 10 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 66.67) อีก 25 ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องน้อยที่สุด
(ร้อยละ 33.33)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่าข้อ
"ให้อภัยเมื่อมีความผิดพลาดบกพร่องเกิดขึ้น" มีความสอดคล้องมากที่สุด (ร้อยละ 55.56)
รองลงมาคือข้อ "ร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น" (ร้อยละ 41.67) จุดประสงค์
ที่มีความสอดคล้องน้อยที่สุดคือข้อ "บอกได้ว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม" (ร้อยละ 36.11)

ตาราง 14 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน
 แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องรักกันช่วยกัน

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน				รวม	ร้อยละ
		1	2	3	4		
1	เจ้าชายน้อย	X	X			2	50.00
2	ช่างน้อยใจอารี	X	X			2	50.00
3	ปุยฝ้าย	X	X			2	50.00
4	เพื่อนแท้	X	X			2	50.00
5	สามสหาย	X	X			2	50.00
6	หุบเขาแห่งความดี	X	X			2	50.00
7	ความดีของแก้ว		X			1	25.00
8	ดอกไม้แคป้าพร		X			1	25.00
9	เค็กหิมะ		X			1	25.00
10	ไคโนเสาร์ของโป้ง		X			1	25.00
11	เตากับช้าง		X			1	25.00
12	น้ำใจเจ้าปุก		X			1	25.00
13	บ้านสามัคคี	X				1	25.00
14	ปุยเมฆ		X			1	25.00
15	พระคงรู้	X				1	25.00
16	พลายนอยช่วยเพื่อน		X			1	25.00
17	พลายล่าควน		X			1	25.00

ตาราง 14 (ต่อ)

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน				รวม	ร้อยละ
		1	2	3	4		
18	เพื่อนต่างเผ่า	X				1	25.00
19	เพื่อนรัก		X			1	25.00
20	แมวเจ้าปัญญา		X			1	25.00
21	แม่เต่าหลงไข่				X	1	25.00
22	แมงกอดอกไข่		X			1	25.00
23	ลูกมากับลูกลา		X			1	25.00
24	ลูกห่านน้อย		X			1	25.00
25	สังสารมณฑล		X			1	25.00
26	เสด็จอุทัย				X	1	25.00
27	หนูน้อยผู้อารี		X			1	25.00
28	อุกและเหมียวเพียวป่า		X			1	25.00
	รวม	9	23	-	2		
	ร้อยละ	32.14	82.14	-	7.14		

- 1 หมายถึง บอกประโยชน์ของความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ได้
- 2 หมายถึง ให้ความช่วยเหลือผู้อื่นตามความเห็นชอบของตนหรือมีโอกาสและศรัทธา
- 3 หมายถึง ทำบุญตามกาลเทศะ
- 4 หมายถึง แสดงความปรารถนาดีต่อผู้อื่นโดยถูกต้องตามโอกาส

จากตาราง 14 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการสอนจริยศึกษาเรื่องรักกันช่วยกันมีจำนวน 28 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีความสอดคล้อง
มากที่สุดมีจำนวน 6 ชื่อเรื่องคือ เจ้าชายน้อย ช่างน้อยใจอารี ปุ๋ยผ่าย เพื่อนแท้
สามสหาย หุบเขาแห่งความดี (ร้อยละ 50.00) อีก 22 ชื่อเรื่องมีความสอดคล้อง
น้อยที่สุด (ร้อยละ 25.00)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่าข้อ
"ให้ความช่วยเหลือผู้อื่นตามความเห็นชอบของคนหรือมีโอกาสและกรัธธา" มีหนังสือ
สอดคล้องมากที่สุด (ร้อยละ 82.14) และข้อ "แสดงความปรารถนาที่ผู้อื่นได้ถูกต้อง
ตามโอกาส" มีหนังสือสอดคล้องน้อยที่สุด (ร้อยละ 7.14)

ตาราง 15 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน
แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องทำดีได้ก็ ทำชั่วได้ชั่ว

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของ แผนการสอน		รวม	ร้อยละ
		1	2		
1	แกนพบพญานก	X	X	2	100.00
2	กระต่ายเจ้าปัญญา		X	1	50.00
3	การเล่นของยักษ์	X		1	50.00
4	ความดีของแก้ว		X	1	50.00
5	เจ้าชายน้อย	X		1	50.00
6	เจ้าจอม	X		1	50.00
7	ช่างน้อยใจอารี		X	1	50.00

ตาราง 15 (ต่อ)

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของ แผนการสอน		รวม	ร้อยละ
		1	2		
8	ชายชรา กับ เสือ	X		1	50.00
9	ชายแบกของ		X	1	50.00
10	ดอกท้อพบเทพธิดาคอย	X		1	50.00
11	บ้านวิเศษ	X		1	50.00
12	ประมณน้อย		X	1	50.00
13	ฝันของตึก	X		1	50.00
14	เพื่อนแท้	X		1	50.00
15	เพื่อนรัก	X		1	50.00
16	ลุงโกร่งสอนหลาน	X		1	50.00
17	ลุงใจคนซื้อ	X		1	50.00
18	หานเจ้าปัญญา	X		1	50.00
	รวม	13	6		
	ร้อยละ	72.22	33.33		

1 หมายถึง เปรียบเทียบผลที่เกิดจากการประกอบกรรมดีและกรรมชั่วได้

2 หมายถึง ปฏิบัติตนเป็นคนดีทั้งต่อหน้าและลับหลังได้

จากตาราง 15 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการสอนจริยศึกษาเรื่องทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว มีจำนวน 18 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มี
ความสอดคล้องมากที่สุดคือ แกนพบพญานก (ร้อยละ 100.00) ส่วนอีก 17 ชื่อเรื่อง
มีความสอดคล้องน้อยที่สุด (ร้อยละ 50.00)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่าข้อ
"เปรียบเทียบผลที่เกิดจากการประกอบกรรมดีและกรรมชั่วได้" มีหนังสือสอดคล้องมากที่สุด
(ร้อยละ 72.22) ส่วนข้อ "ปฏิบัติตนเป็นคนดีทั้งต่อหน้าและลับหลัง" มีหนังสือสอดคล้อง
น้อยที่สุด (ร้อยละ 33.33)

ตาราง 16 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน
แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องเด็กดี

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของ แผนการสอน		รวม	ร้อยละ
		1	2		
1	แกนพบพญานก	X	X	2	100.00
2	กระต่ายเจ้าปัญญา		X	1	50.00
3	การเล่นของยักษ์	X		1	50.00
4	แกนกลับใจ	X		1	50.00
5	ครูบอกวา	X		1	50.00
6	ความดีของแก้ว		X	1	50.00
7	จ๋อน จี๊ว ผจญภัย		X	1	50.00

ตาราง 16 (ต่อ)

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของ แผนการสอน		รวม	ร้อยละ
		1	2		
8	เจ้าชายน้อย	X		1	50.00
9	ชายชรา กับ เสือ	X		1	50.00
10	ชายแบกของ		X	1	50.00
11	คอกหอยพบเพชริศา คอย	X		1	50.00
12	เด็กชาย ขุนทอง		X	1	50.00
13	เด็กหญิง แก้ว		X	1	50.00
14	เด็กหิมะ		X	1	50.00
15	บ้านวิเศษ	X		1	50.00
16	ฝันของตึก	X		1	50.00
17	พญานกแขกเต้า		X	1	50.00
18	พญาวานร กับ คนออ		X	1	50.00
19	เพื่อนแท้	X		1	50.00
20	เพื่อนรัก	X		1	50.00
21	ลุงโง่งสอนหลาน	X		1	50.00
22	ลูกมากับลูกลา	X		1	50.00

ตาราง 16 (ต่อ)

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของ แผนการสอน		รวม	ร้อยละ
		1	2		
23	หนูป้อมจอมชน	X		1	50.00
24	อุบายแม่ไก่เทา	X		1	50.00
	รวม	15	10		
	ร้อยละ	62.50	41.67		

- 1 หมายถึง เปรียบเทียบผลที่เกิดจากการกระทำที่ดีและความชั่วได้
- 2 หมายถึง ปฏิบัติตนเป็นคนดีทั้งต่อหน้าและลับหลังได้

จากตาราง 16 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการสอนจริยศึกษาเรื่องเด็กมีจำนวน 24 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีความสอดคล้องมากที่สุด
คือ แกนพมพญานก (ร้อยละ 100.00) และอีก 23 ชื่อเรื่อง มีความสอดคล้องน้อยที่สุด
(ร้อยละ 50.00)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่าข้อ
"เปรียบเทียบผลที่เกิดจากการกระทำที่ดีและความชั่วได้" มีหนังสือสอดคล้องมากที่สุด
(ร้อยละ 62.50) และข้อ "ปฏิบัติตนเป็นคนดีทั้งต่อหน้าและลับหลัง" มีหนังสือสอดคล้อง
น้อยที่สุด (ร้อยละ 41.67)

ตาราง 17 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน
 แผนการเรียนวิชา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องการทำใจให้สงบมีสมาธิ

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน			รวม	ร้อยละ
		1	2	3		
1	กว้างน้อย	X			1	33.33
	รวม	1	-	-		
	ร้อยละ	100.00	-	-		

- 1 หมายถึง บอกประโยชน์ของการทำใจให้สงบได้
- 2 หมายถึง ทำใจให้สงบมีสมาธิในการเรียนได้
- 3 หมายถึง ผีการทำให้สงบ

จากตาราง 17 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์
 แผนการเรียนวิชาเรื่องการทำใจให้สงบมีสมาธิมีจำนวน 1 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มี
 ความสอดคล้องมากที่สุดคือกว้างน้อย (ร้อยละ 33.33)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนเป็นรายข้อพบว่าข้อ "บอกประโยชน์
 ของการทำใจให้สงบได้" มีหนังสือสอดคล้องมากที่สุด (ร้อยละ 100.00) ส่วน
 จุดประสงค์ข้ออื่น ๆ ไม่มีหนังสือเรื่องใดสอดคล้องเลย

ตาราง 18 (ต่อ)

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน			รวม	ร้อยละ
		1	2	3		
18	จำปา			X	1	33.33
19	เจามอม		X		1	33.33
20	ฉวนฉญกัย	X			1	33.33
21	ชายชราคับเสื้อ		X		1	33.33
22	ทำไมจะเซจึงไม่มีลิ้น		X		1	33.33
23	ประมงน้อย	X			1	33.33
24	พญาวานรกับคนออ			X	1	33.33
25	พอมคิไจราย	X			1	33.33
26	เพื่อนบ้านที่คี่	X			1	33.33
27	ดอมเลี้ยวซ้าย		X		1	33.33
28	ลิงกับจระเข้			X	1	33.33
29	สี่สหายจับเสื้อ			X	1	33.33
30	เสาร์กับนกกระยาง			X	1	33.33
31	หนอนเจ้าปัญญา		X		1	33.33
32	หนุจิกเรียนรู			X	1	33.33

ตาราง 18 (ต่อ)

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน			รวม	ร้อยละ
		1	2	3		
33	หมาป่าแสนฉลาด			X	1	33.33
34	หมีใหญ่จอมก๊วย		X		1	33.33
	รวม	12	18	18		
	ร้อยละ	35.29	52.94	52.94		

- 1 หมายถึง บอกว่าอะไรเป็นเหตุ อะไรเป็นผลในปัญหาต่าง ๆ
- 2 หมายถึง ตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผลและยุติธรรม
- 3 หมายถึง บอกวิธีป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาได้

จากตาราง 18 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์แผนการสอนจริยศึกษาเรื่อง เหตุผลช่วยให้คนเที่ยงธรรม มีจำนวน 34 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีความสอดคล้องมากที่สุดมี 2 ชื่อเรื่องคือ ขาวเหนียว เมื่ออยากซื้อของถูก (ร้อยละ 100.00) ส่วนเรื่องที่มีความสอดคล้องน้อยที่สุด (ร้อยละ 33.33) มีจำนวน 22 ชื่อเรื่อง

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่าข้อ "ตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผลและยุติธรรม" และข้อ "บอกวิธีป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา" มีหนังสือสอดคล้องมากที่สุด (ร้อยละ 52.94) ส่วนข้อ "บอกว่าอะไรเป็นเหตุ อะไรเป็นผลในปัญหาต่าง ๆ" มีหนังสือสอดคล้องน้อยที่สุด (ร้อยละ 35.29)

ตาราง 10 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน
 แผนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความมั่นใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของ แผนการสอน		รวม	ร้อยละ
		1	2		
1	เจ้าป่าว่าความ	X	X	2	100.00
2	ชายชรา กับ เสือ	X	X	2	100.00
3	หนูสามตัว	X	X	2	100.00
4	กระต่ายจอมโง่		X	1	50.00
5	จ้อยเปื้อนรัง		X	1	50.00
6	บทเรียนของจ้าวป่า		X	1	50.00
7	พญาวานรกับคนออ		X	1	50.00
8	พลายล่ำควน		X	1	50.00
9	ลุงใจคนซื้อ		X	1	50.00
10	หนูจิกเรียนรู้		X	1	50.00
11	หนูค่ากลับใจ		X	1	50.00
12	หมาป่าสี่ทอง		X	1	50.00
	รวม	3	12		
	ร้อยละ	25.00	100.00		

1 หมายถึง บอกวิธีตัดสินใจอย่างยุติธรรมได้

2 หมายถึง พิจารณาไตร่ตรองเรื่องราวต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

จากตาราง 15 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์
 แผนการสอนจริยศึกษาเรื่อง ความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง มีจำนวน 12 ชื่อเรื่อง
 เรื่องที่มีความสอดคล้องมากที่สุดมีจำนวน 3 ชื่อเรื่องคือ เจ้าป่าและความ
 ภัยแล้ง" หนูสามตัว" (ร้อยละ 100.00) ส่วนอีก 9 ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องน้อยที่สุด
 (ร้อยละ 50.00)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่าข้อ
 "พิจารณาไตร่ตรองเรื่องราวต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล" มีหนังสือสอดคล้องมากที่สุด
 (ร้อยละ 100.00) ส่วนจุดประสงค์ที่มีหนังสือสอดคล้องน้อยที่สุดคือข้อ "บอกวิธีตัดสิน
 อย่างยุติธรรม" (ร้อยละ 25.00)

จากตาราง 20 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการสอนจริยศึกษาเรื่องความกล้าหาญมีจำนวน 8 ชื่อเรื่อง ทุกชื่อเรื่องมีความสอดคล้อง
กับจุดประสงค์เพียงจุดใดจุดหนึ่งเพียงประการเดียว (ร้อยละ 50.00)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่าข้อ
"เมื่อทำผิดกล้ารับผิดและกล่าวคำขออภัยหรือขอโทษได้" มีหนังสือสอดคล้องมากที่สุด
(ร้อยละ 62.50) ส่วนจุดประสงค์ที่มีหนังสือสอดคล้องน้อยที่สุดคือข้อ "กล้าแสดงออก
ไม่ประหม่าอาย" (ร้อยละ 37.50)

ตาราง 21 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน
แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องการรู้จักความพอดี

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน				รวม	ร้อยละ
		1	2	3	4		
1	พญานกแขกเต้า			X	X	2	50.00
2	หมาจิ้งจอกแสนสวย		X		X	2	50.00
3	อ้วนกับแดงโม		X	X		2	50.00
4	จอนเป็ดร้อง		X			1	25.00
5	บ้านแสนสุข		X			1	25.00
6	แมงมุมอ้วน	X				1	25.00
7	ลูกเป็ดเกเร		X			1	25.00

ตาราง 21 (ต่อ)

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน				รวม	ร้อยละ
		1	2	3	4		
8	หญิงชรากับชาววิเศษ	X				1	25.00
	รวม	2	5	2	2		
	ร้อยละ	25.00	62.50	25.00	25.00		

- 1 หมายถึง เปรียบเทียบความพอดีกับความไม่พอดี
- 2 หมายถึง บอกวิธีปฏิบัติตนเป็นผู้มีความพอดีในชีวิตประจำวัน
- 3 หมายถึง บอกความหมายของความพอดี
- 4 หมายถึง บอกประโยชน์ของความพอดีและโทษของความไม่พอดี

จากตาราง 21 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการสอนจริยศึกษาเรื่องการรู้จักความพอดีมีจำนวน 8 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีความ
สอดคล้องมากที่สุดมีจำนวน 3 ชื่อเรื่องคือ พญานกแขกเต้า หมายจึงจอกแสนสวย อ้วนกับ
แตงโม (ร้อยละ 50.00) ส่วนอีก 5 ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องน้อยที่สุด (ร้อยละ
25.00)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่าข้อ
"บอกวิธีปฏิบัติตนเป็นผู้มีความพอดีในชีวิตประจำวัน" มีหนังสือสอดคล้องมากที่สุด (ร้อยละ
62.50) ส่วนจุดประสงค์ข้ออื่น ๆ อีก 3 ข้อมีหนังสือสอดคล้องน้อยที่สุด (ร้อยละ 25.00)

ตาราง 22 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน
 แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องทุกสิ่งย่อมเปลี่ยนแปลง

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน			รวม	ร้อยละ
		1	2	3		
1	ปีศาจขบะ	X	X	X	3	100.00
2	โรงเรียนจิ๋วหรีด	X	X	X	3	100.00
3	เจ้าคุณกาละเปา		X	X	2	66.67
4	ดอกไม้แด่ป่าพร	X	X		2	66.67
5	คนไม่มีเพื่อน		X	X	2	66.67
6	บ้านของจุก	X		X	2	66.67
7	พลายงามเข้ากรุง	X	X		2	66.67
8	ไม้ป่า		X	X	2	66.67
9	หยกน้ำฝน	X	X		2	66.67
10	อันธพาล	X	X		2	66.67
11	กระรอกขาว			X	1	33.33
12	แก้วหูเหล็ก	X			1	33.33
13	ชีวิตของฉัน		X		1	33.33
14	ผักบุ้งกับผักกระเฉด	X			1	33.33
15	สามสหาย			X	1	33.33

ตาราง 22 (ต่อ)

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน			รวม	ร้อยละ
		1	2	3		
16	หมากเต่างู			X	1	33.33
17	อาณาจักรสี่เขี้ยว	X			1	33.33
	รวม	10	10	5		
	ร้อยละ	58.82	58.82	52.๖4		

- 1 หมายถึง บอกความเปลี่ยนแปลงรอบ ๆ ตัวได้
- 2 หมายถึง บอกได้ว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นมีผลที่ ผลเสียอย่างไร
- 3 หมายถึง รู้วิธีปฏิบัติตนเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงได้

จากตาราง 22 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการสอนจริยศึกษาเรื่องทุกสิ่งย่อมเปลี่ยนแปลงมีจำนวน 17 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีความ
สอดคล้องมากที่สุดมีจำนวน 2 ชื่อเรื่องคือ ปิตาภษยะ และโรงเรียนจึงหรีด (ร้อยละ
100.00) เรื่องที่มีความสอดคล้องน้อยที่สุด (ร้อยละ 33.33) มีหนังสือจำนวน 7 ชื่อเรื่อง
เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่าข้อ
"บอกความเปลี่ยนแปลงรอบ ๆ ตัวได้" และข้อ "บอกได้ว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นมีผลที่
ผลเสียอย่างไร" มีหนังสือสอดคล้องมากที่สุด (ร้อยละ 58.82) และจุดประสงค์ที่มี
หนังสือสอดคล้องน้อยที่สุดคือข้อ "รู้วิธีปฏิบัติตนเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง" (ร้อยละ 52.00)

ตาราง 23 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน
 แขนงจรรยาวิชา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องการยอมรับการเปลี่ยนแปลง

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของ แผนการสอน		รวม	ร้อยละ
		1	2		
1	เด็กชายขุนทอง	X	X	2	100.00
2	ทอม โทน กับทองปาน	X	X	2	100.00
3	ปีศาจขยะ	X	X	2	100.00
4	เสด็จอุทัย	X	X	2	100.00
5	แก้วรุทลิก	X		1	50.00
6	กระบอกรา		X	1	50.00
7	จอนของแม่		X	1	50.00
8	พลายงามเข้ากรุง		X	1	50.00
9	ไม้ป่า		X	1	50.00
10	หนูไฟไปตลาด		X	1	50.00
11	หยดน้ำฝน	X		1	50.00
	รวม	6	9		
	ร้อยละ	54.55	81.82		

1 หมายถึง มอกความเปลี่ยนแปลงรอบ ๆ ตัวได้

2 หมายถึง มอกวิธีปฏิบัติตนเมื่อเกิดความเปลี่ยนแปลงได้

จากตาราง 23 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์
 แผนการสอนจริยศึกษาเรื่องการยอมรับการเปลี่ยนแปลงมีจำนวน 11 ชื่อเรื่อง เรื่องที่
 มีความสอดคล้องมากที่สุดมีจำนวน 4 ชื่อเรื่องคือ เด็กชายขุนทอง ต่อม โทแก้วทองปาน
 ปีกาจขะ และเสด็จญัย (ร้อยละ 100.00) ส่วนอีก 7 ชื่อเรื่องมีความสอดคล้อง
 น้อยที่สุด (ร้อยละ 50.00)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่าข้อ
 "บอกวิธีปฏิบัติตนเมื่อเกิดความเปลี่ยนแปลงได้" มีหนังสือสอดคล้องมากที่สุด (ร้อยละ
 81.82) และจุดประสงค์ข้อที่มีหนังสือสอดคล้องน้อยที่สุดคือข้อ "บอกความเปลี่ยนแปลง
 รอบ ๆ ตัวได้" (ร้อยละ 54.55)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่าข้อ
 "บอกวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นได้" และข้อ "ปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับวัฒนธรรม
 และประเพณีนิยมของท้องถิ่น" มีหนังสือสอดคล้องมากเท่ากัน (ร้อยละ 100.00)
 ส่วนข้อ "บอกวิธีดำรงรักษาวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามของท้องถิ่นได้" ไม่มีหนังสือ
 สอดคล้องเลย

ตาราง 25 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน
 แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความกตัญญูคุณเวท

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน			รวม	ร้อยละ
		1	2	3		
1	เจ้าจอม		X	X	2	66.67
2	เด็กกับเด็กกระเจด		X	X	2	66.67
3	แมนนอกไข่		X	X	2	66.67
4	สามเกลอเจอพอมค		X	X	2	66.67
5	กระรอกขาว			X	1	33.33
6	เจ้าชายน้อย			X	1	33.33
7	ช้างน้อยใจอารี			X	1	33.33
8	เทพธิดาแห่งนารายท			X	1	33.33
9	นากน้อย			X	1	33.33
10	น้ำใจเจ้าปุก			X	1	33.33
11	ฝนทิ้งให้เป็นเข็ม			X	1	33.33

ตาราง 25 (ต่อ)

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน			รวม	ร้อยละ
		1	2	3		
12	พญานกแขกเต้า			X	1	33.33
13	พอมคใจร้าย		X		1	33.33
14	พอมอ			X	1	33.33
15	เพื่อนรัก		X		1	33.33
16	มะลึกกับเจ้าสีนวล			X	1	33.33
17	ม้าเสียตา			X	1	33.33
18	แมวเจ้าปัญญา		X		1	33.33
19	ลูกหมีสองตัว			X	1	33.33
20	ลูกห่านน้อย		X		1	33.33
21	สามสหาย		X		1	33.33
22	เสารักษ์บนกระยาง			X	1	33.33
23	หนูน้อยผอари			X	1	33.33
24	อยู่อย่างไทย	X			1	33.33
	รวม	1	9	18		
	ร้อยละ	4.17	37.50	75.00		

- 1 หมายถึง บอกได้ว่าใครบ้าง สิ่งใดที่มีบุญคุณต่อเรา
- 2 หมายถึง บอกได้ว่าผู้ใด สิ่งนั้นมีบุญคุณอย่างไร
- 3 หมายถึง ปฏิบัติตนเพื่อตอบแทนคุณได้

จากตาราง 25 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์
 แผนการสอนจริยศึกษาเรื่องความกตัญญู มีจำนวน 24 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีความสอดคล้อง
 มากที่สุดจำนวน 4 ชื่อเรื่องคือ เจ้ามอม ผักบุ้งกับผักกระเฉด แขนงออกไข่ สามเกลอ
 เจอพอมค (ร้อยละ 66.67) ส่วนอีก 20 ชื่อเรื่องมีความสอดคล้องน้อยที่สุด (ร้อยละ
 33.33)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่าข้อ
 "ปฏิบัติตนเพื่อตอบแทนคุณ" มีหนังสือสอดคล้องมากที่สุด (ร้อยละ 75.00) และ
 จุดประสงค์ที่มีความสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "บอกได้ว่าใครบ้าง สิ่งใดที่มีบุญคุณต่อเรา"
 (ร้อยละ 4.17)

ตาราง 26 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน
 แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องความจงรักภักดี

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน				รวม	ร้อยละ
		1	2	3	4		
1	สภาเขาเขียว		X	X	X	3	75.00
2	อยู่อย่างไทย	X	X			2	50.00
	รวม	1	2	1	1		
	ร้อยละ	50.00	100.00	50.00	50.00		

- 1 หมายถึง บอกได้ว่าคุณเป็นคนไทย
- 2 หมายถึง บอกสถาบันและสิ่งสำคัญที่สร้างความมั่นคงของชาติได้
- 3 หมายถึง บอกวิธีรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยของชาติได้
- 4 หมายถึง ร่วมกิจกรรมในการแสดงออกถึงความรักชาติได้ตามวัยและโอกาส

จากตาราง 26 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์
 แผนการสอนจริยศึกษาเรื่องความจงรักภักดีมีจำนวน 2 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีความสอดคล้อง
 มากที่สุดคือสภาเขาเขียว (ร้อยละ 75.00) ส่วนเรื่องที่มีความสอดคล้องน้อยที่สุด
 คืออยู่อย่างไทย (ร้อยละ 50.00)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจรรยาวิชาเป็นรายข้อพบว่าข้อ
 "บอกสถาบันและสิ่งสำคัญที่สร้างความมั่นคงของชาติได้" มีหนังสือสอดคล้องมากที่สุด
 (ร้อยละ 100.00) ส่วนจุดประสงค์ที่ความสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "บอกได้ว่าตนเป็น
 คนไทย" "บอกวิธีรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยของชาติ" "รวมกิจกรรมใน
 การแสดงออกถึงความรักชาติได้ตามวัยและโอกาส" (ร้อยละ 50.00)

ตาราง 27 ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน
 แขนงจรรยาวิชา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เรื่องการไม่ลองและเสพติด

อันดับ ที่	รายชื่อหนังสือ	จุดประสงค์ของแผนการสอน			รวม	ร้อยละ
		1	2	3		
1	ยาสารพัดอันตราย	X		X	2	66.67
2	ครูบอกว่า		X		1	33.33
	รวม	1	1	1		
	ร้อยละ	50.00	50.00	50.00		

- 1 หมายถึง บอกได้ว่าอะไรเป็นสิ่งเสพติด
- 2 หมายถึง บอกโทษของสิ่งเสพติดได้
- 3 หมายถึง บอกวิธีหลีกเลี่ยงและละเว้นการเสพติดได้

จากตาราง 27 แสดงว่าหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการสอนจริยศึกษาเรื่องการไม่ลองและเสพติดมีจำนวน 2 ชื่อเรื่อง เรื่องที่
มีความสอดคล้องมากที่สุดคือ ยาสารพัดอันตราย (ร้อยละ 66.67) เล่มที่มีความ
สอดคล้องน้อยคือ ครอบอควา (ร้อยละ 33.33)

เมื่อพิจารณาตามจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาเป็นรายข้อพบว่า
ทุกข้อมีหนังสือสอดคล้องเท่ากันหมดทั้ง 3 จุดประสงค์ (ร้อยละ 50.00)

ตาราง 28 จำนวนหนังสือภาพที่สอดคล้องกับหัวข้อจริยธรรมของแผนการสอน กลุ่ม
สร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4

เลขที่	ชื่อแผนการสอน	จำนวนชื่อเรื่อง ที่สอดคล้อง	อันดับที่ของ ความสอดคล้อง
1	ความรับผิดชอบ	7	20
2	หน้าที่ของเรา	12	13
3	ความมีระเบียบวินัยและการตรงต่อเวลา	24	6
4	ความขยันหมั่นเพียร	12	13
5	ความเพียรเป็นทางแห่งความสำเร็จ	7	20
6	ความอดทน อดกลั้น	15	12
7	ความซื่อสัตย์สุจริต	17	10
8	ความไม่เห็นแก่ตัว	12	13
9	ความเมตตากรุณา	50	1
10	ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	26	5

ตาราง 28 (ต่อ)

เลขที่	ชื่อแผนการสอน	จำนวนที่อ.เรื่อง ที่สอน	อันดับที่ของ ความสอดคล้อง
11	เราอยู่รวมกัน	36	2
12	รักกันช่วยกัน	28	4
13	ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว	18	9
14	เด็กดี	24	6
15	การทำใจให้สงบมีสมาธิ	1	24
16	เหตุผลช่วยให้คนเที่ยงธรรม	34	3
17	ความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง	12	13
18	ความกล้าหาญ	8	18
19	ความรู้จักความพอที่	8	18
20	ทุกสิ่งยอมเปลี่ยนแปลง	16	11
21	การยอมรับความเปลี่ยนแปลง	11	17
22	วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น	4	22
23	ความกตัญญูทวดเฒ่า	24	6
24	ความจริงรักภักดี	2	23
25	การไม่ลองและเสพสิ่งเสพผิดให้โทษ	1	24

จากตาราง 28 แสดงว่าแผนการสอนจริยศึกษาในหัวข้อ "ความเมตตา" มีหนังสือภาพสอคคล่องมากที่สุด (จำนวน 50 ชื่อเรื่อง) อันับรองลงมาได้แก่ "เราอยู่ร่วมกัน" (จำนวน 36 ชื่อเรื่อง) "เหตุผลช่วยให้คนเที่ยงธรรม" (จำนวน 34 ชื่อเรื่อง) "รักกันช่วยกัน" (จำนวน 28 ชื่อเรื่อง) "ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่" (จำนวน 26 ชื่อเรื่อง) "ความมีระเบียบวินัยและการตรงต่อเวลา" (จำนวน 24 ชื่อเรื่อง) "เด็กดี" (จำนวน 24 ชื่อเรื่อง) และ "ความกตัญญูกตเวทิต์" (จำนวน 24 ชื่อเรื่อง)

แผนการสอนจริยศึกษาที่มีหนังสือภาพสอคคล่องน้อยคือ "การทำใจให้สงบมีสมาธิ" (จำนวน 1 ชื่อเรื่อง) "การไม่หลงและเสถียรเสถียร" (จำนวน 1 ชื่อเรื่อง) "ความจริงรักภักดี" (จำนวน 2 ชื่อเรื่อง) "วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น" (จำนวน 4 ชื่อเรื่อง) "ความรับผิดชอบ" (จำนวน 7 ชื่อเรื่อง) "ความเพียรเป็นทางแห่งความสำเร็จ" (จำนวน 7 ชื่อเรื่อง) "ความกล้าหาญ" (จำนวน 8 ชื่อเรื่อง) "การรู้จักความพอดี" (จำนวน 8 ชื่อเรื่อง)

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสือภาพในค่านความสอดคล้องกับจริยธรรมตามแผนการสอนของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยแขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4
2. เพื่อจัดกลุ่มหนังสือภาพที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับจริยธรรมตามแผนการสอนหลักสูตรชั้นประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ได้รายชื่อหนังสือภาพที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับจริยธรรมตามแผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4
2. ผลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้าจะเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร บรรณารักษ์ ครู ตลอดจนผู้ปกครอง ในการพิจารณาเลือกและใช้หนังสือภาพเพื่อเป็นสื่อในการส่งเสริมการเรียนการสอน ตามหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
3. ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางสำหรับสำนักพิมพ์ ผู้เขียน ผู้วาดภาพ ในการผลิตหนังสือภาพให้สอดคล้องกับกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน เป็นการเสริมการพัฒนากำลังคนในทางอ้อมให้แก่ประเทศ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะวิเคราะห์เฉพาะหนังสือภาพสำหรับเด็ก ระดับประถมศึกษาปีที่ 3-4 ที่โครงการห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ และหมวดห้องสมุดศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยี กองวิชาการ สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ได้พิจารณาคัดเลือกในปี พ.ศ. 2527
2. การวิเคราะห์หนังสือภาพสำหรับเด็กในครั้งนี้จะกระทำในด้านความสอดคล้องกับเนื้อหาของแผนการสอน กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 ตามหลักสูตรชั้นประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. รวบรวมหนังสือภาพที่โครงการห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ และหมวดห้องสมุดศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยี กองวิชาการ สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ได้พิจารณาคัดเลือกในปี พ.ศ. 2527 ได้จำนวนรวมทั้งสิ้น 480 รายการ (ในจำนวนนี้มีชื่อเรื่องซ้ำกันอยู่บ้าง)
2. คัดเลือกหนังสือภาพจำนวน 480 รายการ โดยใช้เกณฑ์การประเมินหนังสือภาพที่เหมาะสมกับเด็กประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 ได้จำนวน 148 ชื่อเรื่อง
3. ศึกษาจุดประสงค์หลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
4. สร้างเกณฑ์การวิเคราะห์จุดประสงค์ของแผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4
5. วิเคราะห์หนังสือภาพจำนวน 148 ชื่อเรื่อง โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ที่สร้างขึ้นแล้วนำเสนอในรูปของการจัดอันดับความถี่ของความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หนังสือภาพที่ปรากฏในการวางรายชื่อนหนังสือ โดยใช้แบบเกณฑ์วิเคราะห์ที่สร้างขึ้นและกำหนดลักษณะของความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอน กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา โดยคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ
2. จัดกลุ่มหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอน กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4
3. คำนวณด้วยความถี่โดยใช้จำนวนร้อยละ

สรุปผลการวิเคราะห์

1. จากการวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อเรื่องในหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอน กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 จำนวนหนังสือ 148 ชื่อเรื่อง ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มหนังสือที่สอดคล้องกับหัวข้อจริยธรรมแต่ละหัวข้อตามผลการวิเคราะห์ดังนี้
 - 1.1 เรื่อง "ความรับผิดชอบ" มีหนังสือภาพที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษา จำนวน 7 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องมากข้อที่สุดมี 2 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยข้อที่สุดมี 5 ชื่อเรื่อง
 - 1.2 เรื่อง "หน้าที่ของเรา" มีหนังสือภาพที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 12 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องมากข้อที่สุดมี 1 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยข้อที่สุดมี 9 ชื่อเรื่อง
 - 1.3 เรื่อง "ความมีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา" มีหนังสือภาพที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 25 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องมากข้อที่สุดมี 2 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยข้อที่สุดมี 17 ชื่อเรื่อง

1.4 เรื่อง "ความขื่นหมื่นเพียร" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 12 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีความสอดคล้องมากที่สุดมี 1 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยสุดมี 9 ชื่อเรื่อง

1.5 เรื่อง "ความเพียรเป็นทางแห่งความสำเร็จ" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 6 ชื่อเรื่อง เนื้อเรื่องของทุกชื่อเรื่องมีความสอดคล้องเท่ากันหมด

1.6 เรื่อง "ความอดทนอดกลั้น" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 15 ชื่อเรื่อง เนื้อเรื่องของทุกชื่อเรื่องมีความสอดคล้องเท่ากันหมด

1.7 เรื่อง "ความซื่อสัตย์สุจริต" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 17 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องมากที่สุดมี 1 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยสุดมี 9 ชื่อเรื่อง

1.8 เรื่อง "ความไม่เห็นแก่ตัว" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 13 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีความสอดคล้องมากที่สุดมี 2 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยสุดมี 11 ชื่อเรื่อง

1.9 เรื่อง "ความเมตตา" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 50 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องมากที่สุดมี 3 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยสุดมี 29 ชื่อเรื่อง

1.10 เรื่อง "ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 26 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีเนื้อหาสอดคล้องมากที่สุดมี 3 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยสุดมี 23 ชื่อเรื่อง

1.11 เรื่อง "เราอยู่ร่วมกัน" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 36 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องมากที่สุดมี 1 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยสุดมี 25 ชื่อเรื่อง

1.12 เรื่อง "รักกันช่วยกัน" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 28 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องมากที่สุดมี 6 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยข้อยุคมี 22 ชื่อเรื่อง

1.13 เรื่อง "ทำดีได้ ทำชั่วได้ชั่ว" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 18 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องมากที่สุดมี 1 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยข้อยุคมี 17 ชื่อเรื่อง

1.14 เรื่อง "แก้แค้น" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 24 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องมากที่สุดมี 1 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยข้อยุคมี 23 ชื่อเรื่อง

1.15 เรื่อง "การทำใจให้สงบมีสมาธิ" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 1 ชื่อเรื่อง และมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนเพียงประการเดียวคือ "บอกประโยชน์ของการทำใจให้สงบ"

1.16 เรื่อง "เหตุผลช่วยให้คนเที่ยงธรรม" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 34 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องมากที่สุดมี 2 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยข้อยุคมี 22 ชื่อเรื่อง

1.17 เรื่อง "ความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 12 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องมากที่สุดมี 3 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยข้อยุคมี 9 ชื่อเรื่อง

1.18 เรื่อง "ความกล้าหาญ" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 8 ชื่อเรื่อง เนื้อเรื่องของทุกชื่อเรื่องมีความสอดคล้องเท่ากันหมด

1.19 เรื่อง "การรู้จักความพอดี" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 8 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องมากที่สุดมี 3 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยข้อยุคมี 5 ชื่อเรื่อง

1.20 เรื่อง "ทุกสิ่งย่อมเปลี่ยนแปลง" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 17 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องมากที่สุดมี 2 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยข้อยกมี 7 ชื่อเรื่อง

1.21 เรื่อง "การยอมรับการเปลี่ยนแปลง" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 11 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องมากที่สุดมี 4 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยข้อยกมี 7 ชื่อเรื่อง

1.22 เรื่อง "วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 4 ชื่อเรื่อง เนื้อเรื่องของทุกชื่อเรื่องมีความสอดคล้องเท่ากันหมด

1.23 เรื่อง "ความกตัญญูทดแทน" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 24 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องมากที่สุดมี 4 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยข้อยกมี 20 ชื่อเรื่อง

1.24 เรื่อง "ความจริงก็รักก็" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 2 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องมากที่สุดมี 1 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยข้อยกมี 1 ชื่อเรื่อง

1.25 เรื่อง "การไม่ลงและเสียสิ่งเสียด" มีหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนจริยศึกษาจำนวน 2 ชื่อเรื่อง เรื่องที่มีเนื้อเรื่องสอดคล้องมากที่สุดมี 1 ชื่อเรื่อง สอดคล้องน้อยข้อยกมี 1 ชื่อเรื่อง

2. ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อเรื่องในหนังสือภาพกับจุดประสงค์แต่ละข้อของแผนการสอนจริยศึกษา

2.1 เรื่อง "ความรับผิดชอบ" จุดประสงค์ข้อที่มีหนังสือภาพสอดคล้องมากที่สุดคือ "การบอกถึงผลเสียของความไม่รับผิดชอบ" ส่วนจุดประสงค์ที่ไม่มีหนังสือภาพสอดคล้องเลยคือ "การปฏิบัติงานเรียบร้อยทันกำหนดเวลา" และ "การรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย"

2.2 เรื่อง "หน้าที่ของเรา" จุดประสงค์ข้อที่มีหนังสือภาพสอดคล้องมากที่สุดคือ "การบอกผลเสียของการขาดความรับผิดชอบ" ส่วนจุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "บอกผลดีของความรับผิดชอบ" และข้อ "ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จตามเป้าหมายได้อย่างเรียบร้อยทันเวลา"

2.3 เรื่อง "ความมีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา" จุดประสงค์ข้อที่มีหนังสือภาพสอดคล้องมากที่สุดคือ "การยอมรับผิดเมื่อทำผิดและแก้ไขข้อบกพร่อง" ส่วนจุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "การหางานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทันเวลา"

2.4 เรื่อง "ความขยันหมั่นเพียร" จุดประสงค์ข้อที่มีหนังสือภาพสอดคล้องมากที่สุดคือ "บอกผลดีของความขยันหมั่นเพียร" และจุดประสงค์ข้อที่มีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จเรียบร้อยทันเวลา"

2.5 เรื่อง "ความเพียรเป็นทางแห่งความสำเร็จ" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องมากที่สุดคือ "บอกผลดีของความขยันหมั่นเพียร" ส่วนจุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "บอกผลดีของความขยันหมั่นเพียร" และข้อ "ไม่มีหนังสือภาพเล่มใดสอดคล้องเลย"

2.6 เรื่อง "ความอดทนอดกลั้น" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องมากที่สุดคือ "เมื่อถูกผู้อื่นยั่วอารมณ์ไม่ตอบโต้รุนแรง" ส่วนจุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "เมื่อถูกตัดสินให้เป็นผู้แพ้หรือถูกวิจารณ์ ไม่แสดงอาการโกรธ"

2.7 เรื่อง "ความซื่อสัตย์สุจริต" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องมากที่สุดคือ "บอกผลเสียที่เกิดจากความไม่ซื่อสัตย์สุจริต" ส่วนจุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "บอกผลดีของความซื่อสัตย์สุจริต"

2.8 เรื่อง "ความไม่เห็นแก่ตัว" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องมากที่สุดคือ "บอกลักษณะของคนเห็นแก่ตัวและไม่เห็นแก่ตัว" ส่วนจุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "บอกการกระทำเพื่อประโยชน์ของหมู่คณะได้"

2.9 เรื่อง "ความเมตตา" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องมากที่สุด คือ "การช่วยเหลือสัตว์และมนุษย์ให้พ้นจากความทุกข์ทรมานตามกาลเทศะ" ส่วนจุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "ไม่เยาะเย้ยหยันจนประจาน เมื่อผู้อื่นพลั้งพลาด"

2.10 เรื่อง "ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องมากที่สุดคือ "แสดงความมีน้ำใจต่อผู้อื่น" ส่วนจุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "หาบุญให้ทานตามกาลเทศะ"

2.11 เรื่อง "เราอยู่ร่วมกัน" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องมากที่สุดคือ "ให้อภัยเมื่อมีความผิดพลาดบกพร่องเกิดขึ้น" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "บอกได้ว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม"

2.12 เรื่อง "รักกันช่วยกัน" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องมากที่สุดคือ "การให้ความช่วยเหลือผู้อื่นตามความเห็นชอบของตนหรือมีโอกาสและศรัทธา" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "การแสดงปรารถนาดีต่อผู้อื่นได้ถูกต้องตามโอกาส"

2.13 เรื่อง "ทำได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องมากที่สุดคือ "เปรียบเทียบผลที่เกิดจากการประกอบกรรมดีและกรรมชั่วได้" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "ปฏิบัติตนเป็นคนดีทั้งต่อหน้าและลับหลัง"

2.14 เรื่อง "เด็กดี" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องมากที่สุดคือ "เปรียบเทียบผลที่เกิดจากการทำความดีและความชั่วได้" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "ปฏิบัติตนเป็นคนดีทั้งต่อหน้าและลับหลัง"

2.15 เรื่อง "การทำใจให้สงบมีสมาธิ" มีจุดประสงค์เพียงข้อเดียวที่มีหนังสือภาพสอดคล้องคือ "บอกประโยชน์ของการทำใจให้สงบ"

2.16 เรื่อง "เหตุผลช่วยให้คนเที่ยงธรรม" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องมากที่สุดคือ "ชักชวนใจแก่ปัญหาง่าย ๆ ได้อย่างมีเหตุผลและยุติธรรม" และข้อที่ "บอกวิธีป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "บอกว่าอะไรเป็นเหตุ อะไรเป็นผลในปัญหาง่าย ๆ"

2.17 เรื่อง "ความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพ
สอดคล้องมากที่สุดคือ "พิจารณาไตร่ตรองเรื่องราวต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล" จุดประสงค์
ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "บอกวิธีตัดสินอย่างยุติธรรม"

2.18 เรื่อง "ความกล้าหาญ" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องมากที่สุด
คือ "เมื่อทำผิดกล้ารับผิดและกล่าวคำขอภัยหรือขอโทษได้" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพ
สอดคล้องน้อยที่สุดคือ "กล้าแสดงออกไม่ประหม่าอาย"

2.19 เรื่อง "การรู้จักความพอดี" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้อง
มากที่สุดคือ "บอกวิธีปฏิบัติตนเป็นผู้ที่มีความพอดีในชีวิตประจำวัน" ส่วนจุดประสงค์ย่อย
ข้ออื่น ๆ มีความสอดคล้องเท่ากัน

2.20 เรื่อง "ทุกสิ่งย่อมเปลี่ยนแปลง" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้อง
มากที่สุดคือ "บอกความเปลี่ยนแปลงรอบ ๆ ตัวได้" และข้อ "บอกได้ว่าการเปลี่ยนแปลง
นั้นมีผลดีและผลเสียอย่างไร" ส่วนจุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "รู้วิธี
ปฏิบัติตนเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลง"

2.21 เรื่อง "การยอมรับการเปลี่ยนแปลง" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพ
สอดคล้องมากที่สุดคือ "บอกวิธีปฏิบัติตนเมื่อเกิดความเปลี่ยนแปลงได้" จุดประสงค์ที่มี
หนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "บอกความเปลี่ยนแปลงรอบ ๆ ตัวได้"

2.22 เรื่อง "วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพ
สอดคล้องมากที่สุดคือ "บอกวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นได้" และจุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพ
สอดคล้องน้อยที่สุดคือ "ปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับวัฒนธรรมประเพณีนิยมของท้องถิ่น"

2.23 เรื่อง "ความกตัญญูทวดเวท" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องมากที่สุด
คือ "ปฏิบัติตนเพื่อตอบแทนคุณ" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุดคือ "บอกได้ว่าใครบ้าง
สิ่งใดที่มีบุญคุณต่อเรา"

2.24 เรื่อง "ความจงรักภักดี" จุดประสงค์ที่มีหนังสือภาพสอดคล้องมากที่สุด คือ "บอกสถาบันและสิ่งสำคัญที่สร้างความมั่นคงของชาติได้" จุดประสงค์ที่มีหนังสือ สอดคล้องน้อยที่สุด คือ "บอกได้ว่าตนเป็นคนไทย" "บอกวิธีรักษาความมั่นคงและความ ปลอดภัยของชาติ" และ "รวมกิจกรรมในการแสดงออกถึงความรักชาติได้ตามวัยและ โอกาส"

2.25 เรื่อง "การไม่ลองและเสพสิ่งเสพติด" มีหนังสือสอดคล้องเท่ากันหมด ทั้ง 3 จุดประสงค์

3. จำนวนหนังสือภาพที่มีความสอดคล้องกับหัวข้อจริยศึกษาของแผนการสอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 มีดังนี้

3.1 หัวข้อจริยศึกษาที่มีหนังสือภาพสอดคล้องมากที่สุดคือ

ความเมตตา
เราอยู่ร่วมกัน
เหตุผลช่วยให้คนเที่ยงธรรม
รักกันช่วยกัน
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

3.2 หัวข้อจริยศึกษาที่มีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยคือ

การทำใจให้สงบมีสมาธิ
การไม่ลองและเสพสิ่งเสพติด
ความจงรักภักดี
วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อเรื่องหนังสือภาพกับจุดประสงค์ของแผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 นั้นปรากฏว่า เนื้อเรื่องจากหนังสือภาพทุกเรื่องก็นำมาวิเคราะห์ล้วนแต่มีจริยธรรมสอดแทรกอยู่ทั้งสิ้น ซึ่งแตกต่างกับผลการวิจัยของ ตูประภา กรีทอง (ตูประภา กรีทอง 2527 : 84) ที่วิเคราะห์หนังสือภาพตามเนื้อหากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตพบว่า หนังสือภาพส่วนใหญ่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนในกลุ่มนี้มีเนื้อหาครอบคลุมหลายหัวข้อวิชา และแต่ละหัวข้อวิชาก็ล้วนแต่เป็นวิชาการเฉพาะอย่าง เมื่อทำการวิเคราะห์หนังสือภาพเพื่อดูความสอดคล้องกับแผนการสอนของกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตนี้ จึงปรากฏว่าได้คะแนนรวมในระดับน้อยที่สุด การที่เนื้อหาหนังสือภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษาเป็นส่วนใหญ่ก็เพราะโดยหลักการเขียนเรื่องสำหรับเด็ก ผู้เขียนทุกคนต่างก็มุ่งส่งเสริมจริยธรรมให้เกิดแก่เด็ก โดยการให้เด็กได้เห็นแบบอย่างที่ดีงาม จากการแสดงออกของตัวละครในเรื่องเพื่อที่จะช่วยปลูกฝังทัศนคติที่ดีในการมองโลกและชีวิต (ปราณี เชียงทอง 2526 : 134) แม้ว่าหนังสือภาพบางเรื่องก็ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายเขียนขึ้นเพื่อสอนความรู้ทางธรรมชาติ สุขภาพ อนามัยก็ตามแต่วิธีกำเนินเรื่องและตัวละครก็ยังแสดงออกถึงการกระทำที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมอยู่นั่นเอง

หัวข้อจริยธรรมที่พบว่าสอดคล้องกับหนังสือภาพมากที่สุดคือ ความเมตตา ซึ่งตรงกับ วิจิตรา สุภากร (วิจิตรา สุภากร 2522 : 91) ได้วิเคราะห์หาประเภทของคุณธรรมที่ปรากฏอยู่ในหนังสืออ่านสำหรับเด็ก จากประเพณีทานชาวนบ้านวรรณกรรมปัจจุบัน และวรรณกรรมร้อยกรองและได้พบว่า หนังสือประเภทวรรณกรรมปัจจุบันมีคุณธรรมในด้านเมตตาปรากฏมากที่สุดเช่นกัน โดยธรรมชาติของเด็กเด็กทุกคนต้องการความรักความเมตตาจากผู้อื่นแล้ว ดังนั้นการเขียนหนังสือสำหรับเด็กจึงได้นำคุณธรรมในด้านนี้มาก เพื่อเป็นการสนองอารมณ์ที่ปรารถนาของเด็กและทำให้เด็กจิตใจอ่อนโยน (รัฐจวน อินทรกำแหง 2517 : 77 - 86) สำหรับ

หัวข้อจริยธรรมที่มีหนังสือสอดคล้องน้อยคือ การทำใจให้สงบมีสมาธิ ซึ่งมีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุด เพราะเรื่องการทำใจให้สงบนั้นอาจจะยังไม่เหมาะกับวุฒิภาวะของเด็ก เพราะเด็กในวัยนี้มีความสนใจเรื่องที่สนุกสนาน กิจกรรมแปลก ๆ เกี่ยวกับชีวิตประจำวันมากกว่า (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2524 : 205)

นอกจากนี้หัวข้อจริยธรรมที่เกี่ยวกับ การไม่หลงและเสพสิ่งเสพติด ก็เป็นอีกจริยธรรมหนึ่งที่มีหนังสือภาพสอดคล้องน้อยที่สุด ซึ่งตรงกับผลการวิเคราะห์ของ วิจิตรา สุภากร (วิจิตรา สุภากร 2522 : 94) ที่พบว่า การไม่หลงและเสพสิ่งเสพติดให้โทษ ความประณีตละเอียดถี่ถ้วน และความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์เป็นคุณธรรมที่ไม่ปรากฏในหนังสืออ่านประเภทวรรณกรรมร้อยกรองเลย ทั้งนี้เพราะเรื่องเกี่ยวกับสิ่งเสพติดเป็นเรื่องที่เด็กในวัยนี้จะไม่ค่อยเข้าใจนักเพราะเป็นเรื่องไกลตัว จึงเป็นเรื่องที่เขียนได้ยากมากสำหรับเด็กในระดับชั้นนี้ และเด็กวัยนี้ยังอยู่ใกล้ชิดกับบิดามารดาจึงมีปัญหาลึกในเรื่องสิ่งเสพติดน้อย จากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2524-2529 ได้อ้างถึงงานวิจัยปัญหาเสพติดพบว่าประมาณร้อยละ 60 ของผู้ติดยาเป็นผู้ที่มีอายุ 15-24 ปี (แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2524 : 75) ที่ชี้ให้เห็นว่าปัญหาของสังคมในค่านายาเสพติดนี้จะอยู่ในช่วงอายุวัยรุ่นตอนต้น เป็นวัยที่เด็กต้องการความเป็นตัวของตัวเอง จึงมีโอกาสพลากพลั้ง

มีข้อนำสังเกตเกี่ยวกับวิธีการเสนอเรื่องในหนังสือภาพคือ ผู้เขียนมักจะชี้ให้เห็นโทษของการละเลยข้อควรปฏิบัติมากกว่าการชี้ข้อดี เช่น แผนการสอนเรื่องหน้าที่ของเราจะมีหนังสือภาพที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อที่บอกผลเสียของความไม่รับผิดชอบมากกว่าจุดประสงค์ข้อที่บอกผลดีของความรับผิดชอบ ตลอดจนจุดประสงค์ข้ออื่น ๆ ที่เขียนในเชิงเปรียบเทียบผลที่เกิดจากการกระทำที่ดีและการกระทำที่ไม่ดีซึ่งเป็นวิธีการนำเสนอเรื่องราวเชิงเปรียบเทียบหรือขัดแย้ง เพื่อชี้แนะจริยธรรมในค่านดีให้เด่นชัดยิ่งขึ้นนั่นเอง (บันลือ พฤษะวัน 2524 : 128)

ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับแผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการหนังสือภาพและการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้คือ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับบรรณารักษ์

1.1 บรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนควรทำรายชื่อนี้หนังสือภาพ พร้อมกับบรรณนิทัศน์ เพื่อเสนอแนะอาจารย์ผู้สอนวิชากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา เพื่อที่อาจารย์ผู้สอนจะได้นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนในชั่วโมงเรียน

1.2 ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เพื่อสอนจริยธรรมให้แก่เด็ก เช่น การเล่านิทาน การเชิดหุ่น โดยใช้เนื้อเรื่องจากหนังสือภาพในงานวิจัยครั้งนี้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ผู้สอนจริยศึกษา

อาจารย์ผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยโดยเฉพาะแขนงจริยศึกษานี้ ควรจะร่วมมือกับบรรณารักษ์เพื่อคัดเลือกหนังสือภาพเข้าห้องสมุด โดยศึกษาด้วยว่าหนังสือภาพแต่ละชื่อเรื่องนั้นมีจริยธรรมข้อใดบ้างที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

ในการที่ผู้ปกครองจะซื้อหนังสือภาพให้แก่เด็ก ควรจะพิจารณาถึงเนื้อหาในหนังสือภาพเพื่อจะได้เลือกซื้อหนังสือที่มีคุณค่าทางจริยธรรม

4. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เขียนหนังสือภาพ

4.1 ผู้เขียนหนังสือภาพควรจะได้ศึกษาหลักสูตรมาตรฐานการศึกษา พุทธศักราช 2521 เพื่อที่จะได้ทราบถึงหลักการและเหตุผลในการจำแนกกลุ่มวิชาที่จะให้เด็กได้เรียนรู้ โดยเฉพาะกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ซึ่งจะระบุถึงจริยธรรมที่จะใช้สอนเด็กมีประการใดบ้าง เพื่อผู้เขียนจะได้สร้างแนวเรื่องที่ส่งเสริมจริยธรรมข้อนั้น ๆ ให้สอดคล้องกัน

4.2 จริยธรรมหัวข้อใดที่ยังมีหนังสือภาพน้อยก็ควรช่วยกันเขียนเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในจริยธรรมข้อนั้นและควรเสริมคำถามท้ายเล่ม เพื่อใช้ทดสอบว่าเด็กอ่านจบแล้วจะได้แนวความคิดมากขึ้นเพียงไร

5. ข้อเสนอแนะสำหรับสำนักพิมพ์

5.1 สำนักพิมพ์ควรสนับสนุนผู้เขียนหนังสือภาพในหัวข้อจริยธรรมอื่น ๆ ที่ยังมีผู้ผลิตไว้น้อย

5.2 ในการผลิตหนังสือสำหรับเด็กในวัยต่าง ๆ ควรคำนึงคุณลักษณะของหนังสือตามหลักวิชาเพื่อให้หนังสือที่ผลิตออกมานั้นสามารถใช้ประโยชน์ได้เต็มที่

6. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

6.1 ควรทำการวิเคราะห์ความสอดคล้องของหนังสือสำหรับเด็กกับแผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6

6.2 ควรมีการศึกษารูปแบบของการนำเสนอเรื่องในหนังสือภาพว่าการนำเสนอแบบใดที่เด็กมีความพึงพอใจมากกว่ากัน

บรรณาการ

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ นาคอยู่ การวิเคราะห์หนังสือสำหรับเด็กวัย 6 - 7 ปี ที่พิมพ์ใน
ประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 - 2522 ปริญญาโท ภาศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 90 หน้า อีกสำเนา
การศาสนา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ คู่มือจริยศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4
โรงพิมพ์ศาสนา 2521, 171 หน้า
การศึกษาแห่งประเทศไทย, สมาคม บทบาทวิทยุกระจายเสียงการศึกษา
ชุดการศึกษาเพื่อชุมชน 2525, 331 หน้า
จรัญ พรหมอยู่ ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมไทย โอเคียนส์โตร 2526, 216 หน้า
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ หลักสูตรและการสอน พิมพ์ครั้งที่ 3
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 271 หน้า
ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ การทำหนังสือสำหรับเด็ก วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2527, 271 หน้า
ณรงค์ ทองปาน การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู
2526, 173 หน้า
นิรมล กิตติวิบูลย์ "การพัฒนาเยาวชน : จากนโยบายถึงการปฏิบัติสู่สภาพปัญหา"
วารสารการศึกษาแห่งชาติ 17 : 3 - 20 ธันวาคม - มกราคม 2526
บันลือ พงษ์ตะวัน วรรณกรรมกับเด็ก ไทยวัฒนาพานิช 2521, 138 หน้า
ปราณี เชียงทอง วรรณกรรมสำหรับเด็ก ชมรมเด็ก 2526, 151 หน้า
ภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย, สมาคม รายงานการสัมมนาเรื่องการจัดทำ
หนังสือสำหรับเด็ก 2521, 281 หน้า
รัฐจวน อินทรกำแหง, คุณ วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น กวางมด 2517,
125 หน้า

ละเมียด ลิมอักษร "มาหาหนังสือกันเถอะ" ประถมศึกษา 12 : 24 - 44

กรกฎาคม 2521

วรรณิ ศิริสุนทร ประวัตินักเขียนและนักวาดภาพหนังสือสำหรับเด็ก เล่ม 1

แพร่พิทยา 2527, 127 หน้า

วิจิตร สุกากร วิเคราะห์หนังสืออ่านสำหรับเด็กในชั้นคุณธรรมเฉพาะที่พิมพ์เป็น

ภาษาไทยระหว่างปี พ.ศ. 2520 - พ.ศ. 2522 ปริทัศน์พนธ์ กศ.บ.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 141 หน้า อัดสำเนา

วิชัย วงษ์ใหญ่ พัฒนาหลักสูตรและการสอน-มีคำพิมพ์ครั้งที่ 3 โอเคียนส์ไตร์

2525, 246 หน้า

วิริยะ สิริสิงห์ การเขียนเรื่องสำหรับเด็ก ขมรมเด็ก 2524, 118 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

กรมวิชาการ 2521, 118 หน้า

แนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กรมวิชาการ

2522, 211 หน้า

แผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กรมวิชาการ 2522, 312 หน้า

แผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กรมวิชาการ 2522, 447 หน้า

สมใจ สุริยกุล การสร้างบทเรียนสื่อประสมในวิชาจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 5 ในอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ปริทัศน์พนธ์ กศ.บ. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 218 หน้า อัดสำเนา

สมศักดิ์ ศรีมานะ การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก โอเคียนส์ไตร์ 2523,

168 หน้า

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย การสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย หน่วยที่ 1-7

2526, 447 หน้า

_____ พฤติกรรมวัยเด็ก หน่วยที่ 8 - 15 2525, 460 หน้า

สุประภา ทวีทอง การวิเคราะห์ความสอดคล้องทางคำานเนื้อหาระหว่างหนังสือภาพ

และกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ตามหลักสูตร

ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2527, 180 หน้า อักสำเนา

สุรางค์ รุ่งเรือง วิเคราะห์คุณธรรมในหนังสือการ์ตูนไทยเล่มละ 3 - 10 บาท

ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525,

146 หน้า อักสำเนา

พชัย ต้นหยง การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก พิมพ์โลก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พิมพ์โลก 2525, 523 หน้า

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์คุรุสภา 2521, 426 หน้า

อังกณา สายยศ วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2523, 193 หน้า

Huck, Charlotte S. Children's Literature in Elementary School. 3rd. ed., New York, Holt, 1976. 815 p.

Shulevitz, Uri. "What's a Picture Book?" Wilson Library Bulletin. 55 : 99 - 101, October, 1980.

Sutherland, Zona and May Hill Arbuthnot. Children and Books. 5th.ed., Illinois, Scott Foresman and Company, 1977. 699 p.

Tooze, Ruth. Story Telling. Englewood Cliffs, Prentice-Hall, 1959. 268 p.

การผนวกรวม

ภาคผนวก ก

บรรณนิทัศน์หนังสือภาพที่นำมาวิเคราะห์

กานต์มณี ศักดิ์เจริญ จิ๋ว ภาพประกอบโดย ประสิทธิ์ อึ้ง บรรณกิจ 2522,
ไม่มีเลขหน้า

จิ๋วเป็นลูกสิ่งชั่วร้ายซึ่งอาศัยอยู่กับพ่อแม่และปู่ถึงมากมายที่เชิงเขาแห่งหนึ่ง
ในตำบลหนองกระทุ่ม จังหวัดอุทัยธานี สิ่งชั่วร้ายรักใคร่กลมเกลียวกันก็โดยเฉพาะจิ๋ว
เป็นที่รักของปู่ถึงและผู้คนที่มาเที่ยว รวมทั้งชาวบ้านแถบนั้น และเด็กหญิงแดง ซึ่งมี
อาชีพขายกล้วย วันหนึ่งจิ๋วหายไป สิ่งชั่วร้ายรวมทั้งชาวบ้านและแดงต่างก็เป็นห่วง
และออกตามหา แต่ไม่พบจนเวลาผ่านไปหนึ่งอาทิตย์ จิ๋วกลับมา นั่งอยู่ในรถตุ๊กสีฟ้า
โดยมีโกและพ่อแม่ของโกตามมาส่งด้วย พ่อของโกเล่าว่าจิ๋วแอบเขาไปกิน
น้ำตาลเมาในรถแล้วหลับไป เมื่อรถวกเขากลับไปถึงบ้าน โกอยากเลี้ยงจิ๋วไว้ แต่จิ๋ว
ไม่ยอมกินข้าวกินน้ำ โกและพ่อแม่จึงต้องพาจิ๋วกลับมาส่งที่เดิม

กานต์มณี ศักดิ์เจริญ หนอนเจ้าบุญญา ภาพประกอบโดย วิน (นามแฝง) บรรณกิจ
2524, ไม่มีเลขหน้า

นกนางเขนตัวหนึ่งออกหาอาหาร ได้พบหนอนเจ้าบุญญาที่ร้องขอชีวิตและ
อาสาจะวัดตัวให้นกนางเขน นกนางเขนภูมิใจที่หลังของตนนั้นยาวถึงตีนหัวและได้พา
หนอนเจ้าบุญญาไปวัดคอนกกระสา วัดปากนกกระทิง วัดหางนกแขงแขว ส่วนนกเขา
ตามหาหนอนเพื่อจะให้วัดเสียง หนอนชี้แจงว่าตนวัดได้แต่สิ่งซับซ้อนได้เท่านั้น นกเขา
ไม่พอใจและรู้ว่าถ้าหนอนวัดไม่ได้ก็จะกินหนอนเสีย หนอนจึงออกอุบายเอาตัวรอด
โดยให้นกเขาขันยาว ๆ ในขณะที่นกเขาขันอยู่อย่างเพลิดเพลีนนั้น หนอนเจ้าบุญญาก็
ล้มหายไป

กึ่งแก้ว วิเชียรบุญกุล ช่วยหนูควาย ภาพประกอบโดย สมัย สุทธิธรรม แพร่พิทยา
2525, 16 หน้า

แม่มกมีลูกเล็กอยู่ตัวหนึ่ง วันหนึ่งแม่มกจะออกไปหาอาหาร จึงสั่งลูกให้คอย
อยู่บนกิ่งไม้ แล้วแม่มกก็บินไปหาอาหาร ส่วนลูกนกไม่เชื่อฟัง บินหนีไปเที่ยว และหาทาง
กลับรังไม่ถูก ลูกนกถูกเด็กชายคนหนึ่งจับได้ แต่ในที่สุดเด็กคนนั้นก็ปล่อยลูกนกไปพบกับ
แม่ที่กำลังตามหาอยู่ นกสองแม่ลูกจึงบินกลับรังไปอย่างมีความสุข

กึ่งแก้ว วิเชียรบุญกุล อันผู้ชนะ วัฒนาพานิช 2527, 16 หน้า

อันเป็นเด็กผู้ชายชาวกรุงได้ไปเยี่ยมลุงที่ต่างจังหวัดในตอนปิดเทอม อันเหงามาก
อยากจะเล่นโลดโผนแบบในภาพยนตร์โทรทัศน์ เช่น มดแดง กำลังภายใน ดุจแนะนำ
ให้เล่นโพงพาง อันจึงลองเล่นโพงพางแล้วคิดใจ เพราะลุงบอกว่า ได้ประโยชน์
เป็นการฝึกปฏิภาณไหวพริบ พออันกลับกรุงเทพมหานครก็เล่นโลดโผนอีกจนขาดเจ็บ
จึงหันมาชวนเพื่อนเล่นโพงพาง เพื่อน ๆ ก็ชอบใจ และสนุกสนานไปกับอัน เท่ากับว่า
อันเป็นผู้ชนะ คือชนะใจตนเอง

กิตติยาวดี บุญเชื้อ แก้วหูลี วัฒนาพานิช 2527, 15 หน้า

เป็นหนังสือคำกลอนสอนใจเด็กเกี่ยวกับหนอนตัวหนึ่งที่รู้จักหาวิธีหลบหลีกไม่ให้
ตัวเองตกเป็นอาหารของนก หายใจมีวัฏจักรชีวิตของผีเสื้อ

จงรัก ศิริตัน จ้อยเป็อริง ภาพประกอบโดย จงรัก ศิริตัน ไทวัฒนาพานิช
2524, ไม่มีเลขหน้า

๓. ชายป่าแห่งหนึ่งมีนกกกระเจาอาศัยทำรังอยู่มากมาย จ้อยนกกกระเจา
หนุ่มน้อยรู้สึกเป็อริงของตน จึงคิดออกหารังใหม่ ในที่สุดก็พบโบสถ์แห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นที่
อาศัยของนกกกระเจา นกเค้าแมว สายไฟฟ้าที่เต็มไปด้วยนกนางแอ่น กรงนกเขา
นกขุนทอง นกหงส์หยก ตามลำดับ แต่ทุกแห่งที่จ้อยพบก็ไม่เหมาะแก่จ้อยเท่าชายป่า
แห่งนั้นที่ซึ่งจ้อยสามารถทำประโยชน์ด้วยการจับหนอนที่ทำลายพืชผลไม้กินเป็นอาหาร
เมื่อคิดได้เช่นนั้น จ้อยจึงตัดสินใจบินกลับรังเดิม

จะเอ (นามแฝง) กระต่ายเจ้าปัญญา ภาพประกอบโดย พอ. พิศายาสกุล ชีร์สาส์น
ม.ป.ป., ไม่มีเลขหน้า

เสือตัวหนึ่งจับกระต่ายได้และกำลังจะกินเป็นอาหาร กระต่ายจึงออกอุบาย
บอกเสือว่า ตัวมันเองยังเล็กอยู่กินไม่อร่อย และเสนออาหารอร่อยให้เสือ คือ ก้อนหิน
สีขาว 7 ก้อน ซึ่งกระต่ายบอกกับเสือว่าเป็นไข่มุก กระต่ายเริ่มเคาะไข่มุกเหล่านั้น
ให้เสือ ขณะที่รอกไข่มุกให้สุกนั้น กระต่ายบอกเสือว่าตนจะไปธุระสักครู่ แล้วจะกลับมา
และยังกำชับว่าอย่ากินไข่มุกจนกว่าตนจะกลับมา ก่อนไปกระต่ายได้สร้างนับจำนวนไข่มุก
กำลังเคาะผิดไป 1 ฟอง เมื่อกระต่ายไปแล้ว เสือจึงแอบกินไข่มุกที่เคาะไฟร่อนจัด เสือ
เจ็บปวดมากและรู้ว่าสิ่งที่มีมันกินนั้นคือ ก้อนหิน ส่วนกระต่ายหนีรอดไปได้

จันทร์เจ้าขา (นามแฝง) การละเล่นของเด็กไทย โอม รัชเวทย์ ชีร์สาส์น
ม.ป.ป., ไม่มีเลขหน้า

รวบรวมการละเล่นแบบไทย ๆ เช่น งูกินหาง ลิงจับหลัก โพงพาง อีกาพิทไข
ชนไก่ เทวดานั่งเมือง เป็นต้น

ตีพิมพ์ เล่าจันทร์ เมื่ออยากซื้อของถูก ภาพประกอบโดย สมชาย เวชวิทย์
สุวีริยาสาส์น 2526, 12 หน้า

ลูกหนีตามแม่ไปตลาด แม่ซื้อสมุดดินสอให้มากมาย ลูกหนีนำไปอวดเพื่อนที่โรงเรียน เพื่อน ๆ อยากได้เพราะเห็นว่าน่าใช้และราคาถูก จึงอยากซื้อบ้าง แต่ทุกคนขายอยู่ไกล กระต่ายน้อยจึงออกความคิดให้รวมเงินกันแล้วส่งตัวแทนไปซื้อ เมื่อซื้อของจำนวนมากจะได้ส่วนลดมาก และเมื่อหักค่ารถแล้วก็ยังมีกำไรเหลืออีก ซึ่งจะสามารถตั้งเป็นเงินกองทุนซื้อของมาขาย และตั้งเป็นสหกรณ์โรงเรียน ทำให้ซื้อของในราคาถูกกว่าร้านอื่น ๆ

จารุพงษ์ จันทรเพชร ชีวิตของฉัน ภาพโดย จารุพงษ์ จันทรเพชร บรรณกิจ
2527, ไม่มีเลขหน้า

เจ้ากวางน้อยกับแม่อาก้อยอยู่ในป่าที่ร่มรื่นแห่งหนึ่ง กวางน้อยมีเพื่อนมากมาย แต่ที่ชอบเล่นกันเสมอ ๆ คือ นกแก้วกับกระต่าย ต่อมากระต่ายถูกมนุษย์จับไป ป่าไม้ที่เคยร่มรื่นก็แห้งแล้งเพราะมนุษย์ตัดไม้ทำลายป่ากันมาก นกแก้วถูกมนุษย์ยิงจนปีกหัก กวางน้อยจึงมีความรู้สึกความทุกข์โศกเศร้ามาก วันหนึ่งขณะอยู่ตามลำพัง กวางน้อยเห็นสัตว์ที่มีหน้าตาและรูปร่างแปลกประหลาด ขณะนั้นเองกวางน้อยได้ยินเสียงเปรี๊ยะดังกองป่าพร้อมกับรู้สึกเจ็บที่ขา และครั้งนี้ก็เป็นบทเรียนครั้งแรกในชีวิตที่ทำให้กวางน้อยไขว่คว้าหาความรู้เกี่ยวกับโลกของมนุษย์ที่ต้องหลีกหนีให้ไกล

จิตอารมย์ สวัสดิ์จิตัง แม่เจ้าบุญญา ภาพโดย ทนงศักดิ์ พุ่มศรีพักตร์ วัฒนาพานิช
2527, ไม่มีเลขหน้า

เหยี่ยวกับลูก 3 ตัว แมวกับลูก 4 ตัว และหมูกับลูก 2 ตัว อาศัยอยู่ที่ต้นไม้
ต้นเดียวกัน ต่างก็ออกมาหาอาหารมาเลี้ยงลูกของตนอย่างมีความสุข วันหนึ่งแม่แมวแอบ
ไต่ยีนู 2 ตัวคุยกันว่าจะมาขโมยลูกเหยี่ยว ลูกแมวและลูกหมู ก่อนที่แม่สัตว์ทั้งสาม
ออกไปหากิน แม่แมวนำข่าวมาบอกแม่หมูและแม่เหยี่ยว จากนั้นแม่สัตว์ทั้งสามก็ไม่ยอม
ออกไปหากินเช่นเคย เพราะเกรงว่าลูก ๆ จะได้รับอันตราย ทำให้ลูกสัตว์ทั้งหลาย
บนหัวและร้องขออาหาร แม่แมวจึงแก้ปัญหาโดยจะผลัดกันเฝ้าลูก ๆ ทำให้ลูกไม่กล้า
เข้าไปขโมยลูกสัตว์ ต่อมางูแอบขึ้นไปบนต้นไม้จะขโมยลูกแมว เพราะเห็นว่าแม่เหยี่ยว
และแม่หมูหลับ ลูกแมวร้องขอความช่วยเหลือ แม่หมูและแม่เหยี่ยวจึงขับไล่งูหนีไป
เมื่อแม่แมวกลับมา ทั้งแม่เหยี่ยวและแม่หมูขอโทษที่ประมาทไป แม่แมวให้อภัยและ
ขอบคุณที่ไถ่ชีวิตลูกของมันไว้ จากนั้นมาสัตว์ทั้งสามก็รักใคร่และเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน
ตลอดมา

จิตอารมย์ สวัสดิ์จิตัง รางวัลแห่งความดี วัฒนาพานิช ม.ป.ป., 23 หน้า

เด็กชายเคยต้องการจะซื้อฟุตบอล เขาจึงอาสาช่วยบิดาทำงาน บิดาจ่ายเงิน
ให้วันละ 20 บาท แต่เคยเป็นคนขี้เกียจ บิดาจึงปรับค่าความขี้เกียจของเคยครั้งละ
5 บาท เคยคิดได้จึงพยายามปรับปรุงตัวโดยรู้จักปิดไฟ ปิดน้ำ เป็นต้น เมื่อถึงวันเด็ก
บิดาจึงซื้อฟุตบอลให้และชมเชยในความอุตสาหะวิริยะของเคย

จิตอารมย์ สวัสดิ์คีติง ลูกแพะเที่ยวกรุง ภาพประกอบโดย ชานี จันทร์หอม
 วัฒนาพานิช 2527, ไม่มีเลขหน้า

ลูกแพะตัวหนึ่งอาศัยอยู่กับพ่อ วันหนึ่งพ่อแพะขับรถพาลูกแพะไปเที่ยวกรุงเทพ
 ลูกแพะรู้สึกตื่นเต้นใจมาก เมื่อถึงกรุงเทพ ลูกแพะเห็นฝูงจิ้งจอกแว่เข้ามาถนนตรงทาง
 มาลาบ และเห็นเปิดเกินข้ามถนนที่สะพานลอย พอมาถึงสี่แยกลูกแพะสงสัยว่าทำไม
 เสางจึงมีไฟสีแดง เหลือง เขียว พ่อแพะอธิบายให้ฟังว่า สีแดงแปลว่าหยุด สีเขียว
 แปลว่าไปได้ สีเหลืองเป็นสัญญาณเตรียมหยุดหรือไป ขณะนั้นลูกแพะเห็นฝูงหมูขับรถฝ่า
 ไฟแดง จึงถูกจำนำปรับเสียเงิน ต่อมาลูกแพะเห็นสุนัขข้ามถนนโดยไม่ดูซ้ายขวาหน้าหลัง
 จึงเกือบถูกรถชน เพราะความประมาทนั่นเอง

จิตอารมย์ สวัสดิ์คีติง สามเกลอเจอพอมค วัฒนาพานิช 2527, 16 หน้า

ลิง หนู และกระต่ายเป็นเพื่อนรักกัน สัตว์ทั้ง 3 มาหาอาหารในสวนของ
 พอมคใจดีผู้หนึ่งเป็นประจำ โดยลิงจะหาผลไม้ หนูจะหาขนมปัง กระต่ายจะหาหัวผักกาด
 และผักอื่น ๆ และนำมากินกันอย่างมีความสุข วันหนึ่งหนูกับลิงคิดแกล้งพอมคซึ่งนอนหลับ
 ในเปล กระต่ายห้ามปรามแต่ไม่มีใครเชื่อฟัง จึงได้ไ้หน้ามะพร้าวรดพอมค ส่วนหนูก็กัด
 สายเปลจนขาด พอมคหล่นลงมาด้วยความโกรธแค้น ดังนั้น พอมคจึงสาปให้ สัตว์ทั้งสอง
 ผิดปกติ:

จิรวรรณ บางท่าไม้ กรุบกว่า ภาพประกอบโดย ทนชัย วินโกมินทร์ คีกรภาพ
2526, 14 หน้า

เป็นกลอนสุภาพสี่ตอน เด็กไทยให้เป็นคนที่ไม่นิ่งดูตายกับการงาน ให้อารมณ์
สุขภาพโดยรับประทานอาหารให้ถูกส่วน ออกกำลังกายสม่ำเสมอ ไม่เซพยาเสพติด
ให้เป็นคนมีนิสัยสุจริต และมีเมตตากรุณา นอกจากนี้ยังสั่งสอนให้เป็นผู้ที่มีความกตัญญู
กตเวทิตะ มีสัมมาคารวะซึ่งจะทำให้เป็นที่รักและเอ็นดูของคนทั่วไป

ฉลอง พงศ์นาถ ความรักของแก้ว ปาณยา ม.ป.ป., 22 หน้า

แก้วเป็นเด็กชายกำพร้าบิดา เขาอาศัยอยู่กับมารดา ช่วยทำมาหากิน ประพฤติ
ตัวเป็นคนดี มีความซื่อสัตย์และช่วยเหลือคนอื่น ๆ เสมอ วันหนึ่งเขาได้ใช้เงินไปซื้อ
และทานจุกก้นหิน ซึ่งขวางทางผู้คนที่สัญจรไปมา หลังจากทิ้งจุกก้นหินออกแล้ว แก้ว
ได้พบทองคำซึ่ง เศรษฐีหนึ่งซ่อนไว้และมีจดหมายบอกยกทองคำให้กับผู้ทิ้งจุกก้นหินนี้
แก้วเล่าเรื่องนี้ให้แม่ฟัง แม่จึงบอกให้แก้วบริจาคทองคำส่วนหนึ่งเพื่อการกุศล ส่วนที่เหลือ
ใช้เป็นทุนทำมาหากินต่อไป

ชนิศา พิณบุสาร จอน จีว ญญกัณ ภาพประกอบโดย สมชาย มาลาไพฑูรย์ทิพย์
และ ปรีดา ปัญญาจันทร์ โอเคียนสโตร 2525, 22 หน้า

จอนกับจีวเป็นลูกกระรอกอยู่กับแม่บนต้นไม้ริมทะเล ก่อนที่พ่อแม่จะออกไปหา
อาหาร จะกำชับจอนกับจีวไม่ให้ออกนอกบ้าน แต่ด้วยความอยากรู้อยากเห็น ทำให้
จอนกับจีวซัดคำสั่งหนีออกไปเที่ยวจนแทบเอาชีวิตไม่รอด ในที่สุดก็กลับมาถึงบ้านด้วยความ
ปลอดภัย และเริ่มเข้าใจว่าทำไมพ่อแม่จึงไม่ให้ออกนอกบ้าน

ช่อทิพย์ สิริลักษณ์ เด็กชายขุนทอง ภาพประกอบโดย โกสินทร์ ชิตามร บรรณกิจ
2526, ไม่มีเลขหน้า

ขุนทอง เป็นลูกกำพร้าอาศัยอยู่กับยาย ขุนทองมีนิสัยร่าเริง แจ่มใส ชอบ
ศึกษาเล่าเรียน และมีสุขภาพแข็งแรง เขารับตื่นแต่เช้าทุกวัน และสวัสดิ์ก็ต่ายายก่อนไป
โรงเรียนทุกวัน เมื่อเช้าทองเรียนก็ตั้งใจฟังคำอธิบายของคุณครู วันหนึ่ง หลังจากเล่น
ก็หาวอย่างเห็นเคเหนื่อย ขุนทองรู้สึกกระหายน้ำมาก จึงไปชื้อน้ำหวานจากรถเข็นมาดื่ม
สักครู่ ขุนทองก็รู้สึกปวดท้องอย่างรุนแรงจนหมดสติไป คุณหมอบอกว่าเป็นเพราะดื่มน้ำ
ไม่สะอาด เช้าวันต่อมา คุณครูไคพุดสีแจ่งที่หน้าเสาธงกับนักเรียนและผู้ชายของให้ทราบ
ถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นคงเช่นที่ขุนทองได้รับ

ช่อทิพย์ สิริลักษณ์ เด็กหญิงแก้ว ภาพประกอบโดย โกสินทร์ ชิตามร บรรณกิจ
2526, ไม่มีเลขหน้า

แก้วเป็นเด็กหญิงที่น่ารัก อายุ 10 ปี เรียนอยู่ชั้น ป.4 ที่กรุงเทพฯ แก้วมีนิสัยดี
มีความเมตตา กรุณา ช่วยเหลือพ่อแม่ทำงานและชั้นเรียน ทุกวันแก้วจะตื่นนอนแต่เช้า
และรีบไปโรงเรียน เมื่อถึงเวลาพัก แก้วจะออกกำลังกายด้วยการเล่นกับเพื่อน ๆ
วันหนึ่งหลังจากเล่นสนุกสนานจนเหนื่อยแล้ว แก้วได้ไปชื้อลูกชิ้นย่างมา 2 ไม้ แบ่งกับ
เพื่อนคนหนึ่ง 1 ไม้ ขณะที่แก้วกำลังรับประทานลูกชิ้นอยู่นั้น ลูกฟุตบอลได้ลอยมากระแทก
ที่หัวแก้วเต็มที จนล้มลงทำให้ไม้ลูกชิ้นตำที่โคนลิ้น ครูรีบทำแผลใส่ยาและพาแก้วไปส่ง
บ้าน เช้าวันต่อมาเมื่อเคารพธงชาติแล้ว ครูใหญ่ได้ประกาศเตือนนักเรียนทุกคนให้
ระมัดระวังในการเล่นและการรับประทานอาหาร เพราะอาจจะเจ็บตัวเหมือนแก้ว

ขอทิตย์ สิริลักษณ์ บทเรียนของปาน ภาพประกอบโดย พี่ระ นาคเงิน บรรณกิจ
2528, 18 หน้า

ปานเป็นเด็กชายเกเร ไม่ชอบเรียนหนังสือ อยู่กับมารดาซึ่งเป็นหม้าย ปานไม่เคยช่วยมารดาทำงานเลย มารดาของปานมีอาชีพขายขนม ปานได้ขโมยเงินมารดาไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ เมื่อกลับมาพบมารดานั่งร้องไห้เพราะเงินหาย ปานนอนไม่หลับ เพราะสำนึกในความผิดและสงสารมารดา จึงสารภาพผิดและสัญญาว่าจะไม่ทำเช่นนี้อีก จากนั้นปานจึงกลายเป็นเด็กที่มีความประพฤติดี ช่วยมารดาทำงานบ้านตลอดมา

ขอทิตย์ สิริลักษณ์ สภาเขาเขียว บรรณกิจ 2527, ไม่มีเลขหน้า

เป็นเรื่องเปรียบเทียบการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยสมมุติว่ามีสภาสัตว์ป่า ชื่อว่า สภาเขาเขียว สภานี้มีการเลือกตั้งในระบบพรรค สัตว์ที่รู้เรื่องการปกครองดีก็จะอธิบายให้สัตว์ที่ไม่รู้เรื่องฟังถึงข้อดีของการปกครองในระบอบนี้ เพื่อเชิญชวนให้ไปเลือกตั้งเพื่อจะได้เป็นปากเสียงแทนตน

ขอทิตย์ สิริลักษณ์ หนูป้อมจอมชน บรรณกิจ 2526, 15 หน้า

ป้อมเป็นเด็กชายที่คึกคัก เกียจคร้าน ไม่มีความพากเพียร และอวดดี เขาเลี้ยงสุนัขไว้ตัวหนึ่งเพื่อเป็นเพื่อนเล่น แต่เมื่อป้อมโกรธก็จะทุบตี ในที่สุดสุนัขหนีไป เมื่อป้อมขาดเพื่อนเล่น เขาจึงไปวิ่งเล่นบนถนน และขว้างปากกอนหินใส่รถที่แล่นผ่านไปมาจนถูกตำรวจพักเตือน ทำให้พ่อแม่เสียใจมาก เมื่อถึงวันที่ป้อมต้องไปโรงเรียน เขาก็ไม่ตั้งใจเรียน ขอบแก้มเพื่อนอยู่เสมอ เวลาพักเรียนป้อมชอบเล่นผาดโผน เสียงก๊ากจนได้รับบาดเจ็บ แต่ป้อมไม่เช็ดแผล วันหนึ่งเขาชวนเพื่อน ๆ เล่นซ่อนหา ในขณะที่วิ่งเล่นซ่อนหาด้วยความเร็ว เขาชนกับเพื่อนล้มลงศีรษะฟาดพื้น สมองกระแทกกระเทือนมาก ทำให้ป้อมและเพื่อนต้องพักรักษาเป็นเวลานานและเสียการเรียนไปหนึ่งปี

ข้อพิพาท ศิริลักษณ์ อยู่อย่างไทย บรรณกิจ 2527, 16 หน้า

เนื้อเรื่องแต่งถ้อยสัปดาห์ แสดงเอกลักษณ์ของไทย เช่น รมเกล้าชาวไทย (พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว) ประเพณี วัฒนธรรม ภาษา สันถัมภ์ คนตรี ความรัก แขนงดิน ความสำคัญของเขาวงกตไทย ทรัพยากรธรณี ชงชาติ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

ชุมพล อรรถาโศก หนูน้อยผอานรี ภาพประกอบโดย ปรีดา ปัญญาจันทร์ ปาณยา ม.ป.ป., 23 หน้า

หนูน้อยเป็นเด็กกำพร้าอยู่กับลุงและป้า หนูน้อยเป็นเด็กที่มีความเมตตา กรุณา ชอบช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก ครั้งหนึ่งหลังจากที่หนูน้อยได้ช่วยเหลือสัตว์ และผู้คนเขาได้ให้ลาแก่พระราชาซึ่งกลับเมืองไป หลังจากนั้นพระราชาได้ส่งลาคืน และมอบแก้วแหวนเงินทองให้แก่หนูน้อย ครอบครัวของหนูน้อยก็อยู่กับอย่างมีความสุข

เชียวเสี้ยว คือไปยกายเรียนนิพนธ์ ภาพประกอบโดย เชียวเสี้ยว ภาษาต่างประเทศ 2524, ไม่มีเลขหน้า

เหิงเจีย คือไปยกาย ชั่วเจง ได้เป็นผู้คุมกันพระถึงขั้ววังไปอาราธนา พระไตรปิฎกยังแคว้นไซที่ เมื่อเดินทางไปถึงภูเขาคูหนึ่ง เหิงเจียตั้งคือไปยกายให้ไปสำรวจ คือไปยกายพบสัตว์ประหลาดแต่ไม่สามารถเอาชนะได้ เหิงเจียจึงรีบมาช่วย และฆ่าสัตว์ประหลาดนั้นตาย คือไปยกายจึงขอฝากตัวเป็นศิษย์ เหิงเจียได้มอบตำราให้ศึกษาแก่คือไปยกายไม่เอาใจใส่กลับใช้เวลาไปกับการนอน เหิงเจียคิดทดสอบความสามารถ ดังนั้น คือไปยกายจึงแปลงตัวเป็นเสือแควหางยังคงเป็นหมู คือไปยกายไม่ยอมแพ้จึงให้เหิงเจียแปลงกายให้ดูบ้าง เหิงเจียแปลงกายเป็นปู ส่วนคือไปยกายแปลงกาย

เป็นวัวแดงมุกยังเป็นแจ่มกมู และคิดจะเหยียบปู แต่ถูกปูหนีมจุมกเสียก่อน ถือไปยกายรู้ลึก
ละลายไขมา และยอมรับผิดพร้อมกับขอแก้ไขขอบพระองค์ตนเอง และจะตั้งใจศึกษา
หาความรู้จริงจริง

จริงกั ทองปาน แก้วมุกลาหาญ ภาพประกอบโดย โกสินทร์ ธีตามร บรรณกิจ
2524, 24 หน้า

สัตว์ประหลาดตัวหนึ่งแปลงกายเป็นนกอินทรีบินเข้าไปในเมืองจับคนกินเป็น
อาหาร เมื่อพระราชทราบได้ทรงประกาศหาคนรับคำสั่งปราบนกตัวนี้ แก้วพราหมณ์
ได้ยื่นประกาศจึงไปสมัคร และกลับมาเพื่อเตรียมสิ่งของต่าง ๆ แก้วได้พบนกอินทรี
กลางทาง และลอบดูพฤติกรรมของมันโดยตลอด เขาหาอุบายที่จะฆ่าสัตว์ประหลาดนี้ให้ได้
ครั้นเมื่อสัตว์ประหลาดแปลงกายเป็นเสือออกจากถ้ำไปแล้ว แก้วจึงซุกหลุมดัก แก้วตาม
เสือไป และพบว่ามันกำลังจะกินคนจึงต่อสู้กับมัน และหลอกล่อจนเสือตกหลุมที่เขาขุดไว้
และตายในที่สุด เมื่อพระราชทราบเรื่องจึงแต่งตั้งให้แก้วเป็นทหารเอก

ดวงชีวิต มนต์กัญญ หนูไผ่ไปตลาด ภาพประกอบโดย ทนงศักดิ์ ชุ่มทวีพัชร
วิไลพาภิธ 2527, 16 หน้า

เด็กหญิงคนหนึ่งชื่อไผ่ คุณแม่ให้ไปตลาด หนูไผ่ใช้ความรู้ที่ได้รับการอบรมมา
จากโรงเรียนเลือกซื้ออาหารที่สะอาด ไม่ใช่สืวิทยาสาตร์ถูกต้องตามหลักโภชนาการ
ปลาและเนื้อที่สด เหมาะแก่การนำมาประกอบอาหาร

คู่ (นามแฝง) ปลาหมึกจอมเกร วิไลพาภิธ 2527, 24 หน้า

ปลาหมึกตัวหนึ่งมีนิสัยเกรซอกร้างแกตัวทะเลตัวเล็ก ๆ เช่น ปลาคว
ม่านำ กุ้ง สัตว์เหล่านี้จึงไปขอรังให้ปูช่วยเหลือ ปูได้วาดาวตักเพื่อนแต่ปลาหมึก

ไม่น่าพ่ายังจะทำร้ายปู่อีกเลย ปู่จึงไต่ถามหนีบนวดปลาหมึก ปลาหมึกได้รับความเจ็บปวด จึงได้สัญญาว่าจะไม่รังแกปู่ ปู่จึงยอมควายกำออก จากนั้นปลาหมึกก็ไปขอโทษบรรดาสัตว์ทั้งหลายที่ตนเคยรังแก

เตรียม ขำเพชร กำแพงแก้วอีสาน บรรดาสาวคน ม.ป.ป., ไม่มีเลขหน้า

บรรยายถึงความเป็นอยู่ของชาวอีสานตั้งแต่เกิดตลอดจนการทำงาน ทำนา เลี้ยงควาย ค้าหารการกิน ฯลฯ

ถิรนต์ อนวัช คอกทอพบเพชรตากอย ภาพโดย งานชิ้น ความรพีณา พี.พี. ม.ป.ป., ไม่มีเลขหน้า

คอกทอเด็กหญิงชาวเขาอยู่กับสื่อและหน้า คอกทอบอกสื่อและหน้าว่าอยากได้กำไลเงินสวมกลมวงแทนนาฬิกาข้อมือ คอกทอหึงคนจึงมาก และหนีไปนั่งเล่นไ้ร่มไม้ในป่าและหลับไป ต่อมาพี่เพชรตากอยมาพบ และให้กำไลเงินสวมทดแทนคอกทอแล้วเพชรตากอยก็หายตัวไป แต่ก็มีพี่สาวจะโอบแยงเอากำไลเงินของคอกทอไป เพชรตากอยจึงปรากฏตัวขึ้นอีกครั้ง และบอกวาของสาวงามมีราคานั้นพี่สาวจะโอบจะมาแยงไปเสมอ และจะทำอันตรายเราได้ แต่ความดีงามมีค่ามากกว่าของราคาแพงทั้งหลาย และไม่มีใครแยงไปได้ ต่อจากนั้นคอกทอก็ทำให้สื่อกับหน้ามีความสุขโดยช่วยทำงานทุกอย่าง คอกทอเองก็มีความสุขมากเช่นกัน

ถิรนต์ อนวัช อาณาจักรสี่เขียว พี.พี. ม.ป.ป., ไม่มีเลขหน้า

ครอบครัวหนึ่งมีคุณพ่อ คุณแม่ และบุตรสาวชื่อเด็กหญิงคอกรัก วันหนึ่งคอกรักนั่งรถไปกับคุณพ่อ และเห็นป้ายประกาศกลางถนนเขียนไว้ว่า "มาช่วยกันสร้างกรุงเทพฯของเราให้เป็นสีเขียวก่อนเมษา 2525" คอกรักไม่เข้าใจจึงอธิบายว่า การปลูก

คนไม่มาก ๆ ทำให้สัตว์อื่น ๆ ปล่อย คุณแม่จึงพยายามชักชวนให้คอร์กี้ปลูกดอกไม้ คอร์กี้
ร่อนน้ำพรวนเก็บต้นไม้ที่คุณแม่ให้ไม่นานก็เบื่อ และจะเลยไปในที่สุด ต่อมาคอร์กี้ไปเที่ยวบ้าน
คุณยายในชนบท และพบว่าที่นั่นมีต้นไม้ดอกไม้สวยงามสดชื่นมากมาย เมื่อกลับมาบ้านแล้ว
คอร์กี้จึงปลูกต้นไม้ และ หมั่นดูแลเอาใจใส่เสมอมา

ทองคำ แสงโสภา หมาป่าแสนฉลาด ภาพโดย สมชาย เวชวิทย์ จมรมเด็ก ม.ป.ป.,
ไม่มีเลขหน้า

หมาป่าแฉะมีงูมีสัตว์ต่าง ๆ มากมาย พวกสัตว์เหล่านี้เกรงกลัวสิงโตจ้าวป่ามาก
เพราะมันชอบกินสัตว์ต่าง ๆ เป็นอาหาร สัตว์เหล่านี้จึงขอรองให้สิงโตไปอยู่ที่อื่น สิงโต
รับปากแต่มีเงื่อนไขว่าจะต้องเอาหินมาไม่รู้อยู่หมื่นปี ถ้าเอาไม่ได้ภายใน 7 วัน สิงโต
จะกินสัตว์เหล่านี้ พวกสัตว์ต่างเป็นทุกข์มาก แต่ก่อนจะถึงกำหนดก็ได้มีหมาป่าหนุ่มตัวหนึ่ง
หาทางลัดจากโพรงเขาวิ่งขวาด่าง ๆ จึงรับอาสาไปเอาหินมาไม่รู้อยู่หมื่นปี สิงโตฟังว่า มี
สองสามปีครั้นจะออกไปตลอดแต่ไม่ได้ปลาจึงชวนกันกลับบ้าน ขณะที่พายเรือมาใกล้
ฝั่งเห็นฝูงปลามากมายจึงเหวี่ยงแหลงไปที่แหถูกไม้ฉาก นามจึงดำน้ำลงไปเห็นปลาตัว
ที่หนึ่งจะเอาแหออกไป หมาป่าหยุดแล้วสิงโตจึงถามว่าจับได้แล้วหรือ หมาป่าก็ตอบว่าปลาตัว
ที่ 2 ออกแหออกไป ขอสิงโตถามว่าจับได้แล้วหรือหมาป่าจะตอบว่าตัวที่สามก็แหออกไป
เป็นเช่นนี้เรื่อย ๆ จนถึงปลาตัวที่ร้อยที่ขึ้นไม่รู้อยู่หมื่นปี สิงโตจึงยอมแพ้และทำตามสัญญา
สัตว์ทั้งหลายจึงมีความสุขอีกครั้งหนึ่ง

ทับทิม หัสนะธรรม นากน้อย ภาพประกอบโดย ป้อม (นามแฝง) ซี.พี. ม.ป.ป.,
ไม่มีเลขหน้า

นากเมื่อตัวหนึ่งถูกกระแสน้ำจากพายุฝนพัดพาไปติดอยู่บนโขดหิน และกลับไป
ด้วยความอ่อนเพลีย นากตัวเล็ก ๆ สองตัวกำลังช่วยกันถามเอาใบไม้ที่ขึ้นน้ำ

มาพบหน้าของคน แลกลัววกลบคุณบกลองตัวนั้น ต่อมาขณะนั้นกลองตัวนั้นกำลังสอนลูก ๆ ให้หัดบินอยู่นั้น เจ้าผู้ความก็ขอบเขามาจะกินลูกนก พอเมฆหมกบังตาที่จะช่วยลูกได้จึงบินไปมา และร้องเสียงดัง ทำให้นกเฝ้ากรไต่บินและเข้าไปช่วยในมือโดยกักคองขลุ่ยลมทำให้งูหนีไป

หทัย สุวรรณพงษ์ สนุกกับหนึ่งสองสาม ภาพประกอบโดย พงษ์ศักดิ์ พุ่มศรีพักตร์
 วัฒนาสาร 2527, 24 หน้า

เป็นการสอนการนับเลขหนึ่งถึงสิบ โดยใช้นก และสัตว์ ซึ่งทำงานร่วมกันเป็นจำนวนนับ นอกจากสอนการนับเลขแล้ว ยังสอนหลักการทำงานร่วมกันด้วย

เทพศิริ สุโสภา เสือมีลายกระต่ายหางกุก อมรมเด็ก ม.ป.ป., 15 หน้า

เป็นหนังสือนิทาน เล่าถึงสาเหตุที่เสือทำไมจึงมีลาย และทำไมกระต่ายจึงหางกุก

ธานี จันทร์หอม บ้านสามัคคี ภาพประกอบโดย ธานี จันทร์หอม บรรณกิจ 2526, 25 หน้า

หมูกับแะลิกจะสร้างบ้านจึงออกหาที่เหมาะสม ทั้งสองพบกระต่าย แมว ลิง เป็ด และไก่ สัตว์ทั้งหมดขอร่วมทางไปด้วย และสัตว์ทั้งเจ็ดตัวได้ร่วมกันสร้างบ้านโดยแบ่งหน้าที่กันทำ เช่น หมูผสมดินทรายทำอิฐ กระต่ายแกะไม้ทำตะปู แมวมุงหลังคา เป็ดใช้ดินโคลนมาตากไว้สุกขยี้ไว้ ลิงหาผลไม้มาเป็นอาหาร ไก่ช่วยขับไล่ลูกเห็บ ๆ ทุกเช้า ในที่สุดบ้านก็เสร็จเรียบร้อยเพราะสัตว์ทุกตัวมีความสามัคคีซึ่งกันและกัน

ธานี จันทร์หอม สิงสองพี่น้อง ภาพประกอบโดย ธานี จันทร์หอม วัฒนาพานิช 2527,
ไม่มีเลขหน้า

สิงสองพี่น้องอาศัยอยู่ในป่าแห่งหนึ่ง สิงทั้งสองตัวนี้มีนิสัยชอบโอ้อวดนินทาว่าร้าย และชอบล่อเลียนกริยาท่าทางของสัตว์อื่น จึงไม่มีผู้ใดต้องการคบหาด้วย วันหนึ่งขณะที่มัน กำลังพ่ายเรือเพื่อล่อเลียนท่าทางของหลานสาวอย่างสนุกสนานโดยไม่รู้ว่าเรือรั่ว กบตัวหนึ่ง พยายามที่จะบอกให้สิงทั้งสองตัวรู้แต่มันไม่สนใจ สักครู่สิงทั้งสองตัวจึงรู้ว่าเรือรั่ว มัน ตกใจ และกลัวมากเพราะว่ายน้ำไม่เป็นจึงร้องขอความช่วยเหลือแต่ไม่มีใครสนใจ ในที่สุดความสงสาร ของสัตว์อื่น ๆ จึงช่วยเหลือสิงทั้งสองตัวให้ปลอดภัย สิงทั้งสองตัว จึงกลับตัวเป็นสิงที่อยู่รวมกับสัตว์อื่น ๆ ในป่าอย่างมีความสุข

นภา กัลยาสุต ลูกหมอยุ้ย วัฒนาพานิช 2527, 15 หน้า

ยุ้ยเป็นเด็กหญิงที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเป็นหมอในอนาคต เธอมีกระเป๋าสีดำใบใหญ่เหมือนกระเป๋ายา ภายในบรรจุกรรไกร เข็มกลัดช้อนปลาย เข็ม ค้อน ไม้พันแผล เครื่องฟังเสียง ยุ้ยได้ให้ความช่วยเหลือเพื่อนในการซ่อมแซม รั้วบ้าน เช่น ถอนหนามจากขาสุนัข ขอมตุ๊กตา ถอดมายูยป่วยเป็นไขหวัด คุณพ่อคุณแม่ เห็นหมอมารักษาจึงรีบพายุ้ยหายป่วย ยุ้ยยังศรัทธาในการเป็นหมอมากขึ้น

นภา กัลยาสุต โคโนเสาร์ของโป้ง บรรณกิจ 2526, 16 หน้า

เด็กชายโป้งได้พบโคโนเสาร์ตัวหนึ่งและนำมาเลี้ยงไว้ เขาได้พามันไปเที่ยว ในที่ต่าง ๆ และเป็นเพื่อนเล่นที่ดีซึ่งกันและกัน โคโนเสาร์ช่วยเหลือโป้งและเพื่อนของ โป้งเสมอมา

นรินทร์ (นามแฝง) ฝันของเด็ก บรรณกิจ 2516, 18 หน้า

เด็กกับพ่อแม่เป็นเพื่อนกัน ในตอนปิดเทอมทั้งสองตกลงกันว่าจะไปเล่นกันโดยชวน นุ้ยไปด้วย แม่ว่าแม่เองสาวของเขาจะห้ามปรามว่าไม่ควรทำมาปเราก็ไม่เชื่อ ทั้งสาม คนชวนกันเข้าไปในป่าไผ่และเที่ยวไล่ยิงนก พอเหนื่อยก็พากันนั่งพักใต้ต้นไม้ เด็ก นิ่งหลับใ้ตคนไม่ และฝันไปว่าป็นขึ้นไปบนต้นไม้ และกลายเป็นนกบินไปพบพ่อแม่กับนุ้ย เด็กสองคนจะยิงที่ตกใจตื่น และเกิดความหวาดกลัว จึงเล่าความฝันให้เพื่อนฟัง เด็ก ๆ กลัวจะเป็นอย่างความฝันจึงสัญญากันว่าจะไม่ยิงนกอีกต่อไป

นัคดา นิธิวรวิทย์ พ่อหมอ วัฒนาพานิช ม.ป.ป., 30 หน้า

เป็นเรื่องราวของแพะตัวหนึ่งที่เป็นหมอเฝ้ายามไปด้วยเมตตาจิตออกเที่ยวรักษา สัตว์ต่าง ๆ ที่เจ็บป่วย เช่น หมู หมู ข้าง ธนี วันหนึ่งหมอแพะอมป่วยลง สัตว์ต่าง ๆ พากันมาช่วยเหลือดูแล หาอาหารให้ด้วยความรัก และห่วงใย จนกระทั่งหมอแพะหาย ป่วย และออกไปรักษาสัตว์ได้ตามปกติ

นิรมล ศีระสารสวัสดิ์บุตร เสาร์กับนกกระยาง ภาพประกอบโดย พิณีจ มนรัตน์
ชมรมเด็ก ม.ป.ป., 16 หน้า

เสาร์เป็นลูกชาวนายากจน พ่อแม่มีลูกทั้งหมด เจ็ดคน วันหนึ่งเสาร์ตามพวก พี่ ๆ ไปขายป่า เห็นนกกระยางติดบ่วง จึงช่วยหลุดออกมาได้ ต่อมาเสาร์และพี่ ๆ ก็ได้ไปขายป่าอีก วันนั้นฝนตกหนักทำให้พวกเขาหลงทาง เสาร์คิดถึงนกกระยางจึง เลียนเสียงเรียก นกกระยางก็ได้มาช่วยนำทางให้พี่น้องทั้งเจ็ดออกจากป่ามาได้

บุญล ทัตติวงศ์ ลุงใจคนชื้อ ภาพประกอบโดย กฤษณะ เวลิมรับ ไทยวัฒนาพานิช
2526, ไม่มีเลขหน้า

เจ้าแก้มโกยเป็นพ่อค้าที่เอารักเอาเปรียบลูกค้าเอากำไรมาก ๆ จนรำรวย
วันหนึ่งเจ้าแก้มโกยไม่เก็บเงินจากลูกหนี้แต่ขาดจากรดไข่เจ้าแก้มโกยลืมหล่นเงินไว้บนรถ
เมื่อลุงใจซึ่งนั่งตรงข้ามกับเจ้าแก้มโกยตื่นขึ้นมาพบหล่นเงินหล่นนั้นจึงเก็บไปหวังจะคืนกับผู้ที่
เป็นเจ้าของ ส่วนเจ้าแก้มโกยเมื่อทราบว่าลืมหล่นเงินไว้ก็ตกใจมาก และรีบไปแจ้งความ
โดยจะให้รางวัลเป็นเงินจำนวน 1,000 บาท กับผู้ที่นำหล่นเงินมาคืน เมื่อเจ้าแก้มโกยได้
หล่นเงินคืนก็หาอุบายที่จะไม่ต้องเสียเงิน 1,000 บาท โดยแจ้งกับตำรวจว่า แหวนที่อยู่
ในหล่นได้หายไป ลุงใจถูกจับขึ้นศาล แต่ศาลพิพากษาด้วยความยุติธรรม และต้องการจะ
สั่งสอนเจ้าแก้มโกยโดยตัดสินว่า ในเมื่อหล่นเงินนี้ไม่มีแหวนก็ไม่ใช่ของเจ้าแก้มโกย หล่นเงิน
ของเจ้าแก้มโกยจะโดนลมหักไปแล้ว ดังนั้นจึงยกเงินหล่นนี้ให้กับลุงใจผู้มีน้ำใจดี

แนงน้อย เพียงสุขสวัสดิ์ บทเรียนของลิง ภาพประกอบโดย สาวิตรี เทศนา
วัฒนาพานิช 2527, 32 หน้า

ลิงตัวหนึ่งมีนิสัยเกเรมากชอบกลั่นแกล้งหยอกล้อสัตว์อื่น ๆ อยู่เสมอ สัตว์
ทั้งหลายเมื่อถูกกลั่นแกล้งจนทนไม่ไหวจึงพากันมาฟ้องพญาลิง พญาลิงสั่งลงโทษเจ้าลิง
จอมเกเรโดยการให้ไปเก็บมะม่วงและฝรั่งมา 2 ตะกร้าเพื่อนำไปขอขมาสัตว์ทุกตัว
ที่เคยถูกกลั่นแกล้ง แต่กว่าจะไถ่ผลไม้มานำเจ้าลิงก็ถูกกลั่นแกล้งตอมมากมายทำให้เจ้าลิง
จอมเกเรรู้สึกสำนึกผิด และเลิกประพฤติตัวเป็นจอมเกเรตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ นกกระจอกสีขาว ไทยวัฒนาพานิช 2526, ไม่มีเลขหน้า

กระจอกขาวน้อยเป็นลูกนกกระจอกเกิดใหม่ในครอบครัวหนึ่ง มันเติบโตขึ้นมา
อย่างสุขสบายท่าจะไร้ภัยตัวเองไม่เป็น เอาแต่ใจตัวเองจนพ่อแม่เพื่อนฝูงพากันเบื่อ

หน่วยกระจอกขาวน้อยไม่ตั้งใจเรียน ขากระเบียบวินัย ขอบไกล เมื่อปิดภาคเรียนครู
เหี่ยวพานักเรียนน้อยไปทั้งค่ายพักแรมเพื่อให้รู้จักการทำงานร่วมกันในหมู่คณะ
กระจอกขาวน้อยไม่สนใจเรียนเลย ไม่รักษาความสะอาด มันปาทวน้ำอัดลมแตกกระจาย
ทำให้เกิดแสงสะท้อนเป็นสาเหตุให้ไฟไหม้กระโจมที่พักของมัน เพื่อน ๆ ลงมติให้มัน
สร้างกระโจมใหม่ ถึงสุดท้ายของการพักแรมทุกคนก็มาร่วมกันจัดกิจกรรม กระจอกขาวน้อย
ร่วมแสดงระบำชุด "เด็กเลี้ยงวัว" มันแสดงได้ดี เพื่อน ๆ ต่างปรบมือให้ ตั้งแต่นั้นมา
กระจอกขาวน้อยก็เป็นที่รักของเพื่อนฝูง

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เมืองนาฬิกา ไทยวัฒนาพานิช 2526, ไม่มีเลขหน้า

ดวงอาทิตย์ประจำเมืองนาฬิกาชอบตื่นเช้ามาดูนาฬิกาอื่น ๆ ออกกำลังกาย
และร้องเพลงด้วยความสนุกสนาน นาฬิกาทุกเรือนต่างก็ตื่นขึ้นมาออกกำลังกาย ล้างหน้า
แปรงฟัน อาบน้ำ แต่งตัว เพื่อจะออกไปทำหน้าที่นอกเวลาที่ยี่ต่าง ๆ แต่มีนาฬิกาอยู่
เรือนหนึ่งชื่อ โปเก ที่ขี้เกียจตื่นสายเพื่อน ๆ ต้องปลุกเสมอ เพื่อน ๆ ออกความเห็น
ควรจะพาโปเกไปโรงพยาบาลให้หมอรักษา เมื่อโปเกได้ยินเพื่อน ๆ พูดจึงรีบตื่นขึ้น
แต่ก็เป็นเช่นนี้ทุกวัน จนกระทั่งเพื่อน ๆ ช่วยกันพาโปเกไปส่งโรงพยาบาล และหมอ
ตรวจพบว่าโปเกไม่ได้เป็นอะไรเลยเพียงแต่ไม่ตรงต่อเวลา และขี้เกียจ หมอจึงจัด
ตารางเวลาให้มันไปเกิดปฏิบัติตนไปเกิดจนเห็นคเห็น้อย และในที่สุดเช้าวันหนึ่ง
โปเกก็กลายเป็นผู้ว่าคนไขนาฬิกาในโรงพยาบาลหัตถการบริหาร และได้รับอนุญาตให้
กลับบ้านได้เพื่อน ๆ นาฬิกาต่างดีใจที่โปเกสดชื่น ไร่แรง ตรงต่อเวลาเหมือนเพื่อน
นาฬิกาอื่น ๆ

บุปผา เรื่องรอง แม่คนออกใจ ภาพประกอบโดย พงศ์ศักดิ์ พุ่มศรีพักตร์ วัฒนาพานิช
2527, ไม่มีเลขหน้า

วันหนึ่งแม่นกที่กำลังจะออกไข่ ลมพัดทำให้กิ่งไม้หักทิ้งรังและแม่นกตกลงมายังพื้นดิน เมื่อแม่เบ๊ตมาพบเข้าจึงสงสาร และกล่าวว่าจะทำรังใหม่ โดยไปชวนเพื่อน ๆ เช่นไก่ กระต่าย และ ช้างช่วยกันสละขนนุ่ม ๆ ของตนทำเป็นรัง และนำไปไว้ในคอกของแม่วัว เมื่อพอนกกลับมา และทราบเรื่องก็กล่าวขอบคุณแม่เบ๊ตและเพื่อน ๆ แม่นกพักใจจนเป็นตัว และสอนให้ลูกนกนกจิกบุญคุณ นกจึงร่วมกันร้องเพลงให้แม่เบ๊ต และเพื่อน ๆ ฟัง

บุบผง โควินท์ เจ้าชายน้อย ภาพประกอบโดย ปฐม พัววิมล ไทยวัฒนาพานิช
2527, ไม่มีเลขหน้า

เจ้าชายน้อยเข้าไปลบล้างตัวกับพระบิดา และอำมาตย์ พระบิดา และอำมาตย์ต่างก็ยิ่งสัว่โตมามากมาย แต่เจ้าชายน้อยลบล้างตัวไม่ได้เลย เนื่องจากเกิดความสงสาร พระบิดาทรงกริ้วและสั่งให้เจ้าชายน้อยยิงสัว่มาให้ทอดพระเนตร เจ้าชายจึงจำเป็นต้องมีม้าดีขี่ไปเข้าไปในป่า พบกวางหัวน้ำ ลูกช้าง หมี ก็สงสารยิงไม่ได้อีกเช่นเคย ต่อมาเจ้าชายน้อยหลงทางไปพบชายชราที่เดินทางมาอย่างเหน็ดเหนื่อย เจ้าชายทรงให้น้ำและมาแก่ชายชรา ส่วนเจ้าชายเดินไปจนเหนื่อยและเป็นลม พวกนกเห็นเข้าจึงช่วยกันอมน้ำมาพรมให้เจ้าชาย ครั้นเจ้าชายฟื้นขึ้นพากดิ่ง กวางก็ห้ามคไม่มาถวาย เจ้าชายเดินทางต่อไปได้พบเสือซึ่งจะทำร้ายเจ้าชายแต่โรคคี่ที่หมีมาช่วยไว้ทัน และพวกช้างก็พาเจ้าชายมาส่งยังเมืองของพระองค์ ส่วนพระบิดาของเจ้าชายทรงทำปิ่นลั่นถูกแขนตัวเอง จึงทรงสำนึกถึงเวรกรรม และได้ฟังเรื่องต่าง ๆ ของพระโอรส พระองค์จึงทรงชมเจ้าชายว่าเป็นคนมีเมตตาธรรม

บุญบง โควินท์ สามสหาย ไทยวัฒนาพานิช ม.ป.ป., ไม่มีเลขหน้า

๓ ป่าละเมาะอันเขียวชอุ่มแห่งหนึ่ง มีสัตว์อาศัยอยู่หลายชนิด วันหนึ่งพลายโต ข้างหนุ่มใจก็เดินหาอาหารได้พบแม่ไก่ และถูกเจี๊ยมสี่ตัวซึ่งขุดมุนกันอยู่เพราะถูกเจี๊ยม ตัวสุดท้ายพลัดตกลงไปในหลุม แม่ไก่จึงขอให้พลายโตช่วยลูกของมัน แม่ไก่ดีใจมากที่ลูก ขึ้นมาได้ นอกจากนี้พลายโตยังช่วยลิงที่ถูกเสือกาวังใจ พลายโตได้รับบาดเจ็บจากการ ต่อสู้กับเสือกาว พวกลิงช่วยกันหาอาหารให้พลายโตจนกระทั่งมันหายสนิท พลายโตจึงเป็น ที่รักใคร่ของเพื่อนสัตว์อื่น ๆ ต่อมาเมื่อนายพรานออกไล่สัตว์เพื่อหวังจะได้งาช้างไปขาย เขาผ่านมาเห็นพลายโตจึงตั้งท่าจะยิง ในขณะที่แม่ไก่ และลิงกระโดดขึ้นไปยืนซ้อนบน หัวช้าง พร้อมกับส่งเสียงร้อง ทำให้นายพรานตกใจมาก และวิ่งหนีไป เพราะคิดว่า เป็นสัตว์ประหลาดมีหลายหัว ทั้งแต่นั้นมาพวกสัตว์ป่าเหล่านั้นจึงรวมกันอยู่ และหากิน ใกล้เคียงกันเสมอเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันตลอดมา

บุญบง โควินท์ หนูนากับเอี้ยง ไทยวัฒนาพานิช 2527, ไม่มีเลขหน้า

เอี้ยงกับหนูนาคือเพื่อนกัน หนูนามีตุ๊กตาผ้าเก่า ๆ ตัวหนึ่งชื่อตุ๊กตา ส่วนเอี้ยง มีงามหนึ่งชื่อตุ๊กตา ทั้งสองคนรักของเล่นของตนเองมาก วันหนึ่งหนูนากับเอี้ยงชวนกันไป เล่นตามทุ่งนา และสร้างบ้านแข่งกัน โดยใช้ทางมะพร้าวที่หล่นอยู่มาทำ ทั้งสองต่างสร้าง บ้านตามความฝันของตน เอี้ยงสร้างได้แข็งแรงและเสร็จเร็วกว่า ส่วนหนูนาคิดในใจว่า จะสร้างบ้านอย่างดี กว้างขวางเพื่อชมเอี้ยง หนูนาก็ไปหากิ่งไม้มาเพิ่มเติม เมื่อหนูนากลับมาเห็นบ้านที่สร้างไว้ล้มเพราะลมพัด จึงนึกว่าเอี้ยงแกล้งทำลาย จึงเอาหินขว้างบ้าน ของเอี้ยงพังลง ฝ่ายเอี้ยงโกรธที่หนูนาคำบ้านพัง จึงทำบ้านหนูนาดังลงอีก ต่างฝ่ายต่าง โกรธจึงแย่งของเล่นของกันและกันมาทำลาย ในที่สุดหนูนากับเอี้ยงก็เห็นเจ้าโม่งลูกหมา ตัวหนึ่งเดินออกมาจากถ้ำนั้น ทั้งสองจึงคิดว่าเจ้าโม่งเป็นต้นเหตุของการทะเลาะวิวาทกันนั้นเอง ทั้งหนูนากับเอี้ยงจึงเสียใจที่เกิดเรื่องขึ้น และสำนึกได้ว่าต่อไปนี้จะ ทำอะไรก็ต้องนึกคิดให้ดีเสียก่อน

ประชุมพร สุวรรณศร่า กระต่ายจอมไว ภาพประกอบโดย สมบัติ คิ้วสก
 วัฒนาพานิช 2526, ไม่มีเลขหน้า

กระต่ายตัวหนึ่งชอบคุ้ยไผ่และพุดปด วันหนึ่งขณะที่กระต่ายนอนหลับอยู่ใต้ต้นตาล
 บังเอิญลูกตาลตกลงมา มันจึงนำลูกตาลนั้นไปอวดหมิวว่ามันป็นขึ้นไปเก็บมา หมิวจึงเล่าให้
 สัตว์อื่น ๆ ฟัง สิ่งใดขอให้กระต่ายป็นใหญ่แต่กระต่ายทำไม่ได้ และสารภาพว่าพุดปด
 เพื่อนสัตว์ต่าง ๆ ก็ไม่พอใจ มีแต่ลิงตัวเดียวเท่านั้นที่ให้อภัยเจ้ากระต่ายจอมไว

ประชุมพร สุวรรณศร่า คุณแก้วกลม ภาพประกอบโดย สุมิตรา ทรงสิทธิ์ บรรณกิจ
 2527, 15 หน้า

หนูน้อยตัวจิ๋วกำลังนั่งเล่นอยู่ในสวนไผ่พบกับคุณแก้วกลมซึ่งเรียกตัวเองว่า
 ขาวเมืองสะอาด คุณแก้วกลมพาหนูน้อยตัวจิ๋วไปเที่ยวเมืองสะอาด หนูน้อยตัวจิ๋วกลับมาเล่า
 เรื่องความสะอาดที่ได้เห็นมาให้เพื่อน ๆ ฟัง และไ้ชวนคุณแก้วกลมมาเที่ยวในเมือง
 ของน้อยตัวจิ๋วบ้าง พร้อมทั้งขอความร่วมมือเพื่อน ๆ ให้ช่วยกันรักษาความสะอาดด้วย

ประชุมพร สุวรรณศร่า ยาสารพัดอันตราย บรรณกิจ 2527, 10 หน้า

ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ยาว่าถ้าเราปวดท้อง ปวดหัว หรือเป็นไข้ให้บอก
 บิดามารดาพาไปหาแพทย์ เด็ก ๆ ไม่ควรหยิบยาในตู้มากินเอง ผู้ปกครองไม่ควรไปซื้อ
 ยามากินโดยไม่ปรึกษาแพทย์ ยาชุดปลอมจะให้โทษและเป็นอันตรายต่อชีวิตจึงควร
 ระมัดระวัง

ประชุมพร สุวรรณตรา หมาจิ้งจอกแสนสวย ภาพประกอบโดย สยาม วัฒนเวชชาพัฒน์
บรรณกิจ 2525, ไม่มีเลขหน้า

ลูกหมาจิ้งจอกแสนสวยตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในป่ากับสัตว์อื่น ๆ มันไม่ยอมวิ่งหรือล่าสัตว์เลย เพราะเกรงว่าชนของมันจะเปลี่ยนโคลนหรือถูกหนามเกี่ยว และมันก็ไม่ยอมอาบน้ำด้วย เพราะเกรงว่าชนจะเปื้อนทำให้หน้าเก๋เสีย อยู่มาวันหนึ่งมันสังเกตเห็นว่าชนมันร่วงเป็นกระจุก จึงไปหาจิ้งจอกเผ่าซึ่งเชี่ยวชาญเรื่องยา หมาจิ้งจอกเผ่าบอกว่าเป็นโรคเรื้อน ซึ่งเกิดจากความสกปรก จึงจอกเขาให้ยาไปทาแผลแล้วให้มันอาบน้ำทุกวัน เมื่อหายแล้วก็ยังคงหล่อแคลเป็นอยู่ซึ่งเป็นเสมือนเครื่องเตือนใจลูกหมาจิ้งจอก

ประชุมพร สุวรรณตรา หมาตาแดง บรรณกิจ 2526, 9 หน้า

ลูกหมาตาแดงแม่หมาจึงให้ลูกหมูปักค้อนอยู่กับบ้าน ตอนเป็นหลังเล็กเรียนลูกจิ้งโจ้โตมาเยี่ยมลูกหมา แม่หมาได้อธิบายเรื่องโรคตาแดงตลอดจนวิธีป้องกันโรคให้ทราบแล้วก็พาลูกหมูปะพบแพทย์เพื่อรักษา

ประชุมพร สุวรรณตรา หยกน้ำฝน ภาพประกอบโดย สมบัติ คิ้วอก ไทยวัฒนาพานิช
2526, ไม่มีเลขหน้า

หยกน้ำฝนให้ประโยชน์ทำให้ต้นไม้เติบโตเจริญงอกงาม น้ำฝนทำให้เกิดเป็นห้วยหนองคลองบึง ฝัช และสัตว์น้ำได้อยู่อาศัย คนได้อาศัยน้ำไปเม่น้ำเป็นน้ำไว้ดื่มไว้ใช้ทำสวนทำนา แก่ต่อมาโรงงานอุตสาหกรรมปล่อยสารเป็นพิษลงในแม่น้ำเป็นอันตรายต่อคน ฝัช และสัตว์มาก

ประโลม (นามแฝง) เพื่อนรัก พี.พี. ม.ป.ป., ไม่มีเลขหน้า

ชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงสองพ่อลูกอาศัยอยู่บ้านป่า พ่อลูกพบลูกหมาป่าตัวหนึ่ง จึงนำกลับมาเลี้ยงไว้และตั้งชื่อว่า สีมอก สีมอกโตเร็วฉลาดและแสนรู้เป็นที่รักใคร่ของสองพ่อลูก อยู่มาวันหนึ่งสีมอกได้ยินเสียงร้องเรียกของฝูงหมาป่าในป่าจึงตามเข้าไป ในป่านั้นหมาป่าหนุ่มอันธพาลตัวหนึ่งกำลังต่อสู้กับหมาป่าเฒ่าเพื่อแย่งชิงตำแหน่งหัวหน้าฝูง หมาป่าเฒ่าสู้ไม่ได้ สีมอกจึงอาสาต่อสู้แทน และได้รับชัยชนะจนฝูงหมาป่ายกให้เป็นหัวหน้า แต่สีมอกไม่สนใจและกลับมายุ่งกับชาวเขาสองคนพ่อลูกที่บ้านป่าต่อไป ทำให้เด็กชายชาวเขาดีใจมาก

ปราง (นามแฝง) พี่ก้องคุณน้อง บรรณกิจ 2526, 16 หน้า

ก้อง เป็นลูกคนเดียวของพ่อแม่ได้รับความเอาใจใส่ดูแลอยู่เสมอ ต่อมาก้องโดน้องใหม่ก้องรู้สึกว่ามีใครรักและสนใจตัว ทำให้ก้องไม่ชอบน้อง วันหนึ่งก้องนอนหลับและฝันไปว่า ก้องออกไปเดินเล่นได้ยินเสียงร้องขอความช่วยเหลือและก้องเห็นสุนัขจึงจอกก่าวิ่งไล่เม่นน้อย เม่นใหญ่อีกตัววิ่งเข้าไปช่วยเหลือ เพราะเม่นน้อยนั้นเป็นน้องและแม่สั่งไว้ให้คอยดูแลน้อง สุนัขจึงจอกไม่กล้าสู้กับเม่นใหญ่และหนีไป ทำให้ก้องเข้าใจว่าสัตว์ป่ายังรู้จักรักกัน ก้องก็ควรรักน้องด้วยเหมือนกัน

ปราง (นามแฝง) หนูจืดเรียนรู้ ภาพประกอบโดย สาแหรก (นามแฝง) รวมสามเล่ม 2527, ไม่มีเลขหน้า

ณ ชายทุ่งแห่งหนึ่ง พ่อเฒ่าหัวหน้าหนูได้ประกาศว่าถึงเวลาที่หนูจืดจะต้องทำหน้าที่หาอาหาร ปกป้องสังคมหนูและเป็นผู้เลี้ยงของหนูจืดคือหนูเบิ้ม หนูเบิ้มสอนให้หนูจืดหาอาหาร หนูจืดครึกครื้นเลื่อมใสหนูเบิ้มมากและเรียกหนูเบิ้มว่าพี่เบิ้ม วันหนึ่งหนูจืดเห็นหนูเบิ้มวิ่งหนีแมวจึงเลื่อมใสเลื่อมใส หนูจืดจึงขอติดตามแมวเพื่อให้แมว

สอนวิชาให้ แก่หนูจืดต้องตกใจเมื่อแม่วิ่งหนีสุนัข แมวและสุนัขวิ่งไปกิดแหออกมาไม่ได้ หนูเบิ้มจึงช่วยกักแให้ขาด แมวและสุนัขชอบใจคุณหนูเบิ้ม หนูจืดเห็นดังนั้นจึงขอโทษ หนูเบิ้ม หนูเบิ้มยกโทษให้พร้อมกับสอนหนูจืดว่านี่คือบทเรียนที่หนูจืดต้องเรียนรู้

ปริศนา สกุลทอง บ้านวิเศษ ไทยวัฒนาพานิช 2526, ไม่มีเลขหน้า

แก้วกับขวัญเป็นเด็กสาวสองพี่น้องที่กำลังรำลึกความทรงจำ มีฐานะยากจน แก้วผู้พี่เป็นคนขยันรับจ้างทำงานทั่วไป ส่วนขวัญนั้นนิสัยเกียจคร้านมาก ไม่ยอมทำงาน วันหนึ่งแก้วเข้าไปหาพี่ในป่าและได้พบบ้านหลังหนึ่งซึ่งสกปรกรกรุงรัง บ้านได้พบกับ แก้วขอให้ช่วยทำความสะอาด เมื่อแก้วทำความสะอาดทุกซอกทุกมุมแล้ว แก้วก็ได้รับประทานอาหารที่ดีเลิศและเอร็ดอร่อยมาก พอแก้วเดินออกมาพบชายคาบ้านก็มีเหรียญทองมากมายหล่นกราวมาจากหลังคา พร้อมกับมีเสียงพูดว่าเหรียญนั้นเป็นรางวัลสำหรับ คนขยันแก้วดีใจมากรีบกลับบ้านและเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ขวัญฟัง วันรุ่งขึ้นขวัญจึงเดินเข้าไปในบ้านนั้นบ้าง พบว่าบ้านสกปรก เธอจึงรีบทำความสะอาดอย่างลวก ๆ ขวัญไม่ค่อยได้ทำงานจึงเหนื่อยเร็ว เมื่อนอนลงบนเตียงแค่นอนไม่ได้เพราะมีเสียงรบกวน ขวัญเดินไปในครัวก็พบอาหารที่เลวที่สุด เธอจึงวิ่งหนีออกจากบ้านและตะโกนทวงรางวัล แต่กลับมีแท่งหินร่วงลงมาจากหลังคา เมื่อวิ่งถึงบ้านตัวเองได้พบว่าแก้วจ้างคนมาปลูกบ้านใหม่เสร็จแล้ว แก้วได้สอนให้น้องกลับตัวเป็นคนดี ตั้งแต่นั้นมาขวัญก็เป็นเด็กดีตลอดมา ทั้งสองคนก็อยู่อย่างมีความสุข

เปี้ยก (นามแฝง) ประมวงน้อย วัฒนาพานิช 2527, 16 หน้า

ป้อมเป็นลูกชายชาวประมงซึ่งมีฐานะยากจน เขาเห็นเพื่อนบ้านร่ำรวยเพราะ ลักขโมยเขาจึงอยากให้เป็นอย่างนั้นบ้าง เพื่อจะได้ร่ำรวย แต่พ่อสอนให้ยึดมั่นใน ความสุจริต ป้อมได้รับการเรียนรู้เกี่ยวกับการจับปลาจากพ่อ เขาได้บทเรียนการ อนุรักษ์ธรรมชาติจากพ่อว่าการจับปลานั้นควรเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสม ปลาเล็ก ๆ จะได้ออกไปได้

พะเยาว์ ปาลวัฒน์ ข้างน้อยเพื่อนรัก ภาพประกอบโดย แดง (นามแฝง)
 วัฒนาพานิช 2527, ไม่มีเลขหน้า

ข้างน้อยเป็นสัตว์ที่น่ารักชอบช่วยเหลือเพื่อน ๆ ให้ความสุข วันหนึ่งมดแดง
 อยากเล่นไม้กระดกกับม้าและวัว แต่เนื่องจากมดแดงตัวเบาจึงเล่นไม่ได้ ข้างน้อย
 สงสารเพื่อนจึงคิดหาไม้กระดกให้มดแดงเล่น วันหนึ่งเจ้าแมวมาขโมยดอกไม้ที่ข้างน้อย
 ปลูกให้ยิงไปหมด ข้างน้อยกับมดแดงจึงส่งสอนไม่ให้แมวมาขโมยดอกไม้อีก แมวรู้สึกอาย
 ข้างน้อย และเพื่อน ๆ มันจึงคิดว่าจะไม่ขโมยของใครอีกต่อไป

สี่แก้ว (นามแฝง) ลูกม้ากับลูกลา ภาพประกอบโดย แดง (นามแฝง) วัฒนาพานิช
 2527, ไม่มีเลขหน้า

ลูกม้าและลูกลาเป็นเพื่อนกัน ลูกลามีนิสัยขี้ขลาดชอบพูดจาตัวกลม ชมเชยลูกม้า
 วันหนึ่งแม่ม้าให้ลูกไปเก็บหญ้าอ่อน ลูกมาชวนลูกลาไปช่วยแต่ลูกลาไม่ยอมไป ลูกมา
 เดินเก็บหญ้าอ่อนและผลไม้จนถึงหน้าผาและพลากตกลงไป บังเอิญคว่ำกึ่งไม้ไว้ได้
 และโหนตัวขึ้นมาจากหน้าผาได้ ส่วนตะกร้าตกลงไปในเหว ลูกม้ามักกลับมาเล่าให้แม่ฟัง
 ด้วยความเสียใจ วันรุ่งขึ้นลูกลาตัวขาวจึงมาพูดกลางลูกมาและจะไปเก็บหญ้าอ่อนบ้าง
 ลูกมาเตือนว่าหน้าผาสูงแต่ลูกลาไม่ฟังคำเตือน ในที่สุดลูกลาก็เดินพลากตกลงไปค้างอยู่
 บนกิ่งไม้ ลูกมาช่วยลูกลาขึ้นมาได้ ลูกลาจึงสำนึกและให้สัญญาว่าต่อไปนี้จะไม่ขี้ขลาด และ
 จะเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันตลอดไป

พี่ระ นาคจีน อุตุและเหมียวเที่ยวป่า ภาพประกอบโดย สุธีร์ ชนวิธ วัฒนาพานิช
2527, ไม่มีเลขหน้า

อุตุ เหมียว พ่อแม่ และสุนัขชื่อเจ้าตุ๊กไปเที่ยวป่า อุตุ เหมียว ทำเครื่องหมายตามทางที่ผานไวกตลอดทาง ทั้งอุตุ เหมียว และเจ้าตุ๊กสนุกสนานกับการพบสัตว์ต่าง ๆ ในป่า จนไปพบลูกเสือเข้า และอุ่มมันมา แม่เสือโผล่มาเห็นและวิ่งไล่เด็กทั้งสองกับเจ้าตุ๊กขึ้นไปบนเขาสูงชัน อุตุจึงบอกให้เหมียวปล่อยลูกเสือคืนแม่เสือไป แต่ทั้งสองก็ลงจากเขาไม่ได้ จนมีคำ เจ้าตุ๊กซึ่งวิ่งไปตามพ่อแม่ของอุตุกับเหมียว ทั้งหมดตามอุตุและเหมียวจนพบ ทั้งนี้เพราะเครื่องหมายที่อุตุทำไวกตลอดทางนั่นเอง

พูนศรี คัมภีร์ปกรณ หมีใหญ่ฉงญกัษ ภาพประกอบโดย ประดิษฐ์ อึ้ง บรรณกิจ
2525, ไม่มีเลขหน้า

เด็กชายการ์ตูนมีสุนัขที่โปรดปรานมากชื่อหมีใหญ่ หมีใหญ่จะท่องเที่ยวไปตามที่ต่าง ๆ กับการ์ตูนเสมอ วันหนึ่งทั้งสองได้ไปเที่ยวสวนสัตว์ หมีใหญ่ได้พลัดหลงกับการ์ตูน เมื่อค่ำลงมันนั่งนอนจึงวิ่งหาที่นอนด้วยความงัวเงียและได้ชนกระป๋องดีเขียว จนชนบางส่วนกลายเป็นดีเขียว รุ่งเช้าคนกวาดถนนจึงจับมันไปขายที่สนามหลวงในวันนั้น การ์ตูนได้มาหาซื้อสุนัขไปเลี้ยง หมีใหญ่เห็นจึงพยายามเห่าและกระแทกกรงเพื่อให้การ์ตูนทราบว่ามันคือหมีใหญ่ ในที่สุดการ์ตูนก็จำหมีใหญ่ได้ เจ้าของร้านสุนัขจึงคืนหมีใหญ่ให้การ์ตูน

เพ็ญศรี จารณะสมบูรณ์ พระกษัตริย์ ภาพประกอบโดย อธิพิณ วาทีวัฒนะ
 วัฒนาพานิช 2527, 18 หน้า

พี่น้องชายหญิงคนหนึ่งซื้อทองกับตุ้ม เป็นเก็กมีนิสัยที่ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของ
 บิดามารดา ครองอารย วันหนึ่งพบขอทานนอนอยู่จึงให้ทาน น้องชายก็จะปลุกขอทาน
 ขึ้นมาเพื่อจะใคร่รู้ว่าใครให้ทานแต่พี่สาวห้ามไว้บอกว่าพระท่านรู้ว่าใครทำบุญทำทาน
 ผลแห่งความดีจะช่วยให้เราสบายใจ สุขใจโดยสมบูรณ์

เพลิน เพียงพิศ โกศ ภาพประกอบโดย วิน (นามแฝง) พี.พี. ม.ป.ป.,
 ไม่มีเลขหน้า

โกศหนึ่งมีนิสัยคือรักชอบแยกตัวออกไปหาอาหารเพียงลำพัง วันหนึ่งสุนัขจึงจอก
 ผ่านมาเห็นโกศอยู่บนยอดไม้เพียงตัวเดียว จึงออกอุบายหลอกโกศว่าจะพาไปกินแมลง
 โกศหลงเชื่อเดินตามสุนัขจึงจอกออกไปจนใกล้บ้าน สุนัขจึงจอกกำลังจะกินเจ้าโกศ
 พอดีชายชรามาพบเข้าจึงช่วยชีวิตเจ้าโกศไว้ นับแต่นั้นมาโกศก็ออกหากินร่วมกับ
 พวกพ้องของตน

เพลิน เพียงพิศ จอนของแม่ พี.พี. ม.ป.ป., ไม่มีเลขหน้า

จอนเป็นลูกกระรอกตัวเล็ก ๆ ที่เพิ่งเริ่มหัดเดิน แม่กระรอกพาจอนหัดเดิน
 กระโดดและหาอาหาร แม่กระรอกสอนให้รู้จักผลไม้และวิธีกิน เช่น มะพร้าว มังคุด
 เป็นต้น วันหนึ่งจอนตื่นแต่เช้าแล้วไต่ขึ้นไปบนยอดไม้เพื่อหัดทำตามพี่แม่สอน แต่จอน
 พลาดตกลงไปในคูน้ำและจับหอยทากได้ตัวหนึ่ง จอนนี้ถือว่าเป็นมังคุดจึงพยายามกัดกิน
 แต่ไม่สำเร็จ ในขณะนั้นจอนเหลือบเห็นกระต่ายแต่ว่าเป็นแม่ที่แม่เคยบอกว่ามี
 อันตราย จอนจึงตกใจและวิ่งหนีกลับไปหาแม่ แม่กระรอกจึงบอกว่าจอนจะต้องเรียนรู้
 สิ่งต่าง ๆ ในโลกนี้อีกมาก

เพลิน เพียงพิศ เบ็คน้อย พี.พี. ม.ป.ป., ไม่มีเลขหน้า

แม่เปิดตัวหนึ่งพาลูกน้อยทั้งสี่เดินลัดเลาะหายคลองไปเรื่อย ๆ แม่เปิดถามลูกน้อยว่าคงการทำอะไรบางอย่าง ลูกเปิดถามว่าอยากว่ายน้ำแถมลูกเปิดตัวสุดท้องยืนนิ่งเงยมแม่เปิดจึงพาเด็กเปิดสามตัวว่ายน้ำออกไปจากฝั่ง ลูกเปิดตัวสุดท้องไม่กล้าว่ายน้ำเพราะมันคิดว่าตัวเองว่ายน้ำไม่เป็น มันจึงเดินหาพี่ของตนตัวและได้พบกับพ่อโก่ แม่โก่ซึ่งต่างก็ถามลูกเปิดว่าเหตุใดไม่ไปว่ายน้ำเล่นกับแม่เปิด และบอกลูกเปิดว่าเปิดทุกตัวต้องว่ายน้ำได้ ในที่สุดลูกเปิดจึงตัดสินใจทดลองว่ายน้ำ ขณะที่ลูกเปิดยืนอยู่ริมน้ำ สุนัขวิ่งไล่กัดพ่อโก่ แม่โก่ มา ลูกเปิดจึงกระโดดลงน้ำและเปลี่ยนใจพร้อมกับคิดว่ามันสามารถว่ายน้ำได้จริง ๆ

เพลิน เพียงพิศ เมนแสนกล ภาพประกอบโดย วิน (นามแฝง) พี.พี. ม.ป.ป., ไม่มีเลขหน้า

เมนกับกระต่ายเป็นเพื่อนกัน ทุกวันเมนจะไปมีส่วนผักกาดแห่งหนึ่งเพื่อเก็บตัวผักกาดกินเป็นอาหาร วันหนึ่งเมนได้พบกระต่ายที่สวนผักกาด กระต่ายได้ทำให้เมนวิ่งแข่งกับตน ถ้าใครแพ้จะต้องจ่ายรางวัลให้กับผู้ชนะ เมนจึงวางแผนให้เมียตนเองไปรอที่ปลายสวนผักกาด พอกระต่ายวิ่งไปก็ให้ลูกขึ้นขี่และบอกว่าอันมาถึงก่อน ในที่สุดกระต่ายก็หลงกล เมนจึงกลายเป็นผู้แพ้ไป

มงคล พูนเพิ่มสุขสมบัติ เจ้าคุณทาละเปา ภาพประกอบโดย เกรียม ราชุมพร
ชมรมเด็ก ม.ป.ป., ไม่มีเลขหน้า

นายทาละเปามีอาชีพทำชาละเปาขาย ซึ่งเป็นอาชีพของตระกูลที่ทำสืบทอดมาหลายชั่วคนและทุกคนในตระกูลนี้ต่างก็ถือสัจจะว่าชาละเปาต้องทำให้อร่อย สะอาด และราคาไม่แพง ไม่มีการเจือปนสารพิษหรือใส่สีที่ให้ได้โทษต่อร่างกาย ประชาชนจึงนิยม

รับประทานชาละเปาของตระกูลนี้ตลอดมา ต่อมานายตาละเปาคิดอยากทราบว่าจึงทำ
 นิดสังจะของตระกูลโดยการไ้ของไม้ที่ท่าชาละเปา ไ้ด้อย่อมมาผสม แต่ควยชื่อเสียง
 ที่ปามาแต่เดิม ประชาชนยังคงนิยมตามเดิม แต่เวลาผู้เฒ่าที่สวดสองพ่อคำแม่คำได้
 ลงโทษโดยบันดาลไม้ให้ผู้นั้นชาละเปาอีก นายตาละเปาสำนักนิกจึงทำชาละเปาที่มี
 คุณภาพคือออกขายตามเดิม ต่อมาพระราชโอรสได้ทรงประกาศหากคนกรัวประจำวังหลวง
 ผู้สมัครจะต้องทำอาหารถวายให้พระราชโอรสชิม ถ้าทรงโปรดอาหารของผู้ใด ผู้นั้น
 จะได้เป็นคนกรัว ชาละเปาของนายตาละเปาเป็นที่พอพระทัยมากจึงทรงโปรดแต่งตั้ง
 แคนายตาละเปาต้องการทำชาละเปาขายประชาชนทั่วไปมากกว่าเพื่อที่พวกเขาจะได้
 รับประทานของดีมีประโยชน์ พระราชโอรสและทรงให้ให้นายตาละเปาส่งชาละเปา
 ให้พระองค์เสวยวันละ 2 ลูก ประชาชนทั่วไปจึงเรียกนายตาละเปาว่า "เจ้าคุณ
 ทาละเปา"

มนตรี แพทย์เฟียร หุบเขาแห่งความดี ภาพประกอบโดย มนตรี แพทย์เฟียร
 ไทยวัฒนาพานิช 2524, ไม่มีเลขหน้า

กองกับแก้ว 2 คนพี่น้องมีนิสัยแตกต่างกัน กองพี่ชายมีนิสัยชอบรังแกและ
 เอาเปรียบคนอื่นอยู่เสมอ ส่วนแก้วน้องสาวเป็นคนใจดี มีเมตตากรุณา สุภาพอ่อนโยน
 กับผู้อื่น คืนหนึ่งมีพายุใหญ่และฝนตกหนักมีชายแก่คนหนึ่งได้มาขออาศัยหลบฝนและพายุ
 แก้วรู้สึกสงสารชายแก่เป็นอย่างมากจึงนำอาหารมาเลี้ยงแต่กองพี่ชายไม่ยอมและไล
 ชายแก่ออกไปจากบ้านโดยไม่รู้ว่าชายแก่คนนั้นเป็นเทวดาปลอมตัวมา เทวดาเห็น
 แก้ว เป็นเด็กดีจึงบอกให้แก้วไปที่ลำธารพร้อมขันน้ำใบหนึ่งแล้วนำน้ำนั้นหยดลงไปที่ก้อน
 กรวดด้วยความดีของแก้วจะทำให้ก้อนกรวดนั้นกลายเป็นทองคำ เช้าวันต่อมาขณะที่
 แก้วจะออกไปที่ลำธารกองก็เข้ามาถามว่าจะไปไหนแก้วกลัวกองจึงเล่าความจริง
 ให้ฟัง กองแย่งขันน้ำไปจากแก้ว แก้วจึงนำกระบอกไม้ไผ่มาใส่น้ำแทนระหว่างทาง
 แก้วพบชายแก่และเด็กชายทั้งคู่กระหายน้ำมาก แก้วรู้สึกสงสารจึงแบ่งน้ำให้ แต่เมื่อ

แก้วไปถึงลำธารน้ำในกระบอกไม้ไผ่ก็ไม่มีเหลือ แก้วจึงค่อย ๆ นำหยกน้ำที่เกาะอยู่ตามกลีบดอกไม้นั้นคลงบนก้อนกรวดแทนและด้วยความที่ช่องแก้วก่อนกรวดได้กลายเป็นช่องน้ำไปหมด แก้วพบกรวดก้อนหนึ่งซึ่งก็คือก้อนที่ถูกฝาปิดนั่นเอง แก้วรู้สึกสงสารพี่ชายมากพยายามอ่อนน้อมทวงคืนโดยขอแลกทองทั้งหมดกับก้อน เทวดาให้ก้อนกลับเป็นทองคนเดิมโดยมีข้อแม้ว่าจะต้องทำตัวเป็นเด็กดีหลังจากนั้น เป็นต้นมาทองก็กลายเป็นเด็กดีเป็นที่รักของคนทั่วไป

มานิตย์ เรื่องรักนี้ ทำไมจะเข้จึงไม่มีลิ้น ภาพประกอบโดย เพชร วัฒนาพานิช
2527, 30 หน้า

ครั้งหนึ่งนานมาแล้วจะมีลิ้นและกระต่ายยังมีหาง วันหนึ่งเมื่อจะมีลิ้นเห็นกระต่ายขามผั่งมาที่เกาะเพื่อหาอาหารก็อยากกินเนื้อกระต่าย จึงเข้เข้เข้จึงวางแผนจับกระต่ายโดยล่อตัวเป็นก้อนหินให้กระต่ายขาม กระต่ายพอถูกจับจึงออกอุบายให้จะมีลิ้นปาก แล้วกระต่ายก็กระโดดออกไป มันตะกุกตะลั่นจะมีลิ้นและจะมีลิ้นก็ไม่ได้แต่หางกระต่าย ตั้งแต่นั้นมากระต่ายจึงหางถูกและมีลิ้น

เมฆ (นามแฝง) เจ้าป่าว่าความ ภาพประกอบโดย สมบัติ (นามแฝง) ไทยวัฒนาพานิช
2527, ไม่มีเลขหน้า

๓. ป่าสงบมรินแห่งหนึ่ง มีสิงโตซึ่งมีอำนาจและความเมตตากรุณา ได้รับเป็นเจ้าป่าปกครองสัตว์ทั้งหลาย วันหนึ่งสิงคำ สิงขาวและกระต่าย แ่่งดูมมะม่วงกัน สิงโตตัดสินใจแบ่งกันด้วยความยุติธรรม ต่อมาข้างหลังกับเสือทะเลาะกัน ข้างพลายโกรธวิ่งไล่เสือจนไปเหยียบลูกเต๋าทาย สิงโตจึงตัดสินใจให้สัตว์ทั้งสองออกจากป่าไป สัตว์ทั้งหลายต่างชื่นชมในตัวสิงโตที่เป็นผู้มีใจเป็นธรรม ไม่ลำเอียง แม้ว่าข้างจะเป็นเพื่อนรักกันก็ตาม

แมงมุม (นามแฝง) เจ้าหนูน้อย ภาพประกอบโดยแมงมุม (นามแฝง) ชีรสาส์น
ม.ป.ป., ไม่มีเลขหน้า

เจ้าหนูน้อยเป็นเพื่อนของคอมที่พ่อสร้างให้เป็นเพื่อนเล่น เจ้าหนูน้อยมีหน้าที่
ดูแลคอม เช่น ปลูกให้ไปโรงเรียนแต่เช้า คอยเตือนให้ตั้งใจเรียน เป็นต้น จนคอม
รู้สึกรำคาญ จึงสั่งห้ามไม่ให้เจ้าหนูน้อยพูด เมื่อเจ้าหนูน้อยไม่โอคคอยเพื่อนคอม คอม
จึงมักลืมทำสิ่งที่ควรทำเสมอ ต่อมาคอมพบว่าเจ้าหนูน้อยได้หายไป คอมจึงรู้สึกตัวว่า
ผิด และบอกกับพ่อว่าต่อไปจะพูดกับเจ้าหนูน้อย และจะไม่โกรธมันอีก ดังนั้น พ่อจึง
ติดตามค้นหาเจ้าหนูน้อยกลับมาให้คอม ทั้งคอมและเจ้าหนูน้อยดีใจมาก

ไมตรี แก้วอุบล ไม้ป่า ภาพประกอบโดย อุทัย นิมนวล ศักขภาพร 2526, ไม่มี
เลขหน้า

กล่าวถึงการไร้ประโยชน์จากไม้ และผลเสียของการตัดโค่นต้นไม้ เพื่อการค้า
หรือเพื่อหาไร่เลื่อนลอย เช่น ไม้ต้นไม้มักมีลม ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล น้ำท่วม
มีแมลงทำลายพืชมาก ดังนั้น ถ้าหากมีการขยายและปลูกป่าให้มากขึ้นก็จะทำให้ฝนตก
ต้องตามฤดูกาล มีอากาศที่บริสุทธิ์

ไมตรี ลิ้มพิชาติ พลายงามเขากrug ภาพประกอบโดย พันธุ์ศักดิ์ หลีรัตนะ วิศตอริ
เพาเวอร์พอยท์ 2527, ไม่มีเลขหน้า

ป่าแห่งหนึ่งอุดมสมบูรณ์ไปด้วยต้นไม้ขนาดใหญ่ มีช้างอยู่เชือกหนึ่งชื่อว่า
พลายงาม อาศัยอยู่กับฝูงเพิ่มผู้เป็นเจ้าของ พลายงามเป็นช้างที่แข็งแรงมีความชำนาญ
ในการลากซุงมาก ทำให้ฝูงเพิ่มมีรายได้เลี้ยงตัวเอง ต่อมาพลายงามมีงานลากซุงน้อยลง
เรื่อย ๆ เพราะป่าไม้ถูกตัดโค่นหมด พ่อเจ้าฝูงเพิ่มก็เกิดอึดอัดใจ พ่อจึงถูกดูแลก็แข็งแรง

ลุงเพิ่มจึงหาทางออกโดยพาหลายงามเข้ากรุงเทพฯ หารายได้ด้วยการเก็บเงิน
ค่าลดทอนหลายงาม หลังจากนั้นไม่นานหลายงามก็ล้มป่วยเนื่องจากกินสารมีพิษที่
ติดอยู่กับผักมากเกินไปและอากาศในกรุงเทพฯ ไม่ดี จึงทำให้อ่อนเพลียมากขึ้น ๆ
เมื่อรักษาหลายงามหาย ลุงเพิ่มจึงพาหลายงามกลับบ้าน ที่หมู่บ้าน ชาวบ้านเป็น
จำนวนมากกำลังนำกล้าไม้มาปลูกในที่ว่าง ลุงเพิ่มรู้สึกดีใจที่เห็นเช่นนั้นและสร้าง
ความหวังขึ้นในใจว่า ไม่นานพื้นที่บริเวณนี้จะคงกลายเป็นป่าอีกครั้ง

เขาวนันทน์ เขื่อนสุรทิน หัวหน้าจอน ภาพประกอบโดย พี่ระ นาคจีน ไทยวัฒนาพานิช
2527, ไม่มีเลขหน้า

จอนเสียใจมากที่ไม่ได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าชั้น จึงไปแอมนักร้องให้ริมสระ
พร้อมกับหยิบก้อนหินโยนลงไปในน้ำเต็มแรง เผอิญไปถูกเอาศรึชะของเงือกแคะ
คนหนึ่งเข้า เงือกแคะโมโหมาก แต่ก็ยอมรับฟังเรื่องราวที่จอนเล่าให้ฟังว่า จอน
เป็นหัวหน้าที่ไม่ค่อยยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เงือกได้แนะนำจอนว่า การรู้จัก
รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ทำให้เราอยู่ด้วยกันได้ ต่อจากนั้น จอนก็ทำตามคำแนะนำ
ของเงือก และปลายเทอมนั้น เขาก็ได้รับเลือกเป็นหัวหน้าห้องอีกครั้งหนึ่ง

เขาวนุช อินทรเคโซ แม่เต่าหวงไข่ ไทยวัฒนาพานิช 2525, 16 หน้า

ที่ริมฝั่งแห่งหนึ่ง แม่เต่าตัวหนึ่งกำลังจะออกไข่ จึงวิตกกังวลเรื่องที่ซ่อนไข่
เพราะไข่ของมันถูกคนขโมยไปสองครั้งแล้ว เพื่อน ๆ สัตว์อื่น ได้แก่ ปลาหมอ ปลาช่อน
และนกกระเจี๊ยบ ต่างก็เห็นใจแม่เต่า แต่แม่เต่าก็พยายามหาที่ซ่อนไข่ที่คิดว่าปลอดภัย
ต่อมาแม่เต่าต้องเสียใจมาก เพราะไข่ของมันหายไปอีกเป็นครั้งที่สาม ต่อมาอีกไม่นาน
แม่เต่าตั้งท้องอีกและตั้งใจว่าจะหาที่ซ่อนให้ไกลมาก ๆ และจะเฝ้าหวงจนให้คนไม่สามารถ
ตามรอยเต่าแม่เต่าไปหาไข่ได้พบ ในที่สุดวันหนึ่งแม่เต่าก็พาลูกเต่าเล็ก จำนวน 9 ตัว

กลับมาที่ริมบึงได้สำเร็จ เพื่อนสัตว์อื่น ๆ ต่างพากันแสดงความยินดีและมองด้วยความ
 ตื่นตะลึง ประทับใจที่แม่เต่าต้องใช้ความอดทนพยายามถึงที่สุด สัตว์ทั้งหลายที่ริมบึง
 จึงมีความสุขมาก

รวีวรรณ พวงวิจิตร ลุงโกร่งสอนหลาน ภาพประกอบโดย สิทธิไฉไล สรจักรพงศ์
 วัฒนาพานิช 2527, ไม่มีเลขหน้า

ลุงโกร่งสิงโตเฒ่าตัวหนึ่งได้เล่าให้สัตว์ป่าเล็ก ๆ ฟังว่า เมื่อเป็นหนุ่มนั้น
 ลุงโกร่งมีนิสัยเกเรของรังแกผู้อื่นจนไม่มีสัตว์ตัวใดรักใคร่และอยากเป็นเพื่อนด้วย
 จนกระทั่งวันหนึ่งลุงโกร่งเดินไปเหยียบหนาม ค้างเท้าไว้ก็ดึงไม่ออกจนเท้าอักเสบ
 บวมเป่ง จะไปหาเพื่อนสัตว์ตัวใดก็ไม่มีการช่วยเหลือหรือสนใจ ลุงโกร่งรู้สึกสำนึกผิด
 และสัญญาว่าต่อไปจะไม่เที่ยวรังแกใครอีก จึงมีสัตว์ช่วยดึงหนามออกให้

ลักษณะยุทธ ศรีชัย หนูกำลังใจ วัฒนาพานิช 2527, 27 หน้า

หนูกำลังใจเกี่ยวข้องกับขอบทำงาน ชอบแอบไปขโมยอาหารของเพื่อนหนูกำลังใจ
 วันหนึ่งมันเข้าไปขโมยของในบ้านเพื่อนและถูกจับได้ พวกหนูเสนอให้ขับไล่มันออกไป
 จากหมู่บ้าน หัวหน้าหนูขาวจึงเข้ามาขอรองและจะชดใช้ของที่หนูกำลังใจขโมยไปและสอน
 หนูกำลังใจการทำงาน หนูกำลังใจมาทำงาน จนสามารถมีที่อยู่และอาหารสำหรับตนเอง
 และให้เพื่อนบ้านได้มากมาย

ลักษณียุทธ ศรีชัย หนูสามตัว ภาพประกอบโดย ลักษณียุทธ ศรีชัย วัฒนาพานิช

2527, 22 หน้า

หนูสามตัว เป็นเพื่อนกันออกหาอาหารมาแบ่งกันกินเสมอ วันหนึ่งหนูทั้งสามเจอผลไม้สุกน่ากินลูกหนึ่ง แต่อยู่สูงเกินกว่าหนูแต่ละตัวจะกระโดดไปถึง ทั้ง 3 จึงต่อตัวกันจนเกิดผลไม้นั้นมาได้ แต่ทั้งสามไม่สามารถจะตกลงกันก็ได้ว่าตัวใดควรจะไต่ผลไม้มากกว่ากัน จึงพากันไปหากระรอก นก และกระต่ายให้ช่วยตัดสินใจแต่ก็ไม่มีตัวใดตัดสินใจให้ได้ ในที่สุดทั้งสามก็ไปเจอแมว แมวจึงเอาผลไม้นั้นไปแฉวนไว้ที่เดิม แล้วให้หนูแต่ละตัวไปเก็บเอาเอง ตัวไหนเก็บได้ก็ควรจะเป็นของตัวนั้น แต่ก็ไม่มีตัวใดเก็บได้ในที่สุด ทั้งสามก็ต้องมาช่วยกันอีกครั้งจึงเก็บได้

ลัดดา เหมทานนท์ แก่นพบพญานก ภาพประกอบโดย ประสพโชค นวพันธุ์พิพัฒน์

สุวีริยาสาส์น ม.ป.ป., 24 หน้า

แก่นเป็นเด็กชายที่ชอบยิงนกและรังแกสัตว์ต่าง ๆ เสมอ บ่ายวันหนึ่ง แก่นปีนขึ้นไปบนต้นไม้จะขโมยไขนก ฟันที่หยาบไขนก ความมืดได้ปกคลุมไปทั่ว เมื่อความมืดจางหายไปก็มีนกมากมายล้อมรอบตัวเขาอยู่ และแก่นได้กลายเป็นแมวคำใหญ่ พวกนกต้องการลงโทษแก่นให้ตาย แก่นทนขอกลับไปได้พอแมกอน พญานกจึงให้เวลาแก่น 5 วัน แก่นกลับบ้านในร่างของแมวคำ คนในบ้านจึงไม่อนุญาตให้อยู่ในบ้าน ในระยะเวลา 5 วัน แก่นได้พยายามทำความดีจนกลับกลายเป็นคนเหมือนเดิม เมื่อครบกำหนด 5 วัน แก่นก็กลับไปหาพวกนก พญานกชมเชยที่แก่นกลับตัวเป็นเด็กดีได้ และให้อภัยแก่นพร้อมกับสั่งให้รักษาความดีตลอดไป

ลูกตาล (นามแฝง) บ้านแสนสุข ภาพประกอบโดย ทนงศักดิ์ พุ่มศรีพักตร์ วัฒนาพานิช
2527, 14 หน้า

แมว หนู ลิง เป็นเพื่อนกัน อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน แต่แมวต้องทำงานคนเดียว จนกระทั่งแมวลมป่วยลง เพื่อนบ้านพากันเห็นใจแมวและรังเกียจหนูกับลิง ทำให้ทั้งหนูและลิงได้ลำบาก จึงกลับตัวกลับใจช่วยแมวทำงานและมีความสุขสืบมา

วรรณพร (นามแฝง) อุบายแม่ไก่เหา ไทยวัฒนาพานิช 2526, ไม่มีเลขหน้า

ลุงมีบ้านขายทุ่งแห่งหนึ่ง ที่ลานบ้านนั้นเลี้ยงไก่ไว้มากมาย พวกไก่เหล่านี้ต่างก็คุ้ยเขี่ยหาอาหารกินเอง มีแต่ไก่หนุ่มตัวหนึ่งขี้อยอด มีนิสัยเกียจคร้าน ชอบแย่งอาหารที่ไก่ตัวอื่นหาได้ไปกิน พวกแม่ไก่จึงปรึกษากัน แม่ไก่สีเทาจึงออกอุบายแกล้งโดยวานสุนัขกัดปลายเชือกราวตากผ้า เพื่อนำมาฝังกินทำให้เสียเคืองปลอม ต่อมาแม่ไก่สีเทาทำที่เป็นคุ้ยเขี่ยหาอาหาร เมื่อขุดเห็นแม่ไก่คามเส้นเชือก แล้วนึกว่าเป็นอาหาร จึงเข้าไปแย่งแล้วรีบกลืนลงคอ แต่เชือกก็คอกทำให้ขุดตกใจทรนทุราย พวกแม่ไก่ช่วยกันช่วยชีวิตรอดไว้และสั่งสอนว่าให้ขุดเปลี่ยนนิสัยใหม่ ให้ขยันหาอาหารกินเอง ตั้งแต่นั้นมา ขุดก็กลายเป็นไก่หนุ่มที่ขยัน เมื่อหาอาหารได้มากจะเอามาแบ่งให้ไก่ตัวอื่น ๆ กินด้วย

วรรณา สุทธิจิตร แม่ไก่ตามหาลูก ภาพประกอบโดย อานี จันทน์หมอ วัฒนาพานิช
2527, ไม่มีเลขหน้า

ให้เด็กได้รับความรู้เกี่ยวกับตัวละครภาษาไทยในมาตราต่าง ๆ ในเนื้อเรื่องแสดงให้เห็นถึง ความรักของแม่ที่มีต่อลูก ความสามัคคีปรองดองกันระหว่างพี่และน้องในครอบครัว

วรรณ บุญศักดิ์ ขายแบกของ วัฒนาพานิช 2527, 24 หน้า

ชายคนหนึ่งมีอาชีพรับจ้างแบกของส่งตามบ้าน วันหนึ่งขณะที่เขากำลังแบกของ
ฝนตก ทำให้ของที่เขแบกมาเปียกชื้นโดยที่เขาไม่รู้วาทของนั้นคือ เกลือ เขาจึงคิดว่า
ถ้าเขาแบกของลงน้ำทุกครั้ง ของคงจะเปียก เขาจึงกระทำอยู่เสมอ ลูกค้าก็มาบอกว่า
เจ้าของร้านว่าส่งของไม่ครบ เจ้าของร้านจึงแอบติดตามดูการกระทำของลูกจ้างคนนี้
แล้วหาวิธีแก้ค่า พอลูกจ้างแบกของลงน้ำ ของนั้นก็กลับแห้งกว่าเดิม เพราะเจ้าของร้าน
บรรจุถุงเอาไว้ในตัวเอง

วรรณ ทวีศิลป์ เทพธิดาแห่งมารยาท วัฒนาพานิช 2527, 24 หน้า

เทพธิดาองค์หนึ่งผู้มีความดีใจมนุษย์ ได้พบเด็กชายท้อง ลูกคนขายถ่าน ฐานะ
ยากจนและพ่อแม่เจ็บป่วย เทพธิดาจึงให้การช่วยเหลือ ต้องขอให้เทพธิดาไปช่วยพ่อแม่
ส่วนตนเองจะขายถ่านหาเงินเป็นการรักษาพยาบาล เทพธิดาสงสาร จึงบอกให้ไปเก็บ
ผลไม้ทองคำในสวนหลังกำแพง ต้องผูกใจไม่สุภาพ ประตูกิ่งไม้ยอมเปิด เทพธิดามาเข้าบ้าน
บอกให้กล่าววาจาที่ไพเราะ ประตูกิ่งไม้จะเปิด ต้องพบหญิงชรา เขาผูกใจไม่สุภาพในตอนแรก
แต่เมื่อนั่งขึ้นได้จึงรีบเปลี่ยนคำพูดใหม่ หญิงชราให้ผลไม้ทองคำมาผลหนึ่ง เขาลืมขอบคุณ
ผลไม้เลยหายไป ต้องกลับมาขอใหม่และกล่าวขอบคุณ ชีวิตเขาและครอบครัวจึงสุขสบายขึ้น
เขาพยายามสอนน้องให้พูดจาไพเราะ รู้จักใช้คำว่า สวัสดี ขอบคุณ ขอโทษ และมีความ
เมตตา กรุณา

วิชา พรหมจันทร์ กระรอกขาว ภาพประกอบโดย วิชา พรหมจันทร์ บรรณกิจ
2524, 16 หน้า

ลูกกระรอกสีขาวตัวหนึ่ง ชุกชนมาก วันหนึ่งมันได้หนีพ่อแม่ไปเที่ยวในป่ามะม่วง
หิมพานต์ พบเด็ก ๆ กำลังเก็บมะม่วงหิมพานต์ มันจึงหลอกล่อให้เด็ก ๆ ไล่จับมัน ทำให้
พวกเด็ก ๆ ได้รับอันตรายเพราะวิ่งชนกัน กระรอกขาวที่ใจและวิ่งกลับวิ่งไปเล่าให้พ่อแม่
ฟัง พ่อแม่จึงเตือนมิให้ประพฤติก้าว เช่นนั้นอีก แต่มันไม่เชื่อฟัง ต่อมามันจึงถูกเด็ก ๆ จับได้
โดยใช้เชือกมัดคอเจียนตาย แต่พ่อแม่ของมันก็มาช่วยไว้ได้ทันเวลา ทั้งแต่นั้นมา กระรอกขาว
จึงตั้งใจว่าจะเชื่อฟังพ่อแม่ตลอดไป

วิชา ศิริสวัสดิ์ แก่นกล้วยใจ ภาพประกอบโดย เหมียว (นามแฝง) วัฒนาพานิช 2527, 22 หน้า

แก่นเป็นเด็กชายสกปรก ไม่ชอบอาบน้ำหรือรักษาความสะอาด วันหนึ่งเขาฝันว่า
ได้ผ่านเข้าไปในเมืองที่มีแต่คนสะอาด เมื่อทุกคนเห็นแก่นทำสกปรกก็พากันเข้ามาทุบตีแก่น
จนแก่นตกใจตื่น และทั้งแต่นั้นมาแก่นกลายเป็นเด็กที่รักความสะอาด

วิชา ศิริสวัสดิ์ พลายสีนิล วัฒนาพานิช 2527, 24 หน้า

สุนัขจิ้งจอกเจ้าเล่ห์ได้ขโมยทองคำให้พลายสีนิลพาตนข้ามแม่น้ำไปสู่แผ่นดินอีก
ฝั่งหนึ่ง เพราะสุนัขจิ้งจอกพบว่ามิไถ่มากมาย สุนัขจิ้งจอกจับไถ่กินเสียจนเกือบหมด ชาวบ้าน
โกรธมากจึงพากันมาทำร้าย แต่สุนัขจิ้งจอกรู้ทันหลบไปก่อน เหลือแต่พลายสีนิล ชาวบ้าน
คิดว่าพลายสีนิลเป็นตัวทนต์เหตุ จึงประหารทัณฑ์พลายสีนิลจนเจ็บกายและเจ็บใจ

วิภา ศิริสวัสดิ์ หมาป่าสีทอง ภาพประกอบโดย แดง (นามแฝง) วัฒนาพานิช

2527, 16 หน้า

หมาป่าตัวหนึ่งหนีฝูงไปเที่ยวในเมือง ขณะเที่ยวเพลินก็บังเอิญไปตกถึงสี่ขึ้นไม้ไผ่ จึงแก่งทำตาย เจ้าของสี่จึงนำไปทิ้งในป่า มันจึงวางอุบายหลอกสัตว์ทั้งหลายว่า มันทำ ความดี เทพเจ้าจึงให้มันมีสีทอง สมควรจะเป็นเจ้าป่า สัตว์ทั้งหลายก็ยอมเพราะงี้ เวลา เจ้าหมาป่าตัวนี้เที่ยววิ่งแกไคร่ทอไกรเพื่อคร่อนไปหมด หมาป่าแก่ ๆ ตัวหนึ่งจึงให้หมาป่า ตัวหนึ่งไปหอนไกล ๆ ที่หมาป่าสีทองอาศัยอยู่ มันหอนรับตามสัญญาตาม จึงถูกเสือ สิงโต โล่กัฒโล่ทบ บาดเจ็บ เพื่อนฝูงก็ไม่ยอมรับให้เข้าฝูงอีกต่อไป

วิภาพันธุ์ สุขวรรณ การเล่นของยักษ์ ภาพประกอบโดย ประคอง ภูครองทุ่ง สึกษาพร

2526, 24 หน้า

แกละกับเปี้ยชอบรังแกสัตว์โดยจับสัตว์มาต่อสู้กัน ลุงชมได้กล่าวตักเตือนเด็กทั้งสอง เรื่องการทำบาป แต่ทั้งแกละและเปี้ยไม่เชื่อฟัง เมื่อเล่นจนเหนื่อยก็กลับไปและเห็นว่า พวกตนได้พบยักษ์ เขาพยายามวิ่งหนี แต่ไม่สำเร็จ ยักษ์จับหัวของเด็กสองคนมาชนกัน และ เอากิ่งไม้มาแยงกัน เด็กทั้งสองคนเจ็บและกลัวมาก เมื่อสะอื้นขึ้นมากเด็กทั้งสองคนได้เล่า ความผิดสู้กันทั้งและให้สัญญาซึ่งกันและกันว่าจะไม่รังแกสัตว์อีก

วิภาพันธุ์ สุขวรรณ และ บงกชพร วิจารณ์เกียรติ กุ่มกุ่มไม่มีลิ้น ภาพประกอบโดย

เฉลิม อักกะพูน สึกษาพร 2526, 12 หน้า

เป็นเรื่องราวของกระต่ายเจ้าเล่ห์ที่พลัดพลั้งถูกจระเข้จับจะกินเป็นอาหาร แต่มัน ก็ใช้ไหวพริบและความว่องไวหนีรอดมาได้ และทำให้จระเข้ลิ้นขาด จนกระทั่งปัจจุบันนี้จระเข้ ทุกตัวก็ไม่มีลิ้น และกระต่ายก็ไม่กล้าลงมากินน้ำในแม่น้ำลำธารอีก ได้แต่กินน้ำค้างเท่านั้น

วิภาพันธุ์ สุขวรรณ และ บงกช โรจนวรกิจ ฝันทั้งให้เป็นเข็ม ภาพประกอบโดย
ประคอง ภูครองทุ่ง ปีพิมพ์ 2526, 16 หน้า

พระอาจารย์องค์หนึ่งมีอิทธิฤทธิ์เลื่องลือไปไกล มีคนฝากลูกหลานให้เป็นศิษย์
มากมาย ก่อนสอนวิชาพระอาจารย์สั่งให้ศิษย์ผ่นทั้งเหล็กให้เป็นเข็ม แต่ศิษย์ทุกคนก็พากัน
เปื้อน่ายก่อนที่จะทำสำเร็จ แ่ชายยากจนคนหนึ่งอยากเรียนวิชาจึงรวบรวมเงินไปซื้อ
ทั้งเหล็กและขอเรียนวิชากับพระอาจารย์ เมื่อเขาผ่นทั้งเหล็กจนเหลือเท่าเข็มขนาดใหญ่
พระอาจารย์เห็นว่าเป็นผู้มีความพากเพียรจึงสอนวิชาให้โดยไม่คิดมั่ง จนกระทั่งชายยากจน
เรียนสำเร็จและมีชื่อเสียงเลื่องลือไปไกล

วิภาพันธุ์ สุขวรรณ และ บงกช โรจนวรกิจ ม้าเสียตา ภาพประกอบโดย
เฉลิม อักกะพู ปีพิมพ์ 2526, 16 หน้า

เจ้าครองนครแห่งหนึ่งเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรมและห่วงใยในราษฎร พระองค์
โปรดให้สร้างหอรบวังไว้หน้าประตูเมือง เพื่อให้ผู้ที่มีความเดือดร้อนมาที่ระงับร้องทุกข์
พระองค์จะไต่สวนและปลดเปลื้องความทุกข์ให้ วันหนึ่งม้าแก่และตามอค์ซึ่งเจ้าของทิ้งไปเกินหา
หู่ากินไปจนถึงหอรบวัง บังเอิญปากมันไปคาบเอาเชือกที่ผูกกระงับมาเคี้ยวเพราะคิดว่า
เป็นหญ้า ทำให้ระงับคั่งขึ้น เมื่อเจ้าผู้ครองนครทราบ จึงโปรดให้สืบสวนจนได้ความจริง
พระองค์ทรงดำเนิการกระทำของเจ้าของมาแล้วสั่งให้เลี้ยงดูมันต่อไป ทำให้ม้าตัวนั้นมี
ความสุขอีกครั้ง

วิมล ไทรนิมิต แมงมุมอ้วน ภาพประกอบโดย ศักดิ์ชัย เกียรติธนาสินทร์ พี.พี.
ม.ป.ป., ไม่มีเลขหน้า

แมงมุมอ้วนชอบชักใยให้ใหญ่กว่าของเพื่อน ๆ เพื่อจะได้ดักแมลงได้มาก ๆ จนพวกแมงมุมทั้งหลายเดือดร้อนเพราะไม่มีแมลงมาตกใยเลย จึงขอร้องให้แมงมุมอ้วนชักใยให้เล็กลง แมงมุมอ้วนไม่สนใจ พวกแมงมุมตัวอื่น ๆ จึงอพยพไปที่ใหม่ วันหนึ่งเจ้าของสวนเห็นใยแมงมุมรกรุงรัง จึงไล่ไม้ปักออก แมงมุมอ้วนจึงหนีไปอาศัยอยู่กับเพื่อนแมงมุม และชอบชักใยอยู่ด้วย พวกแมงมุมอนุญาตให้ขอร้องแมงมุมอ้วนมิให้ทำความเดือดร้อน แมงมุมอ้วนตกลงเพราะรู้ว่าสิ่งทีตนเถยเท่านั้นเกินความจำเป็น และยังเบียดเบียนอีกด้วย ต่อจากนั้นมาแมงมุมอ้วนก็ชักใยแต่พอดี และอยู่ร่วมกับเพื่อนแมงมุมอย่างมีความสุข

วิริยะ สิริสิงห พลายล่าควน ภาพประกอบโดย ประสพโชค นวพันธุ์พิพัฒน ธรรมเด็ก
2527, ไม่มีเลขหน้า

พลายล่าควน และพลายโหนดลูกช้าง 2 ตัว มีนิสัยต่างกัน พลายโหนดมีนิสัยเกเร ชอบแกล้งพลายล่าควนตลอดเวลา ส่วนพลายล่าควนนั้นถึงแม้จะถูกแกล้งก็ไม่เคยคิดโกรธแค้น จนกระทั่งวันหนึ่งขณะที่พลายล่าควน และแดงหอมลูกกวางซึ่งเป็นเพื่อนรักอยู่กันที่ชายทุ่ง พลายโหนด และพรรคพวกทั้งใจจะเข้ามาแกล้งพลายล่าควน และแดงหอม ขณะนั้นมีเสือโคร่งตัวหนึ่งกระโจนเข้ามาจะทำร้ายแดงหอม พลายล่าควนเห็นพอดีจึงเข้าป้องกัน และทำร้ายเสือโคร่งจนบาดเจ็บ ตั้งแต่นั้นมาพลายโหนดก็ไม่กล้าอวดเก่ง และกลั่นแกล้งพลายล่าควนอีกเลย

วิริยะ สิริสิงห อ้วนกับแดงโม ธรรมเด็ก ม.ป.ป., 12 หน้า

อีม แอม และอ้วนเป็นพี่น้องกัน อ้วนเป็นน้องชายคนเล็ก แอมเป็นพี่ชายคนกลาง วันหนึ่งแอมนำแดงโมมาผ่าแบ่งกันกิน แอมผ่าแดงโมได้ 10 ชิ้น และบอกกับพี่สาว และ

น้องชายว่า กินไก่กันละ 3 ชิ้น อ้วนรีบกินแตงโม เพราะจะกินชิ้นที่เหลืออีก 1 ชิ้น อ้วน
 รีบร้อนกินแตงโมจนกลืนเมือกเข้าไปหมด เมื่อเอมเห็นดังนั้นจึงหลอกอ้วนว่าจะมีคันแตงโม
 ชิ้นที่ตัวของอ้วน ทำให้อ้วนตกใจรีบไปหาทีมพี่สาวให้ช่วยเหลือเอาเมือกออก อิมแนะให้อ้วนท่องคาถา
 “กินมากให้โทษ กินแค่น้อยอร่อยดี” โดยให้ท่องหลาย ๆ วัน และอ้วนเชื่อฟังปฏิบัติตาม
 ทำให้อ้วนคิดไควว่ต่อไปจะไม่โลก และตะกตะอีก

วิมล สุวรรณเพิ่ม กฎจรรยา ภาพประกอบโดย ยงยุทธ อัมพรหมา บรรณกิจ 2526,
 14 หน้า

กล่าวถึงกฎปฏิบัติตนในการโดยสารรถยนต์ของเด็ก เช่น การไม่ยืนหรือนั่งหรือ
 แขนออกนอกรถ การข้ามถนนควรดูสัญญาณไฟให้ถี่ การข้ามถนนพร้อมผู้ใหญ่ ยามค่ำคืนควร
 สวมเสื้อสีขาวเพื่อให้คนขับรถมองเห็นได้ชัด เป็นการลดอุบัติเหตุได้เป็นอย่างดี

วีรวรรณ หงสกุล ชายชรากับเสือ ปาณยา ม.ป.ป., 24 หน้า

ชายชราคนหนึ่งพบเสือติดกรงคักคักจึงช่วยเหลืเสือไว้ แต่เสือคิดจะกินชาย
 คนนั้นเป็นอาหารโดยไม่นึกถึงบุญคุณ ชายชราให้ไปถาม 3 สิ่งก่อน เสือจึงไปไปตามใคร
 ต่อใครว่ายุติธรรมไหมที่ตนจะทำเช่นนั้น ตนไม่ จึง หนู ต่างก็บอกว่าเสือติดกรง แต่สุนัขจึงจอก
 ไรอุบายหลอกเสือเข้าติดกรงอีกครั้ง

วีรวัฒน์ เสถียรพิทย แมงมุมใจน้อย โอเกียนส์ไตร์ 2526, 16 หน้า

กล่าวถึงชีวิตความเป็นอยู่ของแมงมุมซึ่งมีความเป็นอยู่ใกล้ชิดกับมนุษย์รอบทำรังใน
 บ้านเรือนทำให้สกปรกรกรุงรัง แมงมุมเกิดน้อยใจว่าช่วยกำจัดแมลงให้มนุษย์แต่มนุษย์ชอบ
 ทำลายรังของมัน

วีรศักดิ์ สังสนา ช่างน้อยใจอารี ภาพประกอบโดย พงศ์ศักดิ์ พุ่มศรีพักตร์ วัฒนาพานิช
2527, 18 หน้า

ช่างน้อยตัวหนึ่งมีนิสัยโอบอ้อมอารี ชอบช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ เช่น ช่วยหักยอดไม้ให้กว้าง มอกทางให้ลื่น ถอนหญ้าทำที่นอนให้ลูกสิงโต ช่วยเลื่อนขอนไม้ซึ่งขวางหน้าดำให้สุนัขจิ้งจอก แลแล้วช่างน้อยก็ตกหลุมพราง จึงร้องขอความช่วยเหลือสัตว์ทั้งหลายหาทางช่วยโดยนำไม้มาทิ้งลงในหลุมให้หลุมตื้นขึ้นจนช่างขึ้นมาได้ สัตว์ทั้งหลายจึงสาบานเป็นเพื่อนรักกันตลอดไป

ศรี เกศมณี พอมคิใจร้าย ภาพประกอบโดย สมัย สุทธิธรรม แพร่พิทยา 2525,
ไม่มีเลขหน้า

สามีภรรยาคนหนึ่งมีอาชีพหาฟันขาย ทั้งสองรักลูกสาวที่มีอยู่คนเดียวมาก เมื่อลูกสาวรบเร้าจะกินผลไม้สดที่ฝนเหิน ซึ่งเป็นของพอมคิใจร้าย พ่อแม่จึงยอมเป็นทาสของพอมคิ เพื่อให้ลูกสาวได้กินผลไม้ ทำให้ลูกเสียใจมากที่พ่อแม่ต้องเดือดร้อนเพราะตน

ศรีสุรางค์ พูลทรัพย์ ฉวนฉจญักย์ ปาณยา ม.ป.ป., 16 หน้า

ปูแสนวน 2 ตัว ชื่อ เส กับฉวน ฉวนเลือกเปลือกหอยสวย ๆ เป็นที่อยู่ วันหนึ่งฉวนชวนเสไปเดินเที่ยวชายหาดโดยไม่ยอมรับฟังคำทัดทานจากเพื่อน ฉวนจึงถูกเค็กผู้หญิงจับใส่ถังไว้ทั้งวัน กว่าจะได้กลับไปพบเสและเพื่อน ๆ ก็ตกเย็นแล้ว ฉวนอ่อนเพลียมากและยอมรับผิดกับเสทุกประการ

ศรีสุรางค์ พูลทรัพย์ เสฉจญักย์ ปาณยา ม.ป.ป., 16 หน้า

เป็นเรื่องการฉจญักย์ของปูแสนวนตัวหนึ่งชื่อ เส ถูกพายุพัดพาไปอยู่ในท้องปลาวาฬไปจนถึงสหรัฐอเมริกา นกนางนวลช่วยให้โดยสารเรือกลับเมืองไทย และได้พบเพื่อนของมันที่ชื่อฉวน

ศิริวรรณ (นามแฝง) ลูกเป็ดเกเร ภาพประกอบโดย ทนงศักดิ์ พุ่มศรีพักตร์ วัฒนาพานิช
2527, 20 หน้า

ลูกเป็ด 3 ตัวพี่น้อง ตัวน้องสุดท้องมีนิสัยเกเรไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของพี่ ๆ ชอบ
รังแกพี่ ๆ เสมอ วันหนึ่งหลังจากถูกทอกลงให้อยู่ตามลำพัง ลูกเป็ดรู้สึกเหงาจึงไปขอเล่นกับ
ลูกไก่ ลูกไก่ทนถูกรังแกไม่ไหวจึงไล่จิกไม่ให้เล่นด้วย ต่อมาพบแมวจึงขอเล่นด้วย ลูกแมว
สงสารจึงเล่นด้วย แต่ลูกเป็ดไม่พอใจที่นิสัยเกเรจึงถูกลูกแมวไล่ตะปบเอา ลูกเป็ดรู้สึกเจ็บ
และสำนึกตัวว่ามีนิสัยไม่ดีจึงให้สัญญากับพี่ ๆ ว่าจะเลิกเกเร และเชื่อฟังคำสั่งสอนของพี่ ๆ

ศิริวรรณ (นามแฝง) ลูกห่านน้อย วัฒนาพานิช 2527, 24 หน้า

ลูกห่านสามตัวไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของแม่ วันหนึ่งแม่ได้สอนให้รู้จักทิศ ให้รู้จัก
ดวงอาทิตย์ และการหาทิศแต่ลูกห่านทั้งสามไม่สนใจ และพากันไปเที่ยวคิดเล่นแข่งกับ
พระอาทิตย์จนกลับบ้านไม่ถูก และเกือบถูกงูเห่าลิ้มกินจึงพากันหนีไปอยู่ในโพรงหมี เมื่อหนี
ทราบเรื่องราวจึงอธิบายว่า ถึงอย่างไรก็เอาชนะดวงอาทิตย์ไม่ได้ ดวงอาทิตย์มีประโยชน์
ต่อโลกมาก แล้วหนีจึงพาลูกห่านทั้งสามตัวกลับไปส่งที่บ้าน และลูกห่านทั้งสามจึงให้สัญญากัน
กันว่า เมื่อจะไปทีใดก็จะขออนุญาตแม่ก่อน

สมใจ บุญอุไรพิริยโษะ ปุຍជ័យ ภาพประกอบโดย ประวิทย์ เตีย บรรณกิจ 2527, 16 หน้า

ปุຍជ័យเป็นเด็กหญิงที่มีนิสัยดี อดทน และรู้จักการเสียสละ วันหนึ่งขณะที่ปุຍជ័យ
กำลังเล่นอยู่ที่สนามเด็กเล่น ปุຍជ័យเห็นลูกเสือเดินถือกล่องขอรับเงินบริจาคสำหรับคนพิการ
ปุຍជ័ยจึงบริจาคเงินค่าขนมของตนเองเพื่อช่วยคนพิการ

สมบุรณ์ กิ่งฆมานันท์ กระต่ายน้อยหนีแม่ ปาณยา ม.ป.ป., 24 หน้า

เป็นเรื่องราวของกระต่ายน้อยที่ลี้ภัยหนีแม่ไปผจญภัยในโลกกว้าง โดยคิดแปลงกายเป็นสัตว์หรือสิ่งของต่าง ๆ แต่แม่กระต่ายก็ตามไป และนำลูกกลับมา ในที่สุดกระต่ายน้อยก็ยอมแะไม่ลี้ภัยหนีไปอีกต่อไป

สมพงษ์ พละสุริย์ ค่อม โทน และทองปาน บรรณกิจ 2526, 24 หน้า

ค่อม โทน และทองปานเป็นเพื่อนกัน เขาทั้งสามคนได้พากันไปเลี้ยงที่สายทุ่ง โทนเป็นเด็กกอนจางจนเขาเป็นต้นไม้เพื่อเก็บลูกไม้แล้วพบรังนก โทนเก็บรังนกนั้น และต้องการนำลูกนกไปเลี้ยง เพื่อนทั้ง 2 คนไม่ยอมให้โทนทำ ถ้าโทนทำเช่นนั้นพวกเขาจะไม่ยอมให้เล่นด้วย โทนจึงต้องนำลูกนกไปไว้ในที่เดิม ในตอนกลางวันเด็กทั้งสามคนหยุดพักทานข้าว โทนจึงแอบไปขโมยแตงโม และแตงร้านในสวนของลุงเพ็งกิน แต่เพื่อน ๆ อีกสองคนไม่ยอมกินด้วย เพราะเป็นของขโมยมา พอตอนเย็นโทนเริ่มปวดท้อง และอาเจียรจนต้องพาไปหาหมอที่อนามัย พ่อก็ลุงเพ็งไปธุระที่อนามัยพบเข้า และรู้เรื่องจึงบอกให้หมอมารายว่าตนเพ็งฉึกษาว่าแมลงที่แตงโม และแตงร้าน หมอจึงทราบสาเหตุและรักษาได้ถูกต้อง

สมัย สุทธิธรรม เจ้ามอม แพร่พิทยา 2525, 16 หน้า

เป็นเรื่องของสุนัขตัวหนึ่งเดิมเป็นสุนัขที่ไม่มีเจ้าของ ถูกวางแกลยู่เสมอ วันหนึ่งมันช่วยขโมยไก่ได้ เจ้าของบ้านจึงเลี้ยงไว้เป็นการตอบแทนบุญคุณ

สลาวย โรจนสโรช โรงเรียนจิ้งหรีด ภาพประกอบโดย เกริก ยุกันธุ์ ธรรมเด็ก 2526, ไม่มีเลขหน้า

จิ้งหรีดตัวใหญ่ตัวหนึ่งนี้ประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตมากมายได้ทำหน้าที่เป็นครูสอนจิ้งหรีดตัวอื่น ๆ ให้มีความขยัน อดทน รู้จักทำงานหาเลี้ยงชีพ และสอนให้รู้จักภัยในโลกกว้าง เพื่อจะไ้ระวังรักษาตนเอง

สัญญา ริมวังตระกูล บ้านของจุก ภาพประกอบโดย สัญญา ริมวังตระกูล ไทยวัฒนาพานิช
2524, ไม่มีเลขหน้า

บ้านของจุกอยู่ในป่าที่ร่มรื่นไปด้วยต้นไม้ วันหนึ่งขณะที่จุกกำลังวิ่งเล่น จุกได้พบปลาทองตัวหนึ่งนอนคุดคู้กลางทางเดิน เขาจึงนำมันไปปล่อยที่สระหลังบ้าน ก่อนที่ปลาทองจะจากไปมันได้บอกกับจุกว่า ตนเป็นปลาทองวิเศษ และเห็นว่าจุกมีจิตใจดีมีความเมตตากรุณาจึงมอบเรือใบวิเศษให้จุกอานหนึ่ง จุกขอให้เรือใบวิเศษนำจุกไปท่องเที่ยวที่เมืองหลวง จุกได้เห็นรถยนต์ถนนศิโยยาวเป็นแถว ครั้นค่ำจุกกลับไปทั่วเมือง อากาศเสียและเสียงดัง ไม่มีต้นไม้มากเหมือนบ้านจุก เมื่อจุกกลับมาถึงบ้านจุกรู้สึกรักบ้านมากขึ้น เพราะบ้านของจุกมีต้นไม้มากมาย และอากาศก็บริสุทธิ์

สัปดาห์ ดวงแก้ว บทเรียนของจ้าวป่า ภาพประกอบโดย ปรีดา สิริชัย ปาณยา 2526,
24 หน้า

สิงโตตัวหนึ่งเป็นจ้าวป่า สัตว์ต่าง ๆ ส่งของกำนัลมาให้ประจำ ต่อมามันจึงเรียกหมาจิ้งจอก เสือขาวและกา มาเป็นข้ารับใช้ประจำตัว วันหนึ่งกาบินไปเห็นอูฐอยู่กลางทะเลทราย มันจึงนำบอกสิงโตว่าเห็นอูฐอร่อยแล้วพวกสัตว์ก็เดินทางมาตามลำอูฐในระหว่างทางสิงโตเกิดเจ็บอุ้งเท้า อูฐก็มาช่วยไว้ทำให้สิงโตเกิดกลัวใจไม่กินอูฐ และคบอูฐเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน

สัปดาห์ ดวงแก้ว สิงกับจระเข้ ภาพประกอบโดย ปรีดา สิริชัย ปาณยา ม.ป.ป.,
ไม่มีเลขหน้า

สิงตัวหนึ่งอาศัยอยู่บนต้นหมขู่ มันไ้รู้จักกับจระเข้ซึ่งอาศัยอยู่ฝั่งตรงข้าม สิงปฏิบัติตัวเป็นมิตรที่ดีโดยหาผลไม้มาฝากทั้งเพื่อนและเมียเพื่อนด้วย แทนที่นางจระเข้จะซาบซึ้งในความเอื้ออารีของสิง นางกลับอยากกินเนื้อสิงมากจึงทำอุบายว่าตนป่วยหนัก

ถ้าไม่ได้อะไรจึงมากินเพื่อรักษาโรคจะต้องตาย ฝ่ายพระเชษฐภคินีจึงไปหาสิ่ง และขอร้องให้
มาเยี่ยมอาการป่วยของเมียตน โดยพระเชษฐภคินีให้สิ่งซึ่งหลังจาก ระหว่างทางที่นางพระเชษฐภคินี
ลงไป สิ่งตกใจตกใจแข็งใจถามเมื่อรู้ว่าตัวอยู่ในอันตรายจึงคิดเอาตัวรอดโดยบอกกับพระเช
ว่า เรื่องที่จะเอาหัวใจสิ่งไปรักษาเมียนั้นถึงยินยอมให้แต่ตนเก็บหัวใจไว้ที่ตนชมพู จำเป็น
ต้องให้พระเชไปส่งที่ตนชมพูก่อน เมื่อมาถึงสิ่งรีบกระโดดขึ้นบนคันชมพูทันที

สาแหรก (นามแฝง) เราต้องช่วยกัน ภาพประกอบโดย สาแหรก (นามแฝง) รวมสาม
ม.ป.ป., ไม่มีเลขหน้า

เขารุ่นหนึ่งขณะที่สิ่งโตจ้าวปากกำลังนั่งแปรงฟันด้วยการเกี้ยวอ้อยอยู่ริมป่า ได้มี
สัตว์น้อยใหญ่มาร้องทุกข์กันมากมายถึงความแห้งแล้งของป่า ซึ่งมีสาเหตุมาจากมีต้นไม้ใหญ่
ล้มขวางทางน้ำ ต่อมาพวกสัตว์เหล่านี้ก็ช่วยกันยกก้อนไม้ออกจากลำธารจนเป็นผลสำเร็จ
ทำให้ลำธารอุดมไปด้วยน้ำอีกครั้งหนึ่ง

สายสิงห์ ศิริบุตร กวางน้อย ภาพประกอบโดย ปณยา ไชยะคำ ค.นอ 2527,
ไม่มีเลขหน้า

กวางฝูงหนึ่งอาศัยอยู่ใกล้ป่ากรุงราชคฤห์มีพญากวางผู้เฉลียวฉลาดเป็นหัวหน้า
ปกครอง วันหนึ่งน้องพญากวางนำกวางน้อยมาให้พญากวางช่วยสอนวิชามฤคทายาท หรือ
วิชาว่าด้วยการรักษาตัวรอดของกวาง กวางน้อยตั้งใจเรียน ขยัน และอดทนทำให้พญากวาง
รัก และเอ็นดูเป็นอย่างมากจึงถ่ายทอดวิชาให้จนหมดสิ้น วันหนึ่งกวางน้อยวิ่งเล่นกับเพื่อน
และไปติดวงนายพราน กวางน้อยให้เพื่อนหนีไปก่อนแล้วกวางน้อยได้ใช้ปัญญาหลบหนี
ความรู้ที่ได้เล่าเรียนมาในที่สุดกวางน้อยก็สร้างทำเป็นตาย เมื่อนายพรานมาเห็นจึงลงมือ
จะทำการฆ่าและกวางน้อยได้โอกาสจึงกระโดดหนีรอดมาได้

สายสิงห์ กิริบุตร พญานกแขกเต้า ภาพประกอบโดย บัณฑิตา ไชยะคำ ต้นอ้อ 2527, ไม่มีเลขหน้า

พญานกแขกเต้าปกครองบริวารอยู่ในป่าริมฝั่งทะเลแห่งหนึ่ง แม้ว่าพญานกแขกเต้าจะแก่เฒ่าอย่างไรแต่ด้วยสำนึกของความเป็นหัวหน้าจึงพาบริวารไปหากินในที่ต่าง ๆ หูตาจึงปะทะลมและแสงแดดในที่สุดตาจึงบอด และต้องสละตำแหน่งหัวหน้าฝูงโดยมีลูกคอยหาอาหารให้กิน ลูกนกแขกเต้าเป็นลูกกตัญญู เมื่อรู้ว่าที่ไหนมีผลไม้หรือจะท้องไปแสวงหาหาเสมอ วันหนึ่งลูกนกแขกเต้าไปหาอาหารพบมะม่วงที่มีรสหวานอร่อยจึงตามมาฝากพ่อแม่ พ่อพญานกได้กินมะม่วงจึงรู้ทันทีว่าเป็นมะม่วงบนเกาะมหาภักย์ พญานกแขกเต้าจึงห้ามลูกนกไปกินมะม่วงบนเกาะนั้นอีกเพราะจะทำให้วงนอน บินไม่ไหว และตกทะเลตาย แต่ลูกนกไม่เชื่อฟังแวมไปกินมะม่วงบนเกาะมหาภักย์อยู่เรื่อย ๆ วันหนึ่งลูกนกแขกเต้าไปหากินตามปกติแต่ไม่กลับมารัง พญานกสองตัวเมียเมื่อไม่มีลูกคอยหาอาหารให้กินก็อดอาหารถึงแก่ความตาย

สายสิงห์ กิริบุตร พญาวานรกับต้นอ้อ ภาพประกอบโดย บัณฑิตา ไชยะคำ โครงการนิทานภาพชุด 2527, ไม่มีเลขหน้า

พญาวานรเป็นผู้มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดรอบคอบ และเป็นผู้นำที่ดี พญาวานรส่งลูกฝูงเสมอว่า เมื่อจะกินสิ่งที่ไม่เคยกินมาก่อน หรือพบสระน้ำที่ไม่เคยลงดื่มมาก่อนให้รอถามพญาวานรก่อนเพื่อความปลอดภัย ฝูงลิงต่างเชื่อฟังพญาวานรเสมอมา คราวหนึ่งฝูงลิงเข้าไปหากินในป่า และกระหายน้ำเมื่อมาพบสระน้ำใหญ่จึงรอให้พญาวานรสำรวจ และพบว่าสระน้ำมีอันตราย จึงไม่อนุญาตให้ฝูงลิงลงไปกิน ฝ่ายผีเสื้อน้ำที่อยู่ในสระเห็นฝูงลิงไม่ลงมากินน้ำจึงขึ้นมาร้องเรียนเพื่อต้องการจะจับลิงกินเป็นอาหาร พญาวานรจึงใช้ความเฉลียวฉลาด โดยหักต้นอ้อริมสระขึ้นมาแล้วอธิษฐานให้ต้นอ้อมีสำคัญกลางตลอด ฝูงลิงจึงใช้ลำต้นอ้อค้ำจากสระกินจนเต็มโดยไม่มีลิงตัวใดถูกผีเสื้อน้ำจับกินเลย

สิริกันต์ ราชศิริ หญิงชรากับขวควิเศษ ภาพประกอบโดย ปรีดา ปัญญาจันทร์ ปณยา
ม.ป.ป., 16 หน้า

หญิงชราคนหนึ่งมีนิสัยใจดีเห็นแก่ตัว เธอเดินทางไปพบขวควิเศษ และนำกลับไปเก็บที่บ้าน
หญิงสาวซึ่งอาศัยอยู่ในชวคแอนออกมาช่วยหญิงชราทำงานเมื่อหญิงชราเหนื่อย จนหญิงชรา
แปลกใจ เมื่อรู้ว่าหญิงสาวจากขวควิเศษเป็นผู้ทำงานให้เธอจึงหวังจะได้ตัวหญิงสาวไว้ช่วย
งานตลอดไป โดยทำลายขวคนั้นเสีย แต่ทันใดนั้นร่างของหญิงสาวก็กลายเป็นควันสีขาวลอย
ออกไป ดังนั้นหญิงชราต้องทำงานด้วยตัวเองตามเดิมทุกอย่าง

สุชาดา (นามแฝง) ดอกไม้แคปซูล วัฒนาพานิช 2527, 18 หน้า

เป็นเรื่องราวของเด็กที่น้ำใจกับผู้อื่นเสมอ เน้นคุณธรรมเรื่องความเอื้อเฟื้อ
เผื่อแผ่ ความมีน้ำใจ และหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

สุชาดา วิษุฒิ บ้านของกบ ภาพประกอบโดย บรรจง ภูธรองทุ้ง ศิษยาพร 2526,
17 หน้า

กบเป็นเด็กชายในครอบครัวหนึ่งซึ่งทุกคนในครอบครัวต่างช่วยกันทำงาน ยกเว้น
กบเพียงคนเดียวที่หนีงานไปเที่ยวเล่นชุกชอนอยู่เสมอ แม่ต้องเรียกมาตักเตือนให้ทำตนเป็น
คนดีมีประโยชน์แต่กบไม่เชื่อฟัง วันหนึ่งกบถูกสุนัขไล่กัดเขาวิ่งหนีจนหกล้ม และบาดเจ็บ กบ
ต้องนั่ง ๆ นอน ๆ รักษาแผลอยู่หลายวัน เกิดความเบื่อหน่าย และทุกคนก็ไม่มีเวลาว่างที่จะ
เล่นกับเขา ทำให้เขาเริ่มเข้าใจในคำตักเตือนของแม่ กบจึงกลับตัวเป็นเด็กดี ทุกคนในบ้าน
ก็มีความสุขโดยทั่วกัน

สุเทพ จิตรจีน คนไม่มีเพื่อน ภาพประกอบโดย วีระ มัถราภิรักษ์ ศึกษาร 2526,
32 หน้า

เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความสำคัญของป่า โดยชี้ให้เห็นว่า ถ้าทุกคนช่วยกันเอาใจใส่ ไม่ทำลายป่าป่าก็จะอุดมสมบูรณ์เป็นบ่อเกิดของต้นน้ำลำธารให้ชาวไร่ ชาวนา และคนทั่วไป ได้มีน้ำใช้อย่างเต็มที่ แต่ถ้ามักไม่ทำลายป่า ป่าจะแห้งแล้ง สัตว์ป่าไม่มีที่อยู่อาศัย ขาดแคลน น้ำเพราะไม่มีฝนตก และเมื่อฝนตกจะทำให้ น้ำไหลลงไปในลำธารเร็วเกินไปเพราะไม่มีต้นไม้ คูกักน้ำไว้ กิ่ง ๆ ที่โตเป็นต้นไม้ใหญ่แล้วจึงส่งสอนให้ลูกหลานรักต้นไม้ และรักษาป่าให้อุดมสมบูรณ์ อยู่เสมอ

สุเทพ จิตรจีน พลายน้อยช่วยเพื่อน ภาพประกอบโดย อนุวัฒน์ รัชเมือง ศึกษาร 2527,
24 หน้า

ในขณะที่พลายน้อยแสนอยู่ในสระมันได้ยินเสียงร้องขอความช่วยเหลือจากฝูงที่ลอย อยู่ตรงหน้า จึงใช้วงประคองเมล็ดพันธุ์ขึ้นไปวางบนคอกกระถินริมสระ สัตว์ป่าต่าง ๆ พากัน เยาะเย้ยล้อเลียนพลายน้อย แต่พลายน้อยก็เดินไปโดยไม่ยอมวางคอกกระถินเลย ชาวเมืองจึง ที่อยู่ในคอกกระถินต่างขบขันพลายน้อยที่ช่วยเหลือไม่ลอกภัย ในขณะที่มันถึงก็ได้นำแย่งคอก กระถินไปจากพลายน้อย และให้นกอินทรีบินเอาไปทิ้ง พลายน้อยก็ตามไปจนถึงคอกกระถินกันจน พบคอกกระถินที่มีชาวเมืองอยู่ แต่จึงโจ้ก็พาพวกสิงโตใหญ่มาแย่งคอกกระถินไปจากพลายน้อยอีก พลายน้อยตะโกนให้ชาวเมืองส่งเสียงร้องเพื่อว่าโจ้ และพวกสิงโตจะไดรรู้ว่า มีสิ่งมีชีวิตอยู่ใน คอกกระถินคอกนั้นจริง ๆ แต่โจ้และพวกสิงโตก็ยังไม่ได้ยินจนชาวเมืองได้คนมาส่งเสียงเพิ่มอีก หนึ่งคน พวกสัตว์ต่าง ๆ จึงได้ยิน เลิกแย่งคอกกระถินมาจากพลายน้อย และช่วยพลายน้อย คุกแถวเมืองจึงวาย

สุเทพ จิรศรี ลอมเลี้ยวซ้าย ชมรมเด็ก ม.ป.ป., 28 หน้า

ลอมเป็นลูกหนูน่ารักนิสัยดี ขยัน แต่ขอมโกล วันหนึ่งแม่ของลอมทำความสะอาดเล้า และให้ลอมไปเก็บคอกทาวเรื่องมาประดับเล้าให้สวยงาม แม่บอกลอมว่าคอกทาวเรื่องอยู่เลขที่ตะโกขวามือ และสั่งให้ลอมรีบกลับมา เมื่อลอมมาถึงตะโก ลอมเห็นป้ายลูกศรชี้ไปทางซ้ายเขียนว่า "เมืองอาหาร มีรา ผักสด และหญ้าอ่อนแจก" ลูกศรชี้ไปทางขวาเขียนว่าคาวเรื่อง ลอมสนใจเมืองอาหารมากกว่าจึงเลี้ยวไปทางซ้าย โดยมีรู้ว่าเป็นทางที่ยาก และสุนัขจึงจอกทาลงลงใจเพื่อนำสัตว์ไปใช้งาน เมื่อลอมหลงเข้าไปมันจึงต้องช่วยกันทำงาน แต่ลอมก็ใช้ความฉลาดหลบหนีออกมาได้ ลอมก็ใจมาก และคิดว่าถ้าตนไม่เลี้ยวซ้ายก็คงไม่เกิดเรื่องเช่นนี้ขึ้น

สุธรรม กังวาลไกร ความผิดครั้งแรก ภาพประกอบโดย สุธรรม กังวาลไกร วัฒนาพานิช 2527, ไม่มีเลขหน้า

แคะมีหน้าที่ต้องช่วยพ่อแม่เลี้ยงควาย วันหนึ่งแคะพาควายไปกินหญ้าเพื่อน ๆ มาชวนไปเล่นแต่แคะไปไม่ได้เพราะต้องเลี้ยงควาย ด้วยความโกรธแคะจึงเอาหนั่งตีกยควายวิ่งหนีไป แต่พอนึกได้ว่าควายหายพ่อแม่จะต้องโกรธ จึงวิ่งตามหาควายในที่ลุ่มก็พบควายเป็นกินหญ้าอยู่ที่ริมบึง แคะก็ใจมาก และบอกกับตัวเองว่าจะจดจำความผิดครั้งนี้ไว้เตือนใจตน

สุธรรม ประคอง มะลิกับเจ้าสีนวล บรรณกิจ 2526, 18 หน้า

เด็กหญิงคนหนึ่งชื่อมะลิ เธออยู่บ้านคนเดียวเมื่อบิดามารดาไปทำงาน มะลิไม่มีเพื่อน จึงออกไปวิ่งเล่น และพบลูกสุนัขตัวหนึ่ง และนำมาเลี้ยงไว้เป็นเพื่อนให้ชื่อว่าสีนวล มะลิกับสีนวลวิ่งเล่นด้วยกันทุกวัน วันหนึ่งมะลิวิ่งกับสีนวลโดยไม่ระมัดระวัง มะลิวิ่งไปชนโถงน้ำแตก มะลิบอกกับบิดามารดาว่าสีนวลวิ่งไล่กัดมะลิ ทำให้มะลิวิ่งชนโถงน้ำแตก บิดาของมะลิจึงเปลี่ยนชื่อสีนวล มะลิเกิดความสำนึกในความผิดจึงขอโทษสีนวลและสัญญากับตนเองว่าจะไม่โกหกอีกต่อไป

สุนทรา จิ่งพิชาวุฒิชัย เจ้าเย็นแสนรัก ภาพประกอบโดย ประสพโชค นวพันธุ์พิพัฒน์
ธีรสาส์น ม.ป.ป., ไม่ปรากฏเลขหน้า

ทอยตึ่งมีบ้านอยู่ชายทุ่งกับตา วันหนึ่งทอยตึ่งไปพบลูกหมาตัวหนึ่งจึงเอามาเลี้ยงและตั้งชื่อว่า "เย็น" ทอยตึ่งและเย็นรักกันมาก วันหนึ่งมีคนมาบอกตาว่าเย็นเป็นสุนัขของลูกสาวหมอที่สุขลา ทอยตึ่งไม่ต้องการคืนเย็นให้เจ้าของเดิม แต่คิดว่าเจ้าของเดิมคงเสียใจที่สุนัขหายไป ทอยตึ่งจึงตัดสินใจคืนเย็นให้เจ้าของเดิม วันรุ่งขึ้นตาจึงพาทอยตึ่งไปซื้อจักรยานและตามออกกับทอยตึ่งว่าถึงเวลาแล้วที่ทอยตึ่งจะมีรถจักรยานได้

สุนทรา จิ่งพิชาวุฒิชัย เพื่อนบ้านที่ดี ภาพประกอบโดย สมชาย ปานประชา
ไทยวัฒนาพานิช 2526, ไม่มีเลขหน้า

พี่บ้านของกองมีต้นไม้ใหญ่ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของมดครั้งใหญ่ มดทุกตัวมีความรักใคร่กัน ขยันขันแข็งในการทำงานมีความสามัคคี มีมันสมองที่ดีเฉลียวฉลาดในการหาอาหารและการป้องกันที่อยู่อาศัย กองรู้สึกภาคภูมิใจที่มีเพื่อนบ้านอย่างมดพวกนี้

สุนทรา จิ่งพิชาวุฒิชัย รองเท้าวิเศษ ภาพประกอบโดย ประสพโชค นวพันธุ์พิพัฒน์
ธีรสาส์น ม.ป.ป., ไม่มีเลขหน้า

วันหนึ่งต้องไปดูการวิ่งแข่งขันทำให้เขามีความไม่แน่ใจที่จะเป็นแชมป์ของโรงเรียน อย่างนักกีฬาที่โค่นเห็น ต้องฟังถึงเรื่องนี้ตลอดมาจนกระทั่งวันแข่งกีฬามาถึง ต้องต้องลงแข่งขันด้วยแต่ต้องวิ่งไถไม่นานก็ล้ม วันรุ่งขึ้นครูวินัยเรียกต้องไปพบแล้วมอบรองเท้าให้คู่หนึ่ง และบอกว่าป็นรองเท้าวิเศษ แต่มีเคล็ดคือว่าต้องใส่มันวิ่งซอมทุกวัน ต้องทำตามจนกระทั่งถึงวันแข่งกีฬาครั้งต่อมา ต้องวิ่งไถซยชนะ ต้องรีบไปขอบคุณครูวินัย แต่ครูวินัยบอกว่าเพราะความขยันฝึกซ้อมของต้องเองที่ทำให้เขาได้รับชัยชนะไม่ใช่เพราะรองเท้าที่ครูซื้อให้ รองเท้าคู่นั้นเป็นเพียงรองเท้าธรรมดาๆคู่นึงเท่านั้น

สุพรรณิ วราทร ลูกนกไม่อยากบิน ชมรมเด็ก ม.ป.ป., 16 หน้า

นกครอบครัวหนึ่งอาศัยอยู่ในรังบนต้นมะม่วงในสวนหลังบ้านใหญ่แห่งหนึ่ง ครอบครัวนี้มีพ่อแม่ และลูกสองตัว จี๊เป็นลูกนกตัวสุดท้ายที่มีนิสัยขี้เกียจ ชอบนอนไม่ชอบหาอาหารเอง เมื่อพ่อแม่จะสอนบินจี๊จะอ้างว้างยังเล็กอยู่วันหลังคอยหัดบิน ต่อมาขณะที่พ่อแม่และพี่ออกไปหาอาหาร ปล่อยให้จี๊อยู่ตามลำพัง เด็กกลุ่มหนึ่งไข้เชือกมาทำชิงช้าเล่นที่ใต้ต้นมะม่วงนั้น จี๊ระเริงจากกรังจึงตกลงมา มันพยายามบินแต่ทำไม่ได้เพราะมันอ่อนและไม่มีแรง เด็กหญิงคนหนึ่งในกลุ่มจึงอุ้มจี๊ไปที่บ้าน และเลี้ยงดูจี๊อย่างดี วันรุ่งขึ้นเธอจึงนำจี๊ไปคืนพ่อแม่จี๊แม่จึงสอนให้จี๊บิน ในที่สุดจี๊ก็บินได้ และจี๊ก็รู้ว่าการเกียจคร้าน ผิดวันประกันพรุ่ง เป็นสิ่งไม่ดี

ศุภาภรณ์ สามารถ สังสารมถะ แพร่พิทยา 2525, 16 หน้า

เป็นเรื่องที่มุ่งส่งเสริมลักษณะนิสัยให้รู้จักรักษาสีของรู้จักใช้ให้คงทน และนานที่สุด โดยเฉพาะรองเท้า

สุวิมล (นามแฝง) หมิ่นชยกลัใจ ภาพประกอบโดย สุวิมล (นามแฝง) บรรณกิจ 2527, 15 หน้า

หมิ่นชยนิสัยเกรงรอบรังแกสัตว์ต่าง ๆ อยู่เสมอ วันหนึ่งหมิ่นชยขโมยกล้วยของข้างอ้วนไป จึงอาสาไปเอากล้วยคืนให้แล้วก็ได้เดินออกตามหาคนขโมยกล้วย เมื่อรู้ว่าหมิ่นชยเป็นคนขโมยจึงไปแอบเฝ้าหน้าห้องของหมิ่นชยไปชอนบ้าง หมิ่นชยเสียใจมากที่หน้าห้องหาย จึงสำนึกได้ว่าข้างอ้วนคงเสียใจเหมือนกันมันจึงตัดสินใจว่าจะเอากล้วยไปคืนข้างอ้วนแล้วอมรับผิด และสัญญาว่าจะกลับตัวทำความดีเลิกเกรงกลัวคนอื่น ข้างอ้วนยกโทษให้หมิ่นชย และรับเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน

หัวชื่อ (นามแฝง) เด็กหิมะ ภาพประกอบโดย หัวชื่อ ให้เพิง 2526, ไม่มีเลขหน้า

ในฤดูหนาวหิมะตกหนัก แม่กระต่ายก็จะต้องออกไปหาหัวผักกาดแต่ลูกกระต่ายขอติดตามไปด้วย แม่กระต่ายจึงหาเพื่อนเล่นให้ลูกโดยมันคนหิมะให้ ลูกกระต่ายดีใจมาก เมื่อแม่กระต่ายไปแล้ว กระต่ายน้อยจึงเข้าไปก่อไฟในห้อง ด้วยความอบอุ่นสบายจึงทำให้มันหลับไป เด็กหิมะที่แม่กระต่ายมันไว้เริ่มเคลื่อนไหวได้ ในขณะนั้นเองไฟที่กระต่ายน้อยจุดไว้ได้ลุกลามติดขึ้นที่อยู่ข้าง ๆ แต่กระต่ายน้อยก็ยังไม่รู้รู้สึกตัว เด็กหิมะเห็นดังนั้นก็รีบวิ่งเข้าไปอมกระต่ายน้อยออกมา กองคืบเพลิงมีเสียง กระรอก และนกกระจอกต่างช่วยกันดับเพลิง เมื่อแม่กระต่ายน้อยมาถึงกระต่ายน้อยได้พาแม่ไปไปที่ที่เด็กหิมะละลายเป็นน้ำ กระต่ายน้อยรู้สึกเสียใจมาก ส่วนเด็กหิมะที่ละลายเป็นน้ำได้ระเหยเป็นไอขึ้นไปสู่ท้องฟ้าและกลายเป็นเมฆขาวที่สวยงาม

อรุณรัตน์ วิวรรณะเดช พระอาทิตย์อัสดง ไทยวัฒนาพานิช 2527, ไม่มีเลขหน้า

วันหนึ่งพระอาทิตย์รู้สึกเหงาเหงามากจึงตัดสินใจหยุกพักนอน พระจันทร์กับดาวเพื่อนเก่าจึงมาพักอาศัยที่หน้าบ้าน และไม่เห็นด้วยที่พระอาทิตย์จะพัก จึงไปบอกเมฆ เมฆมาหาพระอาทิตย์เพื่อเตือนว่าพระอาทิตย์ควรทำหน้าที่ส่องแสงของตนต่อไป เมฆไม่ยอมให้พระอาทิตย์ไปเที่ยวจึงชวนฝนให้มาคดที่บ้านพระอาทิตย์ ฝนตกหนักมากเมื่อฝนหยุดพระอาทิตย์จึงออกไปเที่ยวชวนต้นมะพร้าว และแมงกanggา เช่นแต่ไม่มีใครไปด้วย เพราะทุกคนไม่ได้รับแสงแดดจึงไม่มีอาหารกิน และรู้สึกหนาวมาก พระอาทิตย์จึงไปเที่ยวในเมืองแต่ก็ผิดหวังเพราะไม่มีใครต้อนรับพระอาทิตย์ ในที่สุดพระอาทิตย์เหนื่อยจึงเดินไปกินน้ำที่ลำธาร แต่น้ำในลำธารแห้งหมด พระอาทิตย์เสียใจร้องไห้ ลมจึงปลอบโยน พระอาทิตย์จึงทำหน้าที่ส่องแสงตามเดิมพร้อมกับเข้าใจว่าทุกคนควรทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด

อรสา กุมาริ ปุณทุท หนานเจ้าบุญญา ไทยวัฒนาพานิช 2526, ไม่มีเลขหน้า

ชาวบางคนหนึ่งเลี้ยงเบ๊ก ไก่ และหนานไ้วมากมาย แต่ไม่เอาใจใส่ดูแลทำเล้าให้
สัตว์อยู่ ทำให้สุนัขจึงจอกมาขโมยสัตว์พวกนี้ไปกินเป็นประจำ จนวันหนึ่งแม่หนานจึงไปปรับทุกข์
กับสัตว์อื่น ๆ เพื่อหาทางป้องกัน และแก้ไขไม่ให้สุนัขจึงจอกมาขโมยสัตว์อีก พ่อหนานตกลงใจ
ว่าจะไปปรึกษา และขอความช่วยเหลือจากสัตว์อื่น ๆ ไค้แก หมู ลา วัว แมว และสุนัข
ซึ่งแต่ละตัวบอกว่าจะช่วยร้องเสียงดังเพื่อว่าสุนัขจึงจอกตกใจกลัวและหนีไป แต่พ่อหนานเกรง
ว่าพอถึงเวลาจริงแล้วจะไม่มีใครกล้าทำ ดังนั้นพ่อหนานจึงออกความคิดว่าให้สัตว์ทุกตัวซ่อน
ตัวไว้ก่อน เมื่อสุนัขจึงจอกมาถึงสัตว์ทุกตัวจึงกระโจนออกมาพร้อมกับร้องให้เสียงดังที่สุด
พร้อม ๆ กัน พอศึกสงบสุนัขจึงจอกมาซุ่มรออยู่หวังจะจับหนานอ้วนกิน พ่อหนานจึงให้สัญญา
สัตว์ทุกตัวทำตามแผนที่วางไว้ทำให้สุนัขจึงจอกตกใจรีบวิ่งหนีไป และไปเล่าให้เพื่อนฝูงฟัง
ว่าที่ลานนามีสัตว์ร้ายอาศัยอยู่ โดยมันเข้าใจผิดคิดว่าพวกเบ๊ก ไก่ หนาน หมู ลา วัว แมว
และสุนัขเป็นสัตว์ชนิดใหม่มีหลายหัว หลายขา หน้าตาน่าเกลียดประหลาดไปหมดตั้งแต่ขึ้นมา
พวกสุนัขจึงจอกจึงเห็นขยาดไม่กล้ามาขโมยสัตว์อีกต่อไป

อาทิตย์ยา (นามแฝง) ปึกาจยะ ภาพประกอบโดย เมืองไทย (นามแฝง) ไทยวัฒนาพานิช
2526, ไม่มีเลขหน้า

ปู่เล่านิทานให้ปอกฟังว่า เมือง ๆ หนึ่งผู้คนมีนิสัยประหลาดชอบสร้างตึกแข่งกันว่า
ใครจะสร้างไ้สูงกว่ากัน ผู้คนมีนิสัยเห็นแก่ตัว หึงขะตามใจชอบ กลิ่นเหม็นของกองขยะกับ
ควันพิษในเมืองรวมตัวกันกลายเป็นปีศาจขยะลอยปกคลุมเมืองไว้ และทำลายทุกสิ่งทุกอย่าง
เช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ เมืองทั้งเมืองจึงตกอยู่ในความมืด บ้านเมืองถูกทำลาย ปู่กับย่า
ถูกกองไม้ทับสลบไป แต่แล้วเทพธิดาแห่งความสะอาดสามารถฆ่าปีศาจขยะได้ และเห็นว่า
ปู่กับย่าทำความดีมาตลอด จึงชุบชีวิตให้สร้างเมืองให้ใหม่ และบอกปู่ย่าให้ปลูกต้นไม้มาก ๆ
และอยู่กันด้วยความโอบอ้อมอารีไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน

อารีเพน (นามแฝง) น้ำใจเจ้าปุก วัฒนาพานิต 2527, 16 หน้า

เจ้าปุกเป็นสิงน้อยตัวหนึ่งกำพร้าแม่ มันถูกทิ้งไว้ริมถนนตามดงไปข้างหนึ่ง และอยู่อย่างโดดเดี่ยวตลอดมา เพื่อน ๆ ชอบแกล้งสิงน้อยตัวนี้ วันหนึ่งขณะมันนั่งอยู่เพื่อนเล่นกันมีสิงโตเข้ามาจะทำร้ายพวกเพื่อน ๆ เจ้าปุกก็ช่วยชีวิตเพื่อน ๆ ไว้ได้ ตั้งแต่นั้นมาทุกคนก็เป็นมิตรกับเจ้าปุก และเล่นกันอย่างสนุกสนานตลอดมา

อิทธิพล วาตะวัณนะ ข้าวเหนียว วัฒนาพานิต 2527, 22 หน้า

เด็กชายจน ๆ คนหนึ่งชื่อข้าวเหนียว มีอาชีพเก็บเศษเหล็กและถุงพลาสติกขาย วันหนึ่งเขาเดินเหยียบเปลือกกล้วยล้มลง ทำให้เขาจินตนาการว่าถ้าแม่เข้ามาเหยียบเข้าดงล้มลง ข้าวของที่หาขายคงจะเสียหาย และส่งผลไปถึงการสัญจรไปมาบนท้องถนน และการประกอบอาชีพในเมืองเขาจึงเก็บเปลือกกล้วยนั้นไปทิ้ง

อำนาจ เย็นสบาย เพื่อนแท้ ภาพประกอบโดย วิน (นามแฝง) พี.พี. ม.ป.ป.,
ไม่มีเลขหน้า

ลูกหมี่ซาฬิการตัวหนึ่งถูกเพื่อน ๆ ล้อเลียน และรังแกอยู่เสมอ แต่ยายของมันก็สอนมันให้มันทำความดี วันหนึ่งเกิดไฟไหม้ป่า สัตว์ทุกตัวรีบหนีเอาตัวรอดไม่มีใครช่วยเหลือใคร ยกเว้นแต่ลูกหมี่ซาฬิการซึ่งมีจิตใจดีทั้งอุ้มทั้งแบกเพื่อน ๆ ที่เคยเกเรกับมัน เพื่อน ๆ วิ่งหนีไม่ไหว หลังจากหนีไฟพ้นลูกหมี่เหยียบและหกล้มไป เมื่อตื่นขึ้นพบว่า เพื่อน ๆ ที่มันช่วยมา กำลังช่วยพยุง นวดแผน และหาอาหารมาให้ทำให้ลูกหมี่ซาฬิการรู้ถึงผลของการทำความดีว่าการทำความดี คือ หนทางของการสร้างความรัก และสร้างมิตรที่ตนปรารถนา

อำนาจ เป็นสหาย จ้าวป่า ภาพประกอบโดย วีน (นามแฝง) พี.พี. ม.ป.ป.,
ไม่มีเลขหน้า

เจ้าหางพวงเป็นหมาป่าที่มีความแข็งแรง ฉลาด กล้าหาญ และยุติธรรม ได้รับ
คัดเลือกจากเสียงส่วนใหญ่จึงได้เป็นหัวหน้าฝูง ทุก ๆ วันเจ้าหางพวงจะออกไปหาอาหาร
มาแบ่งปันกันกิน ทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีโดยเสียสละอาหารให้หมาเดาหมาพิการ และแม่หมา
กำลังท้องแก่ วันหนึ่งอ้ายเขี้ยวขาวได้มาทำร้ายหมาเดาเดวยังตามมาขับไล่เจ้าหางพวง
จึงเกิดการต่อสู้ขึ้นที่สุดท้ายเขี้ยวขาวแพ้ แมกระนั้นเจ้าหางพวงก็ยังช่วยรักษามากแลให้ด้วย

อุบล (นามแฝง) เตากับช้าง ภาพประกอบโดย เกียรติ (นามแฝง) บรรณกิจ 2526,
ไม่มีเลขหน้า

ช้างหางกุดเป็นช้างเถร สัตว์ป่าทุกตัวต่างเกรงกลัวมีแต่เตาตัวหนึ่งไม่ยอมหนี
และทำดองกำลังเจ้าช้างหางกุด โดยเตาทำให้ช้างตั้งตัวมันขึ้นจากน้ำให้ได้ เตาก็ใช้
สติปัญญาเอาเถรวัดไปผูกกับหินใต้น้ำ ช้างเถรถึงจนหมดแรงและวิ่งหนีไปด้วยความอับอาย
และตกหลุมพราง สัตว์ต่าง ๆ พวกมันจะไปฆ่าเตาช้างเถรแต่เตาห้ามไว้ และช่วยช้างขึ้น
มาจากหลุมทำให้เจ้าช้างหางกุดกลับใจเป็นผู้มีความสุภาพเรียบร้อย ป่าทั้งป่าจึงมีแต่ความสุข

อุไร พ้าคุ้ม ผัดมุ้งกับผัดกระเจต โอเคียนโสตร์ 2526, 14 หน้า

ผัดมุ้งและผัดกระเจตเป็นผัดที่พบนาน น้ำแกงก็ไม่ตายพอดนตกก็แตกยอด
เด็ก 2 คนพี่น้องเก็บผัดเหล่านี้ไปขายเพื่อนำเงินมารักษาพยาบาล

ภาคผนวก ข

บัญชีรายชื่อหนังสือภาพที่สอดคล้องกับหัวข้อจริยธรรมในแผนการสอน
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ขนบจริยธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4

บัญชีรายชื่อหนังสือภาพที่สอดคล้องกับหัวข้อจริยธรรมในแผนการสอน
 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4

อันดับ ที่	หัวข้อจริยธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
1	ความรับผิดชอบ	1. พระอาทิตย์พักผ่อน 2. ลูกหมีสองตัว 3. ชาวเหนียว 4. เจ้าคุณตาละเปา 5. ชายแบกของ 6. นกกระจอกสีขาว 7. บ้านของกบ	อรุณรัตน์ วิวรรณนะเดช ประชุมพร สุวรรณตรา อิทธิพล วาทะวัณณะ มงคล พูนเพิ่มสุขสมบัติ วรณี บุญศักดิ์ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ สุชาดา วัชรูณิ
2	หน้าที่ของเรา	1. บ้านแสนสุข 2. บ้านของกบ 3. พี่องค์คุณอ่อน 4. ความผิดครั้งแรก 5. จ๋อน จี๊ว ผจญภัย 6. เจ้าหุ่นน้อย 7. นกกระจอกสีขาว 8. บ้านสามัคคี 9. พญาวานรกับต้นอ้อ 10. พระอาทิตย์พักผ่อน 11. ลอมเลี้ยวซ้าย 12. หนูดำกลัใจ	ลูกตาล (นามแฝง) สุชาดา วัชรูณิ ปราง (นามแฝง) สุธรรม กังวาลไกร ชนิศา พินธุสาร แมงมุม (นามแฝง) เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ชานี จันทร์หอม สายสิงห์ ศิริบุตร อรุณรัตน์ วิวรรณนะเดช สุเทพ จิตรชื่น ลักษณ์บุษกร ตรีชัย

อันดับ ที่	หัวข้อจริยธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
3	ความมีระเบียบวินัย และตรงต่อเวลา	1. นกกระจอกสีขาว 2. เมืองนาฬิกา 3. กฎจราจร 4. บ้านของกบ 5. แกนกลัใจ 6. ความฉิบครั่งแรก 7. ไคโนเสาร์ของโป้ง 8. ลูกแพะเหี่ยวกรง 9. ขาวเหี่ยว 10. คุณหัวกลม 11. จิว 12. เจ้าคุณตาละเปา 13. ช่วยหนูด้วย 14. ท้อม โทน กับห้องป่าน 15. ฝึอโป๊กายเรียน วิทยาคม 16. บ้านวิเศษ 17. ปลาหมึกจอมเกร 18. เมนแสนกล 19. รางวัลแห่งความดี	เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ วิมล สุวรรณเพิ่ม สุชาติ วิทยุ วิภา ศิริสวัสดิ์ สุธรรม กังวาลไกร นภา กัลยาณสุข จิตอารมย์ สวัสดิ์ศิริตั้ง อิทธิพล วาทะวัณณะ ประชุมพร สุวรรณตรา กานต์มณี ศักดิ์ใจเจริญ มงคล พูนเพิ่มสุขสมบัติ กิ่งแก้ว วิเชียรบุญกุล สมพงษ์ พลະสุรย์ เชี่ยวเลี้ยว ปรีศนา สกุลทอง ศุ (นามแฝง) เพลิน เฟียงพิศ จิตอารมย์ สวัสดิ์ศิริตั้ง

อันดับ ที่	หัวข้อจริยธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
		20. ลูกหนีสองตัว 21. ลีลหายจับเสือ 22. หนูคำกลัใจ 23. หุมเขาแห่งความดี 24. อุบายแม่ไก่เทา	ประทุมพร สุวรรณตรา กลุ่มศิลปินคันทนา ลักษณ์ยุทธ ศรีชัย มนตรี แพทย์เพียร วรรณพร (นามแฝง)
4	ความซื่อสัตย์	1. หนูคำกลัใจ 2. บ้านวิเศษ 3. บ้านแสนสุข 4. กวางน้อย 5. ครอบงำ 6. ความดีของแก้ว 7. บ้านสามัคคี 8. เพื่อนบ้านที่ดี 9. เมืองนาฬิกา 10. ร่องเท้าวิเศษ 11. ลูกนกไม่ยอมบิน 12. อุบายแม่ไก่เทา	ลักษณ์ยุทธ ศรีชัย ปรีศนา สกุลทอง ลูกตาล (นามแฝง) สายสิงห์ ศิริบุตร จีรพรรณ บางท่าไม้ ฉลอง พงศ์ผาสุก ธาณี จันทร์หอม สุนทรา จีรพิชาวุฒิชัย เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ สุนทรา จีรพิชาวุฒิชัย สุพรรณิ วราทร วรรณพร (นามแฝง)

อันดับ ที่	หัวข้อจริยธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
5	ความเพียรเป็นทางแห่ง ความสำเร็จ	1. แก้วมุกเสถาหาญ 2. คุณหมอยุ้ย 3. เป็คน้อย 4. ฝนทั่งให้เป็นเข็ม 5. แม่เต่าหวงไข่ 6. หมีใหญ่จัญภัย	นรงค์ ทองปาน นภา กัลยาณสุข เพลิน เพียงพิศ วิภาพันท์ สุขวรรณ เขาวนุช อินทรเคโส พูนศรี คัมภีรปกรณ
6	ความอดทน อดกลั้น	1. กระต่ายเจ้าปัญญา 2. กระต่ายน้อยหนีแม่ 3. กวางน้อย 4. เจ้าปาวาความ 5. คีอโป้ยกายเรียน วิทยาคม 6. น้ำใจเจ้าปุก 7. มหเรียนของปาน 8. ปลาหมึกจอมเกเร 9. ฝนทั่งให้เป็นเข็ม 10. พลายน้อยช่วยเพื่อน 11. พลายล่าควน 12. เม่นแสนกล 13. แม่เต่าหวงไข่ 14. ร่องเท้าวิเศษ 15. ลิงกับจระเข้	ตี + จะเอ (นามแฝง) สมบูรณ์ คิงฆมานันท์ สายสิงห์ ศิริมิตร เมษ (นามแฝง) เชี่ยวเสียว อารีเฟน (นามแฝง) ขอทิพย์ สิริลักษณ์ ตี (นามแฝง) วิภาพันท์ สุขวรรณ สุเทพ จิตรชื่น วิริยะ สิริสิงห์ เพลิน เพียงพิศ เขาวนุช อินทรเคโส สุนทรา จิงพิชาญวนิชย์ ลัดดา ดวงแก้ว

อันดับ ที่	หัวข้อวิทยุธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
7	ความซื่อสัตย์สุจริต	1. ดุจใจคนซื่อ 2. ประมงน้อย 3. เจ้าเป็นแสนรัก 4. ทอม โทน กับทองปาน 5. มะลิกับเจ้าสีนวล 6. เลื่อมมีลายกระต่าย หางกุก 7. กระต่ายจอมโง่ 8. ชายชรา กับ เลื่อม 9. ชายแมงของ 10. บทเรียนของจ้าวป่า 11. บทเรียนของปาน 12. ปลาหมึกจอมเกเร 13. พลายสิน 14. ลิงสองพี่น้อง 15. หนูดำกลับใจ 16. หมาป่าสีทอง 17. หมาป่าแสนฉลาด	นุกูล คันธวิงค์ เปี้ยก (นามแฝง) สุนทรา จึงพิชาญวณิช สมพงษ์ พลสุรย์ สุธรรม ประคอง เทพศิริ สุขโสภา ประชุมพร สุวรรณตรา วีรวรรณ หงสกุล วรรณ บุญศักดิ์ ลัดดา ดวงแก้ว ชอทิพย์ สิริลักษณ์ (นามแฝง) วิภา ศิริสวัสดิ์ ธานี จันทร์หอม ลักษณะบุษย์ ศรีชัย วิภา ศิริสวัสดิ์ ทองคำ แสนโสภา

อันดับ ที่	หัวข้อจริยธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
8	ความไม่เห็นแก่ตัว	1. เจ้าคุณตาลละเปา 2. เราต้องช่วยกัน 3. ชีวิตของฉัน 4. ท้อม โทน กับทองปาน 5. บ้านแสนสุข 6. พลายน้อยช่วยเพื่อน 7. ปีกาจยยะ 8. พลายดีนิล 9. แมวเจ้าปัญญา 10. แมงมุมอ้วน 11. หญิงชรากับขวิดวิเศษ 12. หมาป่าสีทอง 13. หนูสามตัว	มงคล พูนเพิ่มสุขสมบัติ สาทะกร (นามแฝง) จารุพงษ์ จันทรเพชร สมพงษ์ พลະสุรย์ ลูกตาล (นามแฝง) สุเทพ จิตรชื่น อาทิตยา (นามแฝง) วิภา ศิริสวัสดิ์ จิตอารมย์ สวัสดิ์ชิตัง วิมล ไทรนิมโน สิริกานต์ ราชศิริ วิภา ศิริสวัสดิ์ ฉกษณียุทธ ศรีชัย
9	ความเมตตา	1. เจ้าชายน้อย 2. ช่วยหนูด้วย 3. สามเกลอเจอพอมค 4. จวนฉญกัย 5. ท้อม โทน กับทองปาน 6. บทเรียนของปาน 7. ผันของตึก	บุษบง โควินท์ กิ่งแก้ว วิเชียรบุญกุล จิตอารมย์ สวัสดิ์ชิตัง ศรีสุรางค์ พูนทรัพย์ สมพงษ์ พลະสุรย์ ขอทิพย์ สิริลักษณ์ นิรินทร์ (นามแฝง)

อันดับ ที่	หัวข้อจริยธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
		8. เพื่อนรัก	ประโลม (นามแฝง)
		9. แม่ไก่ตามหาลูก	วรรณา สุตวิจิตร
		10. จ้าวป่า	อำนาจ เย็นสบาย
		11. จี๊ว	กานต์มณี ศักดิ์เจริญ
		12. เจ้ามอม	สมัย สุทธิธรรม
		13. เจ้าเย็นแสนรัก	สุนทรา จิ่งพิชาวนิชย์
		14. ชีวิตของฉัน	จารุพงษ์ จันทรเพชร
		15. มะลิกับเจ้าสีนวล	สุธรรม ประคอง
		16. แมงมุมใจน้อย	วีรวัฒน์ เสถียรทิพย์
		17. ลูกมากับลูกลา	พีแคว (นามแฝง)
		18. สามสหาย	บุษบง โควินท์
		19. เสด็จญกัย	ศรีสุรางค์ พูลทรัพย์
		20. หมนอยกลับใจ	สุวิมล (นามแฝง)
		21. หมีใหญ่ญกัย	พลศรี คัมภีรปกรณ
		22. กระต่ายน้อยหนีแม่	สมบุญ คิงฆมานันท์
		23. การเล่นของยักษ์	วิภาพันธุ์ สุขาวรณ
		24. คุณหมอยุ้ย	นภา กัลยาณสุต
		25. ช่างน้อยใจอารี	วีรศักดิ์ สังสนา
		26. เด็กหิมะ	หลิวชื่อ
		27. ไคโนเสาร์ของโป้ง	นภา กัลยาณสุต

อันดับ ที่	หัวข้อจริยธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
		28. นากน้อย	ทัฬหิม ทัศนะชมพ
		29. บทเรียนของจำปา	สัทธา คงแก้ว
		30. บทเรียนของลิง	แนนน้อย เพียงสุขสวัสดิ์
		31. บ้านของจุก	สัญญา รีมวังตระกูล
		32. ปลาหมึกจอมเกเร	ศุ (นามแฝง)
		33. ปุยเมฆ	สมใจ บุญอรพิภิญโญ
		34. พระคงรู้	เพ็ญศรี จารณะสมบุรณ์
		35. พลายน้อยช่วยเพื่อน	สุเทพ จิตรชื่น
		36. พ่อหมอ	นัคดา หิรัญรัมย์
		37. มาเสียตา	วิภาพันธุ์ สุขวรรณ
		38. แม่นกออกไข่	บุปผา เรืองรอง
		39. ดุงโกร่งสอนหลาน	รวีวรรณ พวงวิจิตร
		40. ลูกนกไม่อยากกิน	สุพรรณิ วราทร
		41. ลูกเปิดเกเร	ศิริวรรณ (นามแฝง)
		42. ลูกหมีสองตัว	ประทุมพร สุวรรณตรา
		43. ลูกห่านน้อย	ศิริวรรณ (นามแฝง)
		44. สงสารผมเถอะ	สุภาภรณ์ สามารด
		45. เสาร์กัมมกระยาง	นิรมล ศีรณสารสวัสดิบุตร
		46. หนูจืดเรียนรู้	ปราง (นามแฝง)
		47. หนูน้อยอู้อารี	ชุมพล อะทาโส
		48. หมาป่าแสนฉลาด	ทองคำ แสนโสภ
		49. หุบเขาแห่งความดี	มนตรี แพทย์เพียร
		50. อาณาจักรสี่เขียว	กิรนนท์ อนวัช

อันดับ ที่	หัวข้อจริยธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
10	ความเชื่อเพื่อเชื่อแผ่	1. ดอกไม้แค่ป่าพร 2. พระคงรู้ 3. เพื่อนต่างเผ่า 4. ความดีของแก้ว 5. จ้าวป่า 6. เจ้าเย็นแสนรัก 7. ช่างน้อยใจอารี 8. ไตโนเสาร์ของโป้ง 9. บ้านสามัคคี 10. ปุ๋ยฝ้าย 11. พลายงามเข้ากรุง 12. พอหมอ 13. เพื่อนแท้ 14. แม่ไก่ตามหาลูก 15. แม่นกออกไข่ 16. ลูกแพะเที่ยวกรุง 17. ลูกม้ากับลูกลา 18. ลูกห่านน้อย 19. สามเกลอเจอพอมค 20. สามสหาย 21. เสธจัญญ์	สุชาดา (นามแฝง) เพ็ญศรี จารณะสมบุรณ์ ประโลม (นามแฝง) ฉลอง พงศ์ผาสุก อำนาจ เป็นสบาย สุนทรา จิงพิชาญวนิชย์ วีรศักดิ์ สังสนา นภา กัลยาณสุต ธาณี จันทร์หอม สมใจ บุญอรุณีบุญโญ ไมตรี ลิ้มปชาทิ นกตา หิรัญรักษ์มี อำนาจ เป็นสบาย วรณา สติวิจิตร บุปผา เรืองรอง จิตอารมย์ สวัสดิชิตัง พีแ้ว (นามแฝง) กิวิวรรณ (นามแฝง) จิตอารมย์ สวัสดิชิตัง บุษบง โควินท์ ศรีสุรางค์ พูลทรัพย์

อันดับ ที่	หัวข้อจริยธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
		22. หนูน้อยผู้อารี 23. หนูนาคาแดง 24. หมีใหญ่ผจญภัย 25. หุบเขาแห่งความดี 26. อุบายแม่ไก่เทา	ชุมพล อะทาโธ ประชุมพร สุวรรณตรา พนตรี คัมภีร์ปกครอง มนตรี แพทย์เพียร วรรณพร (นามแฝง)
11	เราอยู่ร่วมกัน	1. แมวเจ้าปัญญา 2. ไก่ค้อ 3. ช้างน้อยเพื่อนรัก 4. เตะกับช้าง 5. บ้านสามัคคี 6. บ้านแสนสุข 7. เพื่อนต่างเผ่า 8. แมงมุมอ้วน 9. เราต้องช่วยกัน 10. สภาเขาเขียว 11. หัวหน้าจอน 12. กฎจราจร 13. การเล่นของยักษ์ 14. ข้าวเหนียว 15. คุณตัวกลม 16. จ้าวป่า	จิตอารมย์ สวัสดิ์ชิตัง เพลิน เฟื่องพิศ พะเยาว์ ปาลวัฒน์ อุบล (นามแฝง) ธาณี จันทรหอม ลูกตาล (นามแฝง) ประโลม (นามแฝง) วิมล ไทรนิ่มนวล สาทะรอก (นามแฝง) ขอทิพย์ สิริลักษณ์ เยาวนันท์ เขกขรัตน์ วิษณุ สุวรรณเพิ่ม วิภาพันธุ์ สุขวรรณ อธิพิศ วาตะวิณะ ประชุมพร สุวรรณตรา อำนาจ เย็นสบาย

อันดับ ที่	หัวข้อจริยธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
		17. จี๊ว 18. เจ้าป๋าว่าความ 19. ฉวนฉญกั๊ย 20. ไคโนเสาร์ของโป้ง 21. น้ำใจเจ้าปุก 22. บทเรียนของป่าน 23. บทเรียนของลิง 24. ผันของตึก 25. พระอาทิตย์ฟักรอน 26. เมื่ออยากซื้อของถูก 27. ลูกเบ็คเกเร 28. ลูกม้ายกับลูกลา 29. ลูกหมีสองตัว 30. สามเกลอเจอพอมค 31. หนูนากับเอี้ยง 32. หนูสามตัว 33. หมาป่าสี่ทอง 34. หมีน้อยกลับใจ 35. ห่านเจ้าปัญญา 36. หุบเขาแห่งความดี	กานต์มณี ศักดิ์เจริญ เมฆ (นามแฝง) ศรีสุรางค์ พูลทรัพย์ นภา กัลยาณสุข อารีเฟน (นามแฝง) ขอทิพย์ สิริลักษณ์ แฉ่งน้อย เพียงสุขสวัสดิ์ นรินทร์ (นามแฝง) อรุณรัตน์ วิวรชนะเดช จันทิมา เหล่าจันทร์ ศิริวรรณ (นามแฝง) พี่แก้ว (นามแฝง) ประชุมพร สุวรรณตรา จิตอารมย์ สวัสดิ์ชิตัง บุษบง โควินท์ สักขณ์บุษกร ศรีชัย วิภา ศิริสวัสดิ์ สุวิมล (นามแฝง) อรสา กุมารี่ ปุกหุต มนตรี แพทย์เพียร

อันดับ ที่	หัวข้อจริยธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
12	รักกันช่วยกัน	1. เจ้าชายน้อย 2. ช่างน้อยใจอารี 3. ปุ๋ยฝ้าย 4. เพื่อนแท้ 5. สามสหาย 6. หุบเขาแห่งความดี 7. ความดีของแก้ว 8. ดอกไม้แก่ป่าพร 9. เด็กหิมา 10. ไคโนเสาร์ของโป้ง 11. เทากับข้าง 12. น้ำใจเจ้าปุก 13. บ้านสามัคคี 14. ปุ๋ยเมฆ 15. พระคงรู้ 16. พลายน้อยช่วยเพื่อน 17. พลายลำคาน 18. เพื่อนต่างเผ่า 19. เพื่อนรัก 20. แมวเจ้าปัญญา 21. แม่เต่าหวงไข่	บุษบง โควินท์ วีรศักดิ์ สังสนา สมใจ บุญอุรพิทยโณ อำนาจ เย็นสมาย บุษบง โควินท์ มนตรี แพทย์เพียร ฉลอง พงศ์ยาสุก สุชาดา (นามแฝง) ทลิวชื่อ นภา กัลยาณสุข อุบล (นามแฝง) อารีเฟน (นามแฝง) ธานี จันทร์หอม สมใจ บุญอุรพิทยโณ เพ็ญศรี จารณสมบูรณ์ สุเทพ จิตรชื่น วิริยะ สิริสิงห ประโลม (นามแฝง) ประโลม (นามแฝง) จิตอารมย์ สวัสดิ์ชิตัง เขาวนุช อินทรเดช

อันดับ ที่	หัวข้อจริยธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
		22. แม่นกออกไข่ 23. ลูกม้ายกับลูกลา 24. ลูกห่านน้อย 25. สงสารผมเถอะ 26. เสด็จญุย 27. หนูน้อยชูอารี 28. ออกและเหมียวเที่ยวป่า	นุปผา เรื่องรอง พี่แก้ว (นามแฝง) ศิริวรรณ (นามแฝง) สุภาภรณ์ สามารถ ศรีสุรางค์ พูลทรัพย์ ชุมพล อะหาโส พิระ นาคจีน
13	ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว	1. แก่นพพญานก 2. กระต่ายเจ้าปัญญา 3. การเอนของยักษ์ 4. ความดีของแก้ว 5. เจ้าชายน้อย 6. เจ้ามอม 7. ช่างน้อยใจอารี 8. ชายชรา กับเสือ 9. ชายแบกของ 10. คอกทอพบเทพธิดาคอย 11. บ้านวิเศษ 12. ประมงน้อย 13. ผันของตึก 14. เพื่อนแท้	ลัดดา เหมทานนท์ จะเอ (นามแฝง) วิภาพันธุ์ สุขวรรณ ฉลอง พงศ์वास มนง โควินท์ สมัย สุทธิธรรม วีรศักดิ์ สังสนา วีรวรรณ หงสกุล วรณี บุญศักดิ์ ถิรนนท์ อนวัช ปรีศนา สกุลทอง เปียก (นามแฝง) นรินทร์ (นามแฝง) อำนาจ เป็นสบาย

อันดับ ที่	หัวข้อจริยธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
		15. เพื่อนรัก 16. ดุจโกร่งสอนหลาน 17. ดุจใจคนชื้อ 18. หานเจ้าปัญญา	ประโลม (นามแฝง) รวีวรรณ พวงวิจิตร นุกูล ตันริยงค์ อรสา กุมารี่ ปุกหุต
14	เด็กดี	1. แก่นพมพญานก 2. กระต่ายเจ้าปัญญา 3. การเล่นของยักษ์ 4. แก่นกลัใจ 5. ครอบงำ 6. ความดีของแก้ว 7. จ้อน จี๊ว ผจญภัย 8. เจ้าชายน้อย 9. ชายชรา กับ เสือ 10. ชายแบกของ 11. ดอกท้อพบเทพธิดาคอย 12. เด็กชายขุนทอง 13. เด็กหญิงแก้ว 14. เด็กหิมะ 15. บ้านวิเศษ 16. ผันของตึก 17. พญานกแขกเต้า	ลัดดา เหมทานนท์ จี๊เอ (นามแฝง) วิภาพันธุ์ สุขวรรณ วิภา ศิริสวัสดิ์ จีรวรรณ บางท่าไม้ ฉลอง พงศ์ณาสกุล ชนิศา พินธุสาร มุษบง โควินท์ วีรวรรณ หงสกุล วรณี บุญศักดิ์ ถิรนันท์ อนวัช ขอทิพย์ สิริลักษณ์ ขอทิพย์ สิริลักษณ์ หลิวชื่อ ปรีศนา สกุลทอง นรินทร์ (นามแฝง) สายสิงห์ ศิริบุตร

อันดับ ที่	หัวข้อจริยธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
		18. พญาวานรกับคันทัน 19. เพื่อนแท้ 20. เพื่อนรัก 21. ลุงโกกรงสอนหลาน 22. ลูกม้ายกับลูกลา 23. หนูป้อมจอมชน 24. อูบยายแม่ไก่เทา	สายสิงห์ ศิริบุตร อำนาจ เย็นสบาย ประโลม (นามแฝง) รวีวรรณ พวงวิจิตร พิแท้ว (นามแฝง) ขอทิพย์ สิริลักษณ์ วรรณพร (นามแฝง)
15	การทำให้สงฆ์มีสมาธิ	1. กวางน้อย	สายสิงห์ ศิริบุตร
16	เหตุผลช่วยให้คน เที่ยงธรรม	1. ข้าวเหนียว 2. เมื่ออยากซื้อของถูก 3. กระต่ายเจ้าปัญญา 4. แก้วผู้กล้าหาญ 5. เจ้าป่าว่าความ 6. เด็กหญิงแก้ว 7. เตากับช้าง 8. แผนของตุ๊กตะ 9. ผันของตึก 10. เม่นแสนกล 11. หนูนากับเอียง 12. อูคและเหมียวเที่ยวป่า	อิทธิพล วาทีวัณณะ จันทิมา เหล่าจันทร์ จะเอ (นามแฝง) วนรงค์ ทองปาน เมฆ (นามแฝง) ขอทิพย์ สิริลักษณ์ อุบล (นามแฝง) ประภัศสร กระจมูท นรินทร์ (นามแฝง) เพลิน เพียงพิศ มุขม่ง โควินท์ พีระ นาคจีน

อันคับ ที่	หัวข้อจิตรกรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
		13. กระทายจอมโว 14. กวางน้อย 15. กุมภีร์ไม่มีลิ้น 16. แก้วหูลึก 17. คุณหมอยุ้ย 18. จ้าวป่า 19. เจ้ามอม 20. ฉวนตจัญญ์ 21. ชายชรากับเสือ 22. ทำไมจระเข้จึงไม่มีลิ้น 23. ประมงน้อย 24. พญาวานรกับคนอ้อ 25. พอมคไจร้าย 26. เพื่อนบ้านที่ดี 27. ลอมเลี้ยวซ้าย 28. ดิงกับจระเข้ 29. สีสหายจับเสือ 30. เสาร์กับนกกระยาง 31. หนอนเจ้าปัญญา 32. หนูจืดเรียนรู 33. หมาป่าแสนฉลาด 34. หนีใหญ่ฉจัญญ์	ประชุมพร สุวรรณตรา สายสิงห์ ศิริบุตร วิภาพันธุ์ สุวรรณ กิสิยวดี บุญเชื้อ นภา กัลยาณสุต อำนาง เป้นสบาย สมัย สุนทรธรรม ศรีสุรางค์ พูลทรัพย์ วีรวรรณ หงสกุล มานิตย์ เรืองรัตน์ เปี้ยก (นามแฝง) สายสิงห์ ศิริบุตร ศรี เกศมณี สุนทรา จึงพิชาวนิชย์ สุเทพ จิตรชื่น สัตถา กวงแก้ว กลุ่มศิลปินคันหา นิรมล ศีรณสารสวัสดิบุตร กานต์มณี ศักดิ์เจริญ ปราง (นามแฝง) ทองคำ แสนโสภา พนศรี คัมภีร์ปกรณ

อันดับ ที่	หัวข้อจริยธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
17	ความมีน้ำใจเป็นธรรม ไม่ลำเอียง	1. เจ้าป่าวว่าความ 2. ขาขรากับเสือ 3. หนูสามตัว 4. กระทายจอมโไว 5. จ้อยเปื้อรัง 6. บทเรียนของเจ้าป่าว 7. พญาวานรกับต้นอ้อ 8. พลายล่ำควน 9. ลุงใจคนซื้อ 10. หนูจิกเรียนรู 11. หนูค่ากลับใจ 12. หม่าปาดีทอง	เมษ (นามแฝง) วีรวรรณ หงสกุล ลักษณะบุตท ตรีชัย ประชุมพร สุวรรณตรา จงรักษ์ คิริตัน สัตตา ดวงแก้ว สายสิงห์ ศิริบุตร วิริยะ สิริสิงห บุญด ตันรียงค์ ปราง (นามแฝง) ลักษณะบุตท ตรีชัย วิภา ศิริสวัสดิ์
18	ความกล้าหาญ	1. กระทายจอมโไว 2. แก้วผู้กล้าหาญ 3. เจ้าชายน้อย 4. เตะกับช้าง 5. บทเรียนของป่าน 6. พลายล่ำควน 7. หม่าปาดีแสนฉลาด 8. หัวหน้าจอน	ประชุมพร สุวรรณตรา ณรงค์ พองปาน มุขบง โควินท์ อุบล (นามแฝง) ซอทิพย์ สิริลักษณ์ วิริยะ สิริสิงห ทองคำ แสนโสภา เขาวนันท์ เขฏฐรัตน์

อันดับ ที่	หัวข้อจริยธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
19	การรู้จักความพอดี	1. พญานกแขกเต้า 2. นมาจิ้งจอกแสนสวย 3. อ้วนกับแดงโม 4. จ๋อนเปื้อนรัง 5. บ้านแสนสุข 6. แมงมุมอ้วน 7. ลูกเบ๊เคเร 8. หึงขรากับขววิเศษ	สายสิงห์ ศิริบุตร ทองคำ แสนโสภ วิริยะ สิริสิงห จงรักษ์ ศิริตัน ลูกตาล (นามแฝง) วิมล ไทรนิมิต ศิริวรรณ (นามแฝง) ศิริกานต์ ราชศิริ
20	ทุกสิ่งยอมเปลี่ยนแปลง	1. ปีกาจยยะ 2. โรงเรียนจิ้งหรีด 3. เจ้าคุณตาละเปา 4. ดอกไม้แคป้าพร 5. ต้นไม้มีเพื่อน 6. บ้านของจุก 7. พลาบงามเขากุ้ง 8. ไม้ป่า 9. หยกน้ำฝน 10. อันธุ์ชนะ 11. กระรอกขาว 12. แก้วรู้หลัก 13. ชีวิตของจัน	อาทิตยา (นามแฝง) สลวย โรจนโสโร มงคล พูนเพิ่มสุขสมบัติ สุชาดา (นามแฝง) สุเทพ จิตรชื่น สัญญา ริมวังตระกูล ไมตรี ลิ้มปิตา ไมตรี ลิ้มปิตา ประชุมพร สุวรรณตรา กิ่งแก้ว วิเชียรบุญ วิชา พรหมจันทร์ กิตติวดี บุญชื่อ จารุพงษ์ จันทรเพชร

อันดับ ที่	หัวข้อจริยธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
		14. ผักบุ้งกับผักกระเฉด 15. สามสหาย 16. หมูตากแดง 17. อาณาจักรสี่เขียว	อูไร ฟ้าคุ้ม มุหนง โควินท์ ประชุมพร สุวรรณครา ภิรนนท์ อนวัช
21	การยอมรับ การเปลี่ยนแปลง	1. เด็กชายขุนทอง 2. ค่อม โทณ กับทองปาน 3. ปีกาจยยะ 4. เสธจัญญ์ 5. แก้วรุทลิก 6. ครอบงำ 7. จอนของแม่ 8. พลายงามเข้ากรุง 9. ไม้ป่า 10. หนูไฟไปตลาด 11. หยกคนน้ำฝน	ช่อทิพย์ สิริลักษณ์ สมพงษ์ พลະสุรย์ อาทิตยา (นามแฝง) ศรีสุรางค์ พลทรัพย์ กิตติวดี บุญเชื้อ จีรวรรณ บางท่าไม้ เพลิน เพียงพิศ ไมตรี ลิมปิสชาติ ไมตรี แก้วอุดม กวางชีวัน มนต์กันภัย ประชุมพร สุวรรณครา
22	วัฒนธรรมประเพณี ของท้องถิ่น	1. การละเล่นของ เด็กไทย 2. คำแพงเด็กอีสาน 3. เทพธิดาแห่งमारयाท 4. อันธุ์ชนะ	จันทรเจ้าชา (นามแฝง) เตรียม ชาชุมพร วรารณ ทวีศิลป์ กิ่งแก้ว วิเชียรบุญกุล

อันดับ ที่	หัวข้อจริยธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
23	ความกตัญญูทเวที	1. เจ้ามอม 2. ผักบุ้งกับผักกระเฉด 3. แม่นกออกไข่ 4. สามเกลอเจอพอมค 5. กระรอกขาว 6. เจ้าชายน้อย 7. ช้างน้อยใจอารี 8. เทพธิดาแห่งมารยาท 9. นากน้อย 10. น้ำใจเจ้าปุก 11. ผนทั้งห้าเป็นเข็ม 12. พญานกแขกเต้า 13. พอมคใจร้าย 14. พอมค 15. เพื่อนรัก 16. มะลิกับเจ้าสีนวล 17. ม้าเสียตา 18. แมวเจ้าปัญญา 19. ลูกหมีสองตัว 20. ลูกห่านน้อย 21. สามสหาย 22. เสาร์กับนกกระยาง	สมัย สุทธิธรรม อุไร ฟ้าคุ้ม บุปผา เรืองรอง จิตอารมย์ สวัสดิ์ชิตัง วิชา พรหมจันทร์ บุญบง โควินท์ วีรศักดิ์ สังสนา วรวรรณ ทวีศิลป์ ทับทิม หัตตะชมพู อารีเฟน (นามแฝง) วิภาพันธุ์ สุขวรรณ สายสิงห์ ศิริบุตร ศรี เกศมณี นัคคา หิรัญศรี ประโลม (นามแฝง) สุพรรณ ประคอง วิภาพันธุ์ สุขวรรณ จิตอารมย์ สวัสดิ์ชิตัง ประชุมพร สุวรรณตรา ศิริวรรณ (นามแฝง) บุญบง โควินท์ นิรมล ศิริณสารสวัสดิ์บุตร

อันดับ ที่	หัวข้อจริยธรรม	ชื่อเรื่อง	ผู้แต่ง
		23. หนูน้อยผู้อารี 24. อยู่อย่างไทย	ชุมพล อะทาโธ ชอทิพย์ สิริลักษณ์
24	ความจงรักภักดี	1. สภาเขาเขียว 2. อยู่อย่างไทย	ชอทิพย์ สิริลักษณ์ ชอทิพย์ สิริลักษณ์
25	การไม่หลงและ เสพสิ่งเสพผิด	1. ขาสารพัดอันตราย 2. ครอบกว่า	ประชุมพร สุวรรณตรา จิรวรรณ บางท่าไม้

การวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหาหนังสือภาพกับแผนการสอน
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา

บทคัดย่อ

ของ

รัตนา ชื่นเจริญ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2528

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือภาพในค่านิยม
สอดคล้องกับจริยธรรม ตามแผนการสอนหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4

ผู้วิจัยได้ศึกษาหนังสือภาพที่ได้รับการคัดเลือกแล้วของโครงการห้องสมุด
โรงเรียนประถมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวง
ศึกษาธิการ และหมวดห้องสมุดงานศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยี กองวิชาการ สำนัก
การศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 480 รายการ เมื่อนำมาพิจารณาตามเกณฑ์ที่
คัดเลือก มีหนังสือภาพเพียง 148 ชื่อเรื่อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ เกณฑ์ที่สร้างขึ้นโดยความเห็นชอบจาก
ผู้เชี่ยวชาญทางค่านิยมหลักสูตรการประถมศึกษา จำนวน 3 ท่าน ทั้งนี้ได้ยึดแผนการสอน
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย แขนงจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เป็นหลัก

ผลการวิเคราะห์หนังสือภาพมีเนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อจริยธรรม จำนวน
25 หัวข้อ โดยพบว่าสอดคล้องกับเรื่อง "ความเมตตา" มากที่สุด อันับรองลงมาคือ
"เราอยู่ร่วมกัน" และ "เหตุผลช่วยให้คนเที่ยงธรรม" ตามลำดับ ส่วนหัวข้อจริยธรรม
ที่มีเนื้อหาสอดคล้องน้อยที่สุด มีสองหัวข้อคือ "การทำใจให้สงบ มีสมาธิ" และ
"การไม่ลองและเสพสิ่งเสพติด"

AN ANALYSIS OF RELEVANCE OF CONTENTS OF PICTURE BOOKS
AND MORAL EDUCATION IN CHARACTER
DEVELOPMENT GROUP LESSON PLANS

AN ABSTRACT
BY
RATANA SOUNCHAROEN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
September 1985

The purpose of this study is to identify the ethical relevance of the contents of the picture books to the lesson plans for Character Development Group in the Syllabus of Prathom Suksa 3 - 4.

The investigator studied the picture books which were selected by the Primary School Library Project, the office of the National Primary Education Commission and the Library Division of the Centre for Invention and Technology of the Department of Education in the Bangkok Metropolis, a total of 480 picture books, of which only 148 titles met this investigator's criteria.

The criteria to be used in the analytical scheme were approved by three specialists in primary school curriculum. The investigator herself used the lesson plans for the Character Development Group (moral education) for 3rd and 4th year pupils in primary schools as a basis.

The ethical relevance of the 25 criteria according to the results of this study were as follows. The moral value which appeared most frequently was "kindness" and appearing less frequently were "the ability to get along with people" and "learning how to judge between right and wrong". The moral value appearing least frequently were "training the mind to remain concentrated on a single object" and "not becoming intoxicated by drink or drugs".